

ఆంధ్ర సచిత్రవార

21-4-67

40 పేజలు

నాడే
మడండ్రి!

శ్రీదేవి వాడక్కున్నా

భువనశిఖర కథ

ప్రేమ్-మాటలు. చూచి కళ కుంభ
బి.ఎల్.ఎస్. ఆచార్య-సి.నాగేశ్వరరావు-వాలి.జిగోపాలరావు

వర్ణకళా సంగీతం: నిర్మాత
సి.పుల్లయ్య · ఘంటసాల · తోట సుబ్బారావు

పుర్రా
రిలీజ్

STUDIO KETHA

NAVRANG

శ్రీ వాసుదేవ

డాక్టర్ వాసుదేవ
కేశరాజ్

హెయిర్ ఆయిల్
(మెడికేటెడ్ & పర్ఫ్యూమ్డ్)

డాక్టర్ వాసుదేవ కృష్ణ
రాజమండ్రి-2 (ఆంధ్ర)

అమ్మయ్!

అప్పుడే జుట్టుంచొనెరిసి పోతుంటేమిటి?
హిగ్లూమి పోయిందా? బొగుంది.
అమ్మాయి అమ్మమ్మాయి పోతుందన్నమాట!
పెళ్ళు వెంటనే కేశరాజ్ వాడు అమ్మమ్మ
అమ్మాయివుతుంది. అమ్మాయి అప్పురసవుతుంది.
షరా అబ్బాయిలుంటారు జోగ్జత్!
అబ్బో! నేను నమ్మనంటావా? అను కొన్నా
కొబ్బలు కేశరాజ్ వాడు అప్పుడు నీకు
చొచ్చిందో వాస్తవ్యరూ అను.
(డాక్టర్) వాసు.

(K)

కుటికూరా
ఆయింట్ మెంట్
మీ చర్మాన్ని గురించి
మంచి శ్రద్ధ వసాస్తుంది

కుటికూరా ఆయింట్ మెంట్ మెటిమలు, సూరేడుకాయలు మరియు పొక్కులను
తొంగించేందుకు మీ చర్మంలో బాగా తోతుకు వెడుతుంది. కాలుకు, ఒకసిన లేక
పొడి చర్మము, కందిన చర్మము, కోసుకొనుకు, పురుగు కాట్లు, గజ్జి మొదలైన చర్మ
వ్యాధులకు ఉపశమనము కలిగిస్తుంది. జడలిన కరీరాన్ని ఉత్తేజవరచి మృదువుగా
నున్నగా వుండేలా వుంచుతుంది.

కు టి కు రా ఆయింట్ మెంట్

చర్మ రక్షణకు ప్రపంచమంతా ప్రఖ్యాతి పొందింది.

2 సైజులలో
లభిస్తోంది

విశ్వశాంతి
వారి

నిర్మాత:
U.విశ్వేశ్వరరావు, B.Sc.

దర్శకత్వం: **C.S.రావు, B.A.(Litt)**

సంగీతం

K.V.మహదేవన్

దర్శనాధ్యక్షుడు: **జోత సిక్ఖర్** - నిజాంవాడే ఫిలిమ్స్ సబ్సిడీబయల్క్రియేట్స్
మైసూరు: సరదా మూవీస్, బెంగళూరు.

(TO THE PUBLICITIES

పాఠకులకు మనవి

ఓడటి వారం పంపికలో "1966 నవంబరు 15"లో రెండవ బహుమతి పొందినవారి వివరాలు ఈ సంచికలో ప్రస్తావన చేశాము. రెండవ బహుమతి పొందిన నవంబరు "పూర్వసంధ్య ప్రవర్తన" రచయిత శ్రీమతి జగదాపురపు తేజోవతి.

ఆమె పంపిన ఫోటో, జీవిత విశేషాలు ఈ క్రింద ప్రచురిస్తున్నాము:

శ్రీమతి తేజోవతి

"మా స్వస్థలము గుంటూరు ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయ పాఠశాల పట్టము వైద్య కుమార్తెను పొంది రాష్ట్రభాషా వికారద

ఉత్తరాలు

పట్టము కూడా తీసుకున్నాను (వైద్యకము గుంటూరులోని పెంట్ జోసెఫ్ బి. ఇది ట్రయినింగు కాలేజీలో చదువుచున్నాను.

మా శ్రీ వారు, మరి కొందరు శ్రేయోభిలాషుల ప్రోత్సాహముతో 1960 నుండి కొన్ని రచనలు చేశాను. వేను ప్రాసిన కథలు కొన్ని 'ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక' 'జాగృతి' మొదలగు పత్రికలలో ప్రచురించబడినవి. కొన్ని రేడియోలో ప్రసారము కాబడినవి. కొన్ని కథలు 'ఎన్. జి. వో' లను పేరుతో కథల సంపుటిగా వెలువడినది. కలం పేరు 'జ్యోతి.' చిన్నప్పటి నుండి సాహిత్యాభిలాష ఎక్కువ. తీరిక చిక్కినప్పుడూ కథలు వ్రాయడం వాటి మాకు నలుగురు పిల్లలు."

మరొకటి అహమతి పొందిన నవంబరు నవంబరు 28-4-67 ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రికలో ప్రచురిస్తాము ఇంతకీ ముందే చెప్పింటున్న పోటీకి చాలా నవలలా రావటం చేత నిర్ణయంలో కొంత ఆలస్యం జరిగింది!

—నంపాదకుడు

దివ్యమైన పరిమళం

ప్రియ

మనోహరమైన ప్రియ సుగంధము మిమ్ము స్వప్నసాధించేదవును. మిమ్ము దినమంతా నవకునును సొర భవముతో ఉభాసముగా నుంచును.

బెంగాల్ కెమికల్

కలకత్తా * బొంబాయి * కాన్పూరు * ఢిల్లీ

కథలు

"సోమయా—కొడుకు—కోడూ" కథ చాలా దాపుంది "ఆవృత" మనము ఎంతకన్న గుర్తెరిగి రాకారా అనిపించుతుంది సంతాపము ఎంతో ఆకర్షణీయంగానూ వెంటున్నవారు వాస్తవానికి దిగ్గజ గమ ఉన్నాయి కథలో ఓపాట క్రింటి అక్షరము గారు పీసీమాకు బయలుదేరారన్నాడు అప్పుడు నమయం పాయంకలం 7-30 అయింది అంతకుముందే అన్నాడు మరి ఆవేళప్పుడు ఇంకా పీసీమా పినిట్? అక్షరము అలాటిది, అని చెప్పే దుకే అలా రకేమో!

"అమావాస్య" కథ యిప్పుడనే వుంది అయినా పీసీగా సాగుతూ ఒక్కసారిగా అనుకోని విధంగా మలుపు తీసుకున్నది కథముగింపు విజంగా అమావాస్య అయింది మంజుల పాత్రకు తీరని అన్యాయం చేసి రచయిత బాపుచున్నదేమిట? రచయితలకు నా అభినందనలు

వి. బి. అవ్వారి (టిట్టూరు)

10-3-67 న తేదీ పంపిక ముఖ్యతలం బాగుంది రంగధామ్ గారి "మనప్రభాతం" పీరియట్ చాలా బాగుంది రచయితకి నా హృదయ పూర్వక అభినందనలు. యేరం కెట్టి శాయి గారి "చాపు" కథ చక్కగా ఉంది

ఎం. శివశంకర రావు (వై.కాగ్)

శ్రీ యస్. యస్. చాల్ గారి చక్కని చిన్ని కథ "ఆఖరు ముడియలు" పక్కంబిగా వుంది మార్గాలు వేయివా గమ్యాలు ఒకటే అనే దానికి చక్కని విరుధాపక్ష అవును—మోషపోయి నండుకు పంకోషం, వాళ్ళుదాకించెప్పినందుకు తృప్తి ఇదే సంఘం. క్రొత్త పందాలో నడిపించిన శ్రీ లాల్ గార్గి నాధస్యవదాలు

అరె. గెరయ్య (వై.దిరాబాద్)

10-3-1967న పత్రికలో ప్రచురించిన "రచయితకథ" వారి బాగుంది వాకు కథగా కన్పించ లేదు మానవ జీవితంలో జరిగే సంఘటనల్లో ఇదొకటి పీరియట్ 'జాబ్బానీ హైను నతులు' రసవంతముగాక నడచిన అయో కథలు ప్రాసిన రచయితలు రచయితలకు కథలు ప్రచురించిన మీకు హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతాని సందినములు

వి. వీరప్పయ్య (చిరం)

స్వాతిల్లిలేఖ

31-3-67 వాస్తవతీకలో మిగత సభివాగారు శ్రీ కృష్ణ గారు హిందూమత వక్త సాతి యని విమర్శించారు ఆయన ముస్లింలను దుయ్యబట్టినంతమాత్రాన అట్లు అనరాదు శ్రీకృష్ణ గారు ప్రధాని శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ నడచి వ్యామోహంతో దురహంకారంగా ప్రవర్తించారని వాదించారు. మరి దీనికి ఏమంటారు? శ్రీకృష్ణ గారు ప్రతి ప్రముఖ రాజకీయవేత్తనుగానీ, లేక వినకవైనా సరే వారిలో కనుక లోనములుంటే వాటిని విమర్శించారు ఇందువల్ల శ్రీ కృష్ణ గారికి సుతవక్త సాతము కలదిని చెప్పగలమా?

డి. హెచ్. కృష్ణ (ఒడిసె)

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవసాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని

నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

కుక్కురం : 21-4-'67

వ్యవసాయనా! ప్రైవేటుసం ఉద వికాసం

సంపుటము : 59 సంచిక : 32

ప్ర. పి. త. ము. :

1908

మొత్త నందాద్యుడు .

శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7. తంజుచెట్టి పీఠి, మద్రాసు-1

చందా వివరాలు : 10-2-1967 మొదలు

భారతదేశం

పోస్టు ద్వారా

సంవత్సర చందా 22 40

6 మాసముల చందా 11-20

3 మాసముల చందా 5 60

ఒకటివరి 0.40

ఇతరదేశాలకు

పిడపిద (Sea Mail)

సంవత్సర చందా 42.00

అర్ధసంవత్సర చందా 21.00

ముద్రాణము : ముద్రాణము : ముద్రాణము : ముద్రాణము

విషయానుక్రమణిక

ముఖ్యచిత్రం : నటి కారడ.

కథలు :

రాధ ఎందుకేడ్చింది? — 16

ఎంకిగాడు పట్నం నూసిందు — 24

ప్రేమారావు కథ — 32

అరుణోదయం (చెట్టికల) — 40

సిరియల్ కథలు :

మణిబొమ్మలు — 10

శిశికలు, వ్యాసాలు సినిమా.

ఉత్తరాలు — 4, ఉమెస్-కార్నాన్ — 5,

స్వాధీనిత — 6, రోమోలిక — 7,

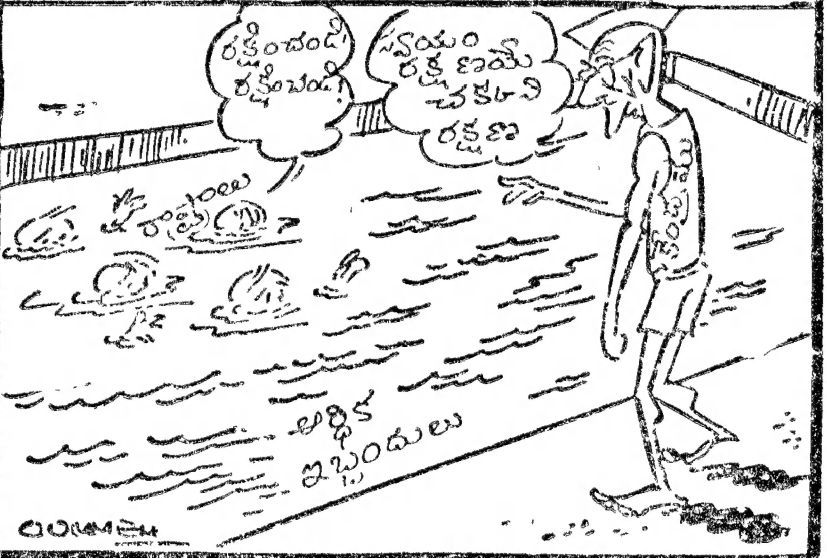
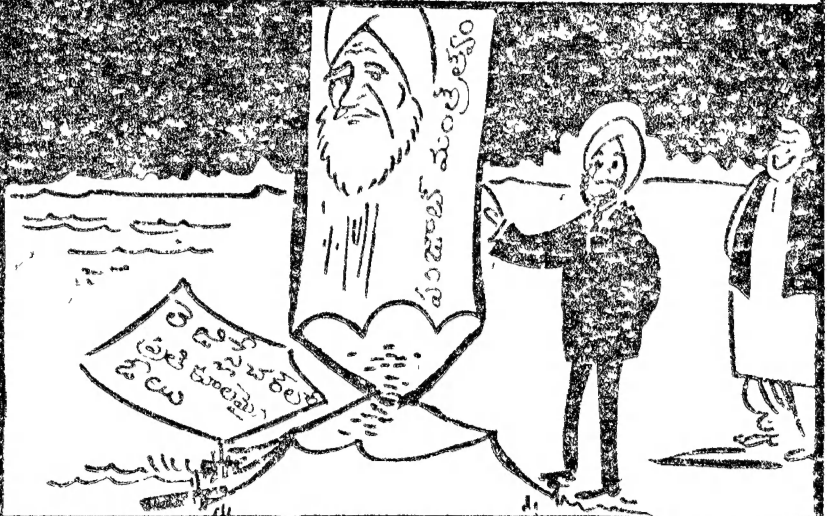
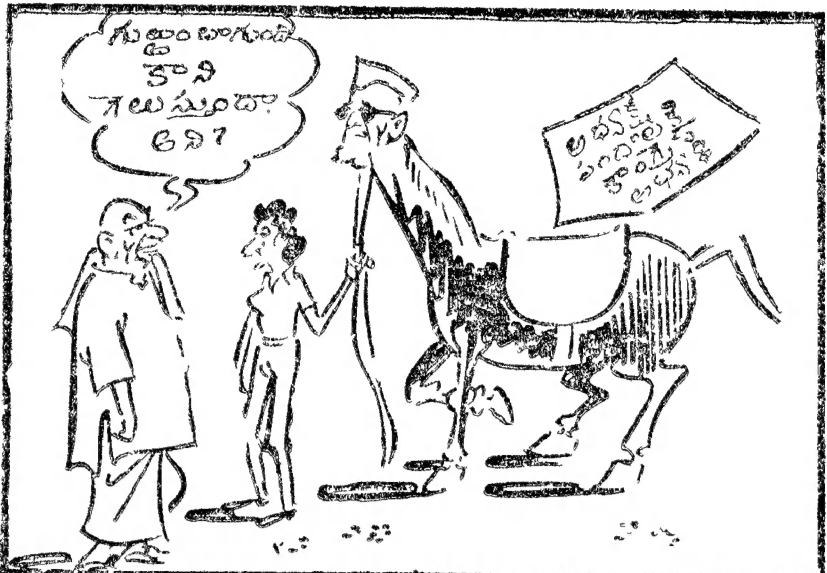
గోల్డ్ పింగ్ — 8, పెరియకి మేక—22,

మంత్రాలం (వ్యాసం)— 30, గేయం — 31,

వనితాలోకం — 48, వరధలం — 50,

చిత్రసమీక్షలు — 52, ఎంటిక్సు? — 56,

వి. శంపాది — 58.

సార్వీ, ప్రకాశికలను విస్మరించి విధానాలకోసం అన్వేషిస్తున్న శ్రీమతి గాంది

బ్రిటన్ లోని రాజీ మేరీ అటోమోబిలిటీని గురించి ఎమిర్ లిన్ తన పుస్తకంలో ఈ క్రింది విధంగా వివరించాడు:

“అమెరికా వివేక హీనులారు, చపలచిత్తు. తన ఆస్థానంలో ముఖ్యమైన వారందరినీ వెళ్ళగొట్టేసింది. అమెరికానీ, మందలూర్చి గా ఆమె ఖర్చు 16వ ల్యూయిజ్ గానీ, అనేకంగా ఉన్న అప్పానెలోని సభ్యులుగా కోకాత్త కావనసభ యొక్క లత్యవసర ప్రాముఖ్యతను గురించి ఎట్టింపుకావడానికి లయిష్టతను ప్రదర్శించేవారు.”

1789లో యిది ఫ్రాన్స్ లో జరిగిన ఉదంతం.

మేడమ్ గాంధీకి వివక్షగా ఇచ్చి లేక సుపయనమోగాని ఆమె చపలచిత్తు చూడటం కాదు. ముఖ్యమైన వారందరినీ ఆమె చూడగొట్టించలేదు. కానీ దేశాన్ని లయిష్టతతో ఆందోళనాపూరిత వాతావరణాన్ని సృష్టించుకోని ఆస్థానం మాత్రం ఆవిడ కున్నది. బయటవారిని కూడా తీసుకువచ్చి తన స్థానాన్ని పటిష్ఠం చేసుకునే వరకే ఆమె ఎట్టింపుకొంటున్నాడు. ప్రధానమంత్రిగా ప్రమాణస్వీకారం చేసినప్పటి నుంచి ముగ్గురు ఆమె కూటమితో ఉన్నారు. వారు శ్రీరాయు తులు దివేష్ సింగ్, ఇందర్ గుజ్రాల్, రమేష్ ధవర్ తులు. ప్రస్తుతం దివేష్ సింగ్ కాలిఫోర్నియాలో ఉన్న మంత్రి, ఇందర్ గుజ్రాల్ స్టేట్ మంత్రి ఇక ఈ సభలోని మాధవ వ్యక్తి శ్రీ రమేష్ ధవర్ ఈయన్ని కూడా అన్యాయంగా వదిలేశారు. కానీ యిప్పుడు ఆయన పేరును స్టేట్ మంత్రిగా ప్రతిపాదించ నున్నారు.

మరోవైపు మనకు ప్రధానులుగా వచ్చిన ముగ్గురి స్వరాష్ట్రాలయిన ఉత్తరప్రదేశ్ లో కాంగ్రెస్ దెబ్బతిన్నది. ఇప్పుడు హపురా

నుంచి అమృతసర్ రైల్వే ప్రయాణం చేసే వ్యక్తి తాను కాంగ్రెస్ పరిపాలనలోని ప్రాంతాలలో నుంచి ప్రయాణిస్తున్నానని అంతర్వేది అనుభవించవచ్చు. ‘పంత్వే’ అన్న మాట ఎందుకన్నానంటే. ఉత్తర ప్రదేశ్ లో గుప్తా మంత్రివర్గం పరిపాలన ఉంది తెలియగానే జనం తమ ఆనందాన్ని పోలన ప్రదర్శించినట్లు లక్నో, అదిల్ షాహాద్ నుంచి వచ్చిన వార్తలను బట్టి తెలిసింది. చిన్నచిన్న పట్టణాల్లో కూడా మిశ్రాయలు, కిర్లీరా అమ్మోవారు తమవద్ద ప్రజలూ కాన్న మిశ్రాయలకు, కిర్లీలకు ఉచ్చా తీసుకోవడానికి నిరాకరించారు.

తమ స్వరాష్ట్రంలో కాంగ్రెస్ పతనం అన్నది మేడమ్ గాంధీపై ఎలాంటి ప్రభావాన్ని చూపింది? ప్రస్తుతం విధానం గురించి ఆలోచించాలి కానీ పార్టీ గురించి కాదు అన్నారమె.

మొట్టమొదట ఆమె ప్లానం ఒక పార్టీకి చెందినది. అది కాంగ్రెస్. తనకు తానుగా ఆమె ప్రధానమంత్రి కాలేదు. కాంగ్రెస్ కి కేంద్రంలో మెజిటీ రూపం మాత్రంగా ఆమెను కాంగ్రెస్ వారు తమ నాయకురాలిగా ఎన్నుకున్నారు కాబట్టి ఆమె ప్రధాన మంత్రి కాగలిగారు. ఇక రెండోది ఆమె చెప్తున్న విధానం ఏమిటి? ఆమె తండ్రి కూడా కన్నీ నిర్దుష్టమైన విధానాలం డేవి. అలానే ఆమెకు ముందు ప్రధాన మంత్రిగా ఉన్న లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి గారికి కూడా ఉండేవి. జనవరి 1966 నుంచి అంటే ఆమె ప్రధానిగా ఎన్నికైనప్పటి నుంచి ‘ప్రజాస్వామ్య పామ్యవారం’ అన్న పదం మేడమ్ గాంధీ నిష్కంటువులో నుంచి తుడిచి పెట్టుకుపోయింది. (ఒకప్పుడు ఆమెకూడా తీవ్రవాదుల ముఠాలోనివారే.)

దానికి ఇదొక అమె మంత్రివర్గం రాజాలతో, జమీందార్లతో లలంక్షతో వైంది. అమెగారిడెవ్వాటి మంత్రివర్గం ఒకరికి పులివేట పరదా ఆట!

ప్రకాశిక అన్నది పూర్తిగా ఎత్తివేయబడింది. వరండాలో కంటికి కన్పించినంత వరకూ గుప్తగుప్త ధ్వజాలు కేంద్రంలో వినిపిస్తున్నాయి.

అయినా యింకా మేడమ్ గాంధీ ప్రశంసలగా, మెప్పుడిగా కూర్చున్న విధానాలను గురించి మాట్లాడుతున్నారు. కానీ అవి ఆచరణ చూపువ్వేననే. కాబినెట్ లోని కంకలం గుప్తగుప్త ద్వారా విపరీతం లవుతగానే వుంది.

* * *

శ్రీ మోరాగ్జీ దేశాయ్ హిందీనిగురించి వ్యాధులూ శ్రుతువుల్ని పెంచుకుంటుంటే మేడమ్ గాంధీ హిందీగురించి మాట్లాడే ఖండానే దాన్ని అమలు జరుపుతున్నారు. దీనికి ఢిల్లీ టెలివిజన్ కేంద్రం ఒక తార్కాణం. ఇది హిందీ వారితో, హిందీవాలతో, హిందీవారి కోసం ఏర్పాటు చేయబడి నట్లున్నది. తెర మీద కనపడే లన్ని ప్రకటనలు దాదాపు గ్రాంధికమైన హిందీలో వరుగుతాయి. అంతంతమాత్రంగా హిందీ తెలిసిన మీ విలేఖరి లాంటి వారికి అవి లభ్యం కావు. తెర మీద చూసే వాటిలో జాపధాలుగా ఉపయోగపడే ఆధరవులు, గైడ్ లైన్స్ మొదలైన రోగాల నివారణకు పరిహాలు, ఈ సేవను ప్రస్తుతిస్తూ వచ్చే అత్యున్నత ఉత్తరాలు ఉంటుంటాయి. ఢిల్లీలో అన్నిరాష్ట్రాలకు చెందిన రక రకాల ప్రజలు ఉన్నారు కాబట్టి హిందీ యోతర ప్రజలకు ఈ టెలివిజన్ ప్రయోజన శూన్యంగా ఉంది. ముఖ్యంగా ఢిల్లీలో

అధిక సేవకులుగా ఉన్న హాబీలకు కూడా యిది నిరుపయోగంగానే ఉంది. అయితే ఈ ఖర్చు అంశా పన్నులు కడున్న భారత పౌరుడే భరిస్తున్నాడు. ఇది ఈ వాటిది కాదు. మేడమ్ గాంధీ లాల్ బహదూర్ శాస్త్రిగారి మంత్రివర్గంలో ఉన్నప్పటి నుంచి ఆమెకు యిదో 'సరదా' అయింది.

* * *
రోకీసభ కొత్త స్పీకర్ (శ్రీ సంజీవరెడ్డి రూపు దిద్దుకోబడున్నారు. ఆయన స్వాతంత్ర్య సంగ్రామం వచ్చిన స్పీకర్లలో అత్యుత్తమండుగా రూపొందగల అభ్యం ఉంది. ఆయన స్థిర నిశ్చయం కల వ్యక్తి. నిర్ణయాలు తీసుకోవడంలో నిశ్చలమైన దృక్పథం ఉన్నది. అంతకు ముందున్న స్పీకర్ అమలడోకి చెచ్చిన రోకీసభలోని "బో" అవరో"ను రద్దు చేయటంలో ఈయన సఫలీకృతులై వారు. అప్పుడే ఆయన ప్రతిపక్షం వారి అభివృద్ధిని చూడగొన్నారు. ఒక్కొక్కప్పుడు చెడగొట్టుకుంటున్నారు కూడా. ప్రజా సమయంలో ఎన్నికల ఖర్చుల విషయాన్ని ప్రస్తావించి అభ్యర్థులు వ్యయమును తగ్గించే చర్యలు చేపట్టాలని కంటే ఎక్కువగా ఖర్చు చేశారని ప్రతిపక్షం వారు అభిప్రాయించారు. వ్యయ శాఖామంత్రి దాన్ని ఇంటింటిదానికి వూసు కొనగా స్పీకర్ కలిపించుకొని అది అందరూ ఎరిగినవిషయమేనని, ఎల్లరూ మామూలుగా అనుసరిస్తున్న పద్ధతేనని చెప్పగానే సభలోని వారంతా ఫోల్స్ న్న సభ్యులు. అసంతకం ప్రకటించారు యిక తామడగనంగిన ప్రశ్నలేవీ లేవని అన్నారు. సభ్యులను వారివారి మాతృభాషలో మాట్లాడడానికి అనుమతించి పొంది ఆధిపత్యాన్ని అందం చేశారు.

తమ కిచ్చిన హోలన్నిటిలో (శ్రీ రెడ్డి తన ప్రాత్రను చక్కగా నిర్వహించి దేశానికి సేవ చేశారు. రెడ్డు వీరుం కోవకి చెందిన అరు కావట్టి అధికారం గల ఏ ప్లావారి కైనా వారు తగినవారు. శ్రీ సంజీవరెడ్డి తమకు తగిన ప్లావాన్ని పొందగలరు. ఆయనకి అధికారాన్ని ఏదా చెదాయించారో తెలుసు. దాన్ని ఆయన తెలివితలులతో సమర్థతతో నిర్వహించారు.

* * *
స్వేట్లనాను గురించిన వివాదం యింకా సునపిపోలేదు. మేడమ్ స్వేట్లనా నుంచి తమకు ఓ లేఖ వచ్చిందని డాక్టర్ రామ్

మనోహర్ లోహియా రోకీసభలో అన్నారు. ఆయన, స్వతంత్రపార్టీ వాయకుడు శ్రీ మసానీ కలిసి వచ్చేవారం రోకీసభలో ప్రశ్నలను లేవదీయడానికి ఎదురు చూస్తున్నారు. విదేశ వ్యవహారామంత్రి శ్రీ చాగ్లా వ్యవహారాన్ని సరిగా నిర్వహించ లేదు. అది భారతదేశానికి రష్యాలో ఏక్కుర్చి చెచ్చి పెట్టటమే గాకుండా నలు గురిలో నవ్యులపాలు ఆయో పరిస్థితిని కల్పించింది. వాస్తవంగా చెప్పాలంటే ప్రపంచ దేశాల్లో క్రితీశులైన నెహ్రూ భారత దేశానికి తీసుకొచ్చిన గౌరవ ప్రతిష్ఠలను గంగసాలు చేసింది. సమానమైన సామర్థ్యం కల కార్యదర్శి శ్రీ పి. ఎస్. రూసోవీ, చాగ్లా పాత్రాంతలో ఈ పరిస్థితి ఏర్పడింది. అప్పడప్పుడు శ్రీ చాగ్లా చేసే ప్రకటనలు, ఆయన అధికార ప్రతినిధి చేసే కృత్రిమ వ్యాపారం చాలా అరుదుగా విదేశీ పత్రికలు గుర్తున్నాయి. అవి ఉద్దేశపూరితంగా భారత విదేశ కార్యాలయం గురించి, దాని మంత్రిని గురించే ఉంటాయంటాయి. పార్లమెంటులో కూడా విదేశ వ్యవహారాల పట్ల ఎక్కి నశించింది. భారతదేశానికి వచ్చే అధికార ప్రతినిధుల హోదాను బట్టి ప్రపంచదేశాలలో భారత దేశం ప్రతిష్ఠ ఎంత దిగజారిపోయిందో విశదం అవుతున్నది. అమెరికా అధ్యక్షుడు, రష్యా ప్రధాని, ఇంగ్లండ్ రాణి కాదు భారత దేశం ఆహ్వానాన్ని పురస్కరించుకొని వచ్చేవారు, బాన్ విదేశాంగ మంత్రి లాటివారే.

* * *
ధీర్ఘ ఆంధ్రసంఘం వారు ఆంధ్రదేశం నుంచి ఎన్నికైన పార్లమెంటు సభ్యులందరికీ ఓ రిపెర్టరీను ఏర్పాటు చేశారు. రోకీసభ స్పీకర్ శ్రీ సంజీవరెడ్డి, భారత ప్రధానవ్యాయమూర్తి శ్రీ కె. సుబ్బారావు, కేంద్రమంత్రిలు డాక్టర్ చెన్నారెడ్డి, డాక్టర్ కె. ఎల్. రావు, శ్రీ బి. ఎస్. మూర్తి, ఉత్తరప్రదేశ్ గవర్నర్ శ్రీ బి. గోపాలరెడ్డి హాజరైన వారిలో ముఖ్యులు. సంఘం అధ్యక్షులు డాక్టర్ ఎస్. జగనంతం సభికులకు స్వాగతం పలికారు. డాక్టర్ చెన్నారెడ్డి మాట్లాడుతూ ఆంధ్ర ప్రభుత్వం, సంఘం భవనం మొదలు కోడానికి ఆంధ్రా గెన్స్ హావుస్ అవరజం నున్న కొంత భూమిని యిప్పడానికి ఒప్పు కున్నట్లు తెలిపారు.

లో కం పో క డ

పదిహేను వలం కాలంలో కేంద్రంలో ఉమ్మడి ప్రభుత్వం ఉండవచ్చు. అది శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ, శ్రీ మనూ మసానీ ఉమ్మడి ప్రభుత్వం అవుతుందనుకోండి—జన సంఘం వారు సాదరంగా మామూ ఉంటే.

31—3—67 'సె' పత్రికలో చలబో గుప్త

ఆయన (శ్రీ కామరాజ్) తక్కిన వాటియ నాయకులవలె దేశభక్తి వల్ల పితౄల వదల లేదు, విద్యాభ్యాసం వట్ట ఆయనకి అనక్తి కలగలేదు.

2—4—67 'స్టేట్స్ మన్' గ్రంథసమీక్షలో

—(కాంగ్రెసు) సంద్భలోని 'మునలి పీడ'లు ఆ సంస్థ మెడమట్టు గురి బండగా తయారయి పోయాయి. ఆ సంస్థకి ఎంతో వ్యయం కలిగిస్తున్నారు. 'ఇప్పటికీ, అలవ్యం అయినా కావరాజా ఈ మునలి పీడలని బయటికి తప్పి పంపించి నంనని రక్షించ గలడు.

—'ఇన్ఫో' 8—4—67

—"ఆయన (డా. లోహియా)కి పెళ్లి కాశేదు. ఆయనకి తెలిదు," శ్రీమతి తారకేశ్వరి సిన్హా—"మీరు ఆ అవకాశం నాకు నవ్వుడు ఇచ్చారు?" డా. లోహియా.

—5—4—67 రోకీసభలో

—ప్రభుత్వానికి ఆదాయం ఇవ్వడాన్ని కాబట్టి గుర్రపు పందేలు ఉండాలని మేము అనుకుంటే... గుర్రపు పందేలు ప్రజలకి అనందం చేశారున్నాయి కాబట్టి ఉండాలి, మితంగా మధ్యస్థం ఎలా ఉండాలో అలాగ.

—8—4—67 'కరెంట్' వారపత్రిక.

James Bond

BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McLUSKY

BOND RECEIVED ORDERS TO PREPARE COPIES OF AN AGENDA FOR GOLDFINGER'S MEETING WITH HIS HOODLUM LIEUTENANTS THAT AFTERNOON...

GOSH, WHAT A CREW! TAKE A LOOK, TILLY...

ALL THE TOP HOODS IN THE STATES ARE COMING!

Presents
Helmut A. Springer..... The Purple Gang, Detroit.
Jed, Midnight..... Shadow Syndicate.
Miami and Havana.
Billy (The Grinner) King..... The Machine, Chicago.
Jack Stray..... The Spangled Mob, Las Vegas.
Mr Solo..... Unione Siciliana.
Miss Pussy Galore..... The Cement Mixers, Harlem, New York City

AND THE AGENDA - A PROJECT WITH THE CODE NAME OPERATION GRAND SLAM!

793

ఆ మధ్యాహ్నం, గోల్డ్ ఫింగర్ తన ముఠాతో సమావేశం జరుపుకున్నాడు. సమావేశం కార్యక్రమం కాపీలు అయ్యారు చెయ్యమన్నాడు బాండ్ ని.
“ఏమి ముఠా! టల్లి, ఈ పేర్లు చూడు...”

అమెరికాలో పెద్ద దొంగలంతా వస్తున్నారు! హెల్ముట్ ఎం. స్ప్రింగర్... నర్త్ గ్రేంగ్, డిట్రాయిట్ - జే మిడ్నైట్ ... షాడో సిండీకేట్, మియామి, హవానా - బిల్లీ (ది గ్రిన్సర్) రింగ్.. డి మెషిన్, ఏకాగో... జాక్ (స్ట్రాచ్) కింగ్... డి మెషిన్ మాన్, లావెగాన్ - మిస్టర్ సోలో... యూనియన్ సిసిరియాన్ - మిస్ ప్యూగలోర్ ... డి పి మెంట్ మిక్సర్స్, హార్లెమ్. న్యూయార్క్ సిటీ.

‘ఇక కార్యక్రమం - ఇదేదో’ ‘గ్రాండ్ స్లామ్’
‘అనే మార్కు పేరున్న పని.’

James Bond

BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McLUSKY

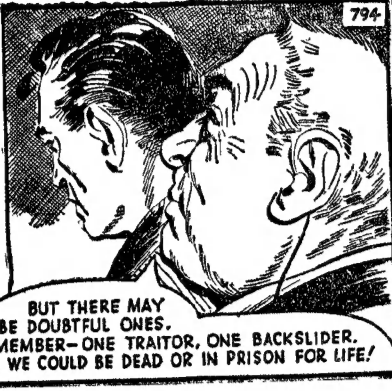
AT TWO-TWENTY P.M. BOND AND TILLY WERE LED OUT TO THE PRELIMINARY MEETING OF OPERATION GRAND SLAM

THE AGENDA? GOOD, MISS MASTERTON, YOU WILL NOTE DOWN THE PRACTICAL POINTS THAT ARISE...

CERTAINLY

AND, MR. BOND, I WANT YOUR REACTIONS TO THE SPEAKERS HERE. SOME MAY WISH TO BACK OUT. THEY WILL BE DEALT WITH...

BUT THERE MAY BE DOUBTFUL ONES. REMEMBER - ONE TRAITOR, ONE BACKSLIDER. AND WE COULD BE DEAD OR IN PRISON FOR LIFE!

794

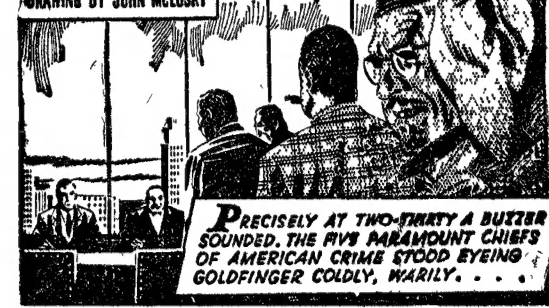
మధ్యాహ్నం రెండుఇరవయ్యకి బాండ్, టల్లిలు ‘ఆపరేషన్ గ్రాండ్ స్లామ్’ (ప్రథమ సమావేశానికి) వచ్చారు.
“కార్యక్రమమేనా? సుంచిది, మిస్ మాస్టర్టన్ టవ్, చర్చలో వచ్చే పాయింట్లని నోట్ చేసుకోవాలి...”
“అలాగే!”

“మిస్టర్ బాండ్! ఇక్కడి మాటాడేవరి వలకం గమనించండి... వెనక్కి తగ్గి వచ్చిన వీ మాను కుందామరెండి...”

“కాని, కొందరి నంగిరి అనుమానమే. . . ఇక (ద్రోహి ఉంటే చాలు, అందరినీ జెయిలుకు వెళ్లి చితాము...)”

James Bond

BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McLUSKY

PRECISELY AT TWO-THIRTY A BUZZER SOUNDED. THE FIVE PARAMOUNT CHIEFS OF AMERICAN CRIME STOOD EYING GOLDFINGER COLDLY, WARILY...

GENTLEMEN, MY NAME IS GOLD. WILL YOU PLEASE BE SEATED

NO NOTES WILL BE MADE OF THIS MEETING, AND THERE ARE NO MICROPHONES. THE AGENDA IS SELF-EXPLANATORY. I WILL NOW INTRODUCE YOU TO MY SECRETARIES

795

సరిగ్గా రెండున్నరకి బజర్ మోగింది. అయినా రికార్డు అయ్యిందగుట వలనం వ యుక్తుగా గోల్డ్ ఫింగర్ ని జాగ్రత్తగా ముఠావంగా చూస్తూ

“వా పేరు గోల్డ్ ఫింగర్, తయచేసి కూచండి...”

“ఈ సమావేశంలో నోట్స్ తీసుకోము. ఎక్కడా మిక్రోఫోన్లు లేవు. ఇక వా తెల్లబరిది పరితరణం చేయకూడదు...”

James Bond

BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McLUSKY

MY SECRETARIES
ARE MR. BOND, HERE, AND
MISS TILLY MASTERTON...

LOOKING AROUND THE TABLE, BOND
FELT THAT HE HAD RARELY SEEN A MORE
NIGHTMARISH CIRCLE OF FACES...

PERHAPS, WHILE
WE WAIT FOR MISS
GALORE, I COULD RUN
THROUGH YOUR NAMES
FOR THEIR INFORMATION

INCIDENTALLY, IN
EACH OF THE PARCELS
BEFORE YOU IS ONE TWENTY-
FOUR-CARAT GOLD BAR, VALUE
FIFTEEN THOUSAND DOLLARS,
TO COVER YOUR EXPENSES

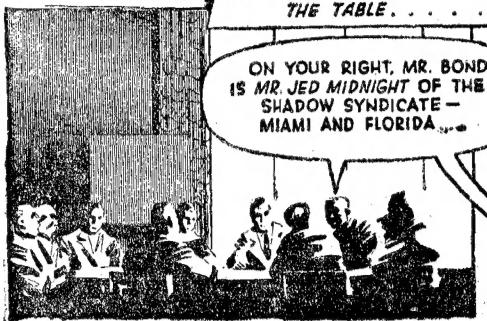
ఇంత భయంకరమయిన మోహరిని తమ సాధారణంగా చూసి ఉండనూనున్నాడు బాండ్, అందరినీ కలయజూసి.
“నా సెక్రటరీల పేర్లు. జేమ్స్ బాండ్, టిల్లి మాస్టర్టన్...”

“మిస్ గలోర్ వచ్చేదాకా మీ పేర్లు ఒక్కొక్కటి వాళ్లకి చెప్తాను...”

“మరొకమాట—మీ ఒక్కొక్కరి ముందు ఒక పాట్లం వుంది. ప్రతి పాట్లం లోనూ ఎనిమైదే దారర్లు విలువచేసే బంగారు కడ్డీ ఉంది. మీ కర్బులకి సరి పోయేందుకు...”

James Bond

BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McLUSKY

ON YOUR RIGHT, MR. BOND,
IS MR. JED MIDNIGHT OF THE
SHADOW SYNDICATE —
MIAMI AND FLORIDA...

BOND FORCED A GRIN AS GOLDFINGER,
TYPICALLY METHODICAL, INTRODUCED
THE GANGSTERS GATHERED ROUND
THE TABLE...

THEN WE HAVE MR. BILLY RING
WHO CONTROLS THE FAMOUS CHICAGO
MACHINE, AND MR. HELMUT SPRINGER
OF THE DETROIT PURPLE GANG...

The head
of Mafia in
America— he
needs strength
and terror...

AND
MR. SOLO
OF THE UNIONE
SICILIANO

గోల్డ్ ఫింగర్ నెక్రమంగా అందరినీ బాండ్ కి సరిచయం చేశాడు. బాండ్ నవ్వు తెచ్చిపెట్టు కున్నాడు.
“మిస్టర్ బాండ్ మీ కుడిసయివున్నవ్వుది మీయామీ, ఫ్లోరిడాలో షాడో సిండికేట్ కి చెందిన మిడ్నైట్ జేడ్ మిడ్నైట్...”

“తర్వాత షిడో ‘మెషిన్’ అధిపతి మిస్టర్ బిల్లీ రింగ్, డెట్రాయిట్ పర్ప్లె గాంగ్ అధిపతి మిస్టర్ హెల్ముట్ స్ప్రింగర్...”

“...యూనియోన్ సిలియోనోకి చెందిన మిస్టర్ సోలో...”
“...అమెరికాలోని మాఫియా వాయకుడు! ఓయం, ఇంకం రెండో కావాలి...”

James Bond

BY IAN FLEMING
DRAWING BY JOHN McLUSKY

MR. JACK STRAP, OF
THE SPANGLED MOB,
LAS VEGAS

HOWDY...

BOND ONLY HALF HEARD
GOLDFINGER'S FINAL
INTRODUCTION. HIS GAZE
WAS RIVETED ON THE DOOR...

GOOD AFTERNOON,
MISS GALORE, WE
HAVE JUST BEEN THROUGH
THE FORMALITY OF
INTRODUCTIONS

BOND WAS FASCINATED BY THE GIRL,
EVEN IF SHE DID BOSS A GANG OF
WOMEN CALLED THE CEMENT MIXERS
OF HARLEM...

“వేవెగానెలోని ‘ది స్పాంగ్లెడ్ మోబ్’ మనిషి మిస్టర్ జాక్ స్ట్రాప్...”
బాండ్ కి తర్వాత గోల్డ్ ఫింగర్ చెప్పిన మాటలు సరిగ్గా వినిపించలేదు. తలుపువంక చూస్తూ ఉండిపోయాడు...
“హెల్లో...”

“మిస్ గలోర్ సరిచయాలప్పుడే వూరి అయ్యాయి...”
“హెల్లో...”

ఈ అమ్మాయి హార్లెంలో ‘ది సెమెంట్ మిక్సర్స్’ అనే ముఠా వాయకురాలా? అనుకున్నాడు బాండ్...

(ఇంకా వుంది)

మట్టిబొమ్మలు

తొడిగిరి పరవరాజు

సీరియల్

2

మధ్య గది తలుపులు చివరిగా తెరచి
కొన్నాయి. వెంకట్రామయ్య ధర్మపత్ని
విడువూ ఆతని పదాల వెంట, మంచం
పట్టుపై కూలబడింది.

రోగి మూలగా ప్రక్కకు కదిలాడు.
'అమ్మా' అంటూ.. మాష్టేరు వాగి పైకి
వంగి ముఖంతోకి చూశారు. ఆమె శ్రీ
వింబడి ఆంధోళనగా చూసింది.

"రేపు వాళ్ళొస్తున్నారుగా.. పిల్ల తిద్ద గూ
వస్తే".. దిగ్గు తెర అడ్డమొచ్చి మాటలాగి
పోయాయి. కళ్ళు మూసికొని పోయాయి.
ఒకనిముషం ఆగమత పెదకులు కది
లాయి.

"వస్తే మాసి" నాటలు పూర్తి
వెయ్యలేకపోయారు. జీతగాళ్ళతో సహా
అందరూ ఒకరి ముఖాలో కరుచూచుకొన్నారు.
ఆతని మాటలు అర్థం కావటం - ఓక్కణ
మోగి ఆమె అంది.

"అబ్బాయి రేపాస్తాడు.. ఈవారం ఇండి
కండుకుంటే ఈ రాత్రికే గుంటూరు
రావాలి... బాడ్లగూర్చి దిగులుపడకండి"
ముక్కు చీదుకొంటూ ముగించింది.

"వాడుకాదు..వాడు.. పెద్దాడు.. వాడి
కోసం కూడా గుంటూరు మనిషిని పంపిం
చారా?" బాధగా మూలగ్నతా తం ఏమరు
కొవటం మొదలెట్టాడు.

ఒక్కక్షణం అందరూ అచేతనుల్లా
దూర్మా నిలబడిపోయారు. సమాధానం
కోసమై నిరీక్షిస్తూన్న ఆతని కళ్ళు
బాధగా మూసికొనిపోయాయి. కొద్ది,
క్షణాల్లో పునఃతప్పిపోయింది. మాష్టేరికి
కాళ్ళా చేతులూ ఆడలేదు. కిటికీ రక్క
లెని దాక్టర్ కోసం నిరీక్షిస్తూ ఇరుటికి
జూశాడు.

"దేవుడు మాకే బిడ్డలు ఎందుకు పోడిగాలి ఏవ పోగింది. డొరపు తగ్గిన

పెళ్ళాడో నమ్మా" అంటూనోసలు చొట్టు
కొంటూ బిగ్గరగా విడ్డపాగింది.

"మరు కంగారు పడకండి అచ్చమ్మ
గారూ.. అదే చిగ్గి పోయింది.. దాక్టర్ గారు
ఈ పాటికి వస్తూ ఉండవచ్చు." ఓదార్చ
టానికి ప్రయత్నిస్తూ మాష్టేరు అన్నాడు.

ఆరాశాన్ని ముక్కులు ముక్కులుగా పిలు
స్తున్నాయి మెరుపులు. చిరిగిన ఆరాశం
మళ్ళీ అతుక్కుపోతోంది. జగత్తునంతా
చికటి కావంలా కౌగలించుకొంది. అంతా
గబ్బగియి. ఆ చికటి 'అనలన' లాడు
తున్న దుందలో, నేలంతరు వెలుగులో
కాళ్ళ చలంగా పిక్కంటూ మనుషులు
నిస్తున్నారు.

మాష్టేరి ప్రాణం లేచి నిచ్చింది. పెద్ద
పెద్ద అంగలు వేసి కొంటూ, నాకిలి దాటి
మెట్ల వరకూ నడిచాడు.

"దాక్టరుగా రొస్తున్నారా?" అంటూ
లేచి నిలబడింది అచ్చమ్మగారు. చీరె
చెరుగుతో కళ్ళు పతనం చేసి ప్రక్కకు
తిరిగింది.

దాక్టర్ వాకొటును భుజాల నుండి
తొలగించుకొంటూ ప్రవేశించాడు, మాష్టేరు
దాన్ని అందుకొని తలుపుకు తగిలించారు.

"వేడినీళ్ళు ఉంచవచ్చాను. ఉంచారా?"
అంటూ మంచం దగ్గరగా స్టూలు లాక్కు
న్నాడు. రెండు నిమిషాల సేపు పరీక్షించి
సూదిమందిచ్చాడు. దూదితో సూది గుచ్చిన
స్థలాన్ని రుద్దుతూ "ఇవారేం ఫర్వ
లేదు. కంగారు పడకండి.. మేం చెప్పినట్లు
ఈ 'టాబ్లెట్స్' మాత్రం ఇస్తూ ఉం
డండి" అన్నాడు. సీసా మూత తీశాడు
దాక్టర్. లైటు దగ్గరగా పట్టుకొచ్చాడు
జీతగాన.

ఇరుట దాన తగ్గు ముఖంపట్టింది.

పోడిగాలి ఏవ పోగింది. డొరపు తగ్గిన

రాళ్ళల్లా మిణుకు మిణుకు పంటనా.
మక్కులు కిటికీకి పెదురుగా కనిపిస్తున్నాయి.

"ఆదర్శా వడవంపిర వనేని రేదం
టారా? అంటూ దాక్టర్ గడవ వరకూ
సాగనంపిన మాష్టేరు రోగి పైన శాలువా
పరిగా కప్పసాగాడు

అందమైన, స్త్రీ వాంగ్మణి మాపుల్లా
మెరుపులు. పేళపేళ మంటూ ఎక్కడో
నిరుచుకు పడింది ఉరుము. వెంకట్రామయ్య
మెల్లగా ప్రక్కకు కదిలాడు నిరసంగా
సెదవులు విడుకొన్నాయి.

"పిల్లలు రేపు రస్తారు కదా? రేపటి
వరకూ.. నేను.. నేను' అందకు మాటాల్లో
కనిపించి ఆనందం ఇట్టే అంతనర్హ
మైంది. 'ఇక్కడో, నిక్క తిరిగాయి.

"రేపు పిల్లలు తప్పక వస్తారు. మీరు
స్థిమితంగా నిద్రపోండి.. అంటూ ప్రక్కకు
తిరిగి అచ్చమ్మగారిని ఉడ్డేజించి "మనం
ఎదురుగా ఉంటే అలానే మాట్లాడు
తారు. మీరువెళ్ళి నిద్రపోండి" అన్నాడు.

"అయ్యో.. ఇంకేం నిద్ర.. వా బొంద"
విడువూ ఆమెతోని కెల్లింది. మాష్టేరు
రోగి ప్రక్కనే ఉన్న వంచం పై వత్తిగి
లాడు. జీతగాళ్ళు అప్పటికే మునగడి
తీసుకొన్నారు.

టిక్కుటిక్కు మంటూ షోడ మీద
గడియారం గుండె, నిరసంగా వూగివలాడ
సాగింది. గప్పుగప్పుమని అది పడిన పాం
తరు మళ్ళీ కొరుడుగట్టి పాగ రాదాకొంటూ
అవస్థ పడుతోంది. రూమనావావాన్ని
స్పృతికి తెచ్చేస్తూ ఇరుట మేమాస్తూ
పరువుల వెడలో గంటలు— ఒక్కొక్క
చిరుకు మళ్ళీ అరాశం నుండి తెగివడ
సాగింది.

* * *
కరకరమని పొవ్వు పోడింది. గత చూడు

రోజులుగా చాన కురువచోన నీరెండ వేడు
తోంది. గాలి, ఎండ తగలటాన, రోడ్డు
లోమ్ముగా ఉన్న పీఠులుగట్టిపడిపోయి కొద్దిగా
కాలిబాట పడింది తోక్కిడికి. కాలిబాటపై
జాగ్రత్తగా నడుచుకొంటూ వూరికి కొద్దిగా
విడంగా ఉన్న మేడ ముందు ఆగోడు
అటను.

సన్నగా పొడుగ్గా ఉన్న ఇరవై సంవత్స
రాల కుర్రవాడు. పయస్సుకు మించిన
గంభీరత ప్రకాంతత ముఖంలో ద్వితీక
మవుతోంది. తరుచి చూస్తే కళ్ళలో
గూడుకట్టుకొన్న వైరాగ్యం ప్రస్తుత
మవుతుంది.

వరిక్షగా మెడ సంతటని కలయ్య
జాళాడు.

వగిలిన నీవవు జంకులు గుచ్చిన పిత్త
మున ప్రహరీ గోడ. గోడ వెనుక ప్రాచీన
మైన మేడ, పురాతన పద్ధతిలో వూడలితో
దిద్దబడి చాదాపు ఇదిరావద్దలో ఉంది.
తుడివైపు గోడ వగుల్లు చూపింది. వగు
ల్లుల్లో ఒక చిన్నరాని వెరుక్క, కూడా
మొలచింది. వానక తడిసిన నున్నపు
గోడలు ఉదయభాస్కరుని కొంతలో పొడలా
పొడలుగా తెల్లబొలుపున్నాయి. అంత పెద్ద
ఇల్లు నిర్జనంగా భావిహీనంగా నిల్చాచి
మంటోంది.

ఆ ప్రహరీలో పెద్ద ఇంటి చుప్పల
గేటు. గేటుకు ఇరువైపులా రెండు
పింహాలు నోరు తెరుచుకొని ఉన్నాయి.
గంభీరంగా. ఒక పింహానికి వంజా నిలిగి
పోయింది. మరో పింహానికి మహతి వద్ద
మన్నం లాగిపోయింది.

అటను వంగి మరద అంటుకొకుండా
పైకి మడచుకొన్న లాగును గిలకల వరకూ
బొడుగు చేసుకున్నాడు. ముఖాన్ని చేతి
గుడ్డలో తుడుచుకొని గేటుపై వెయ్యి
వేశాడు. తుప్పుపట్టిన గేటు బాల్నా తెరుచు
కొంది కీర్తనంటూ.

“అరే.. పొద్దుతోడి వూడిపడ్డావ్
మేమింక మువ్వ మద్దెవాల బుచ్చల యాల
కొల్తాననుకొంటున్నాం” అంటూ జీతగాడు
వతువుం చాచిటిలో నుండి పల్లరించాడు.

“పమ్మలప్పుకేవచ్చా..నీళ్ళెక్కడున్నాయ్”
చాళ్ళకున్న మరద కేపి చూసుకొంటూ
అన్నాడు.

“అదుకా” అరుగుపై పెట్టిన గంగా
కు కేపి చూపెట్టాడు వాడు. చాళ్ళ

కొద్దిగా తడుక్కుని మధ్య బోలు దాటి
నెక్కువలో వెళ్ళాడు.

“నమస్కారమండీ” చేతులెత్తి విన
యంగా మాస్టారి కేసి, వెంకట్రామయ్య
గాడికే తిడిగాడు. మాస్టారి ముఖం అనం
దంతో నిప్పొగింది. వెంకట్రామయ్య
గారు కళ్ళప్పగించి తేగిపార చూసి.

“వచ్చావా యానా..రా” అని ఎక్కడో
నూలితో మాట్లాడుతున్న పరిటాడు
తొత్తులు పడిపోయిన అతని చెంపలపై
పుల్లలు పుల్లలుగా దొడుముక్కలైన గడ్డం,
గుంటలు పడిపోయిన కళ్ళు చూసి అతను
నిరుత్తులుదయిపోయాడు. కొద్దిసేపటికి
తేరుకే నిద్రగ్గొన్న మాటలు మంచం
ప్రక్కగా లొక్కబాదు.

“అక్కడవాడు—వా దగ్గర కూర్చో”...
ఇక్కడ, అన్న అర్థం స్ఫురించేలా వెంక
ట్రామయ్యగారు మంచం పట్టెపై
తట్టి పైగ చేశాడు. అక్కడ కూర్చో
టానికి అతను కొద్దిగా తటపటాయించాడు.

“ఫర్వాలేదు ప్రసాద్... కూర్చో”
మాస్టారు చెప్పాడు. అంతలోనే గృహిణి
అచ్చమ్మ స్నానం ముగించుకొని అక్కడికి
వచ్చింది. రూపాయంత కుంకుమబొట్టు
నొడుగు దిద్దుకొని, తడిగా ఉన్న వెంట్రు
కలను జారు—ముడి చేసికొని వచ్చింది.

ఆ విధంగా ఆతను చొరవతో మంచంపై
కూర్చోవటం చూసి ఆమె కళ్ళు నిప్పొ
గియి. గ్రద్దను చూసిన కొడిపిల్లలా
అతను చూపు తనపై పడిపడకముందే
తేలి నిలబడ్డాడు.

“నమస్కారమండీ” చేతులు రెండూ
కోడించాడు.

ఆమె ప్రతిసమస్యకీ చెయ్యకుండా
అతని కేసి నిర్లక్ష్యంగాచూసి “ఫర్వో
బేకే వచ్చావా?... సరే.. ఇక్కడ కూర్చో”
అంటూ ఆమె స్వామి చూపేట్టింది.

“అక్కర్లేరండీ” అంటూ బోడవాను
కొని నిలబడిపోయాడు.

మాస్టారు జాన్చు గొంతుతో మందు
పోసి, ఆ గీతంపై బోటినవ్రేలు పెట్ట
టటికే ఎదురుగా నిలబడి దాన్ని పరీక్షగా
తూకున్నాడు. వెంకట్రామయ్య గారు
బాధగా మాటలు తూ ప్రక్కకు తిరిగి
“చే...చే... కూర్చోమన్నాను” అంటూ
దగ్గరగా యూని పైగ చేశాడు.

మళ్ళీ బొమ్మలు

“పంతులుగారూ.. వేడినీళ్ళు ఇక్కడ
పెట్టించాను.. వాచిని వెల్లంగా లేపిసి
ముఖం కడిగింపాడా” ఆమె బోడ
వక్కకు తిరిగి అంది.

“మంచిది”.. మందు పోసిన జాన్చు
గొంతు అక్కడపెట్టి వెంకట్రామయ్య
గారిని లేపదీయటానికి ఉద్యుక్తుడయ్యాడు.

“మీరుండండి మాస్టారు.. నేను
కూర్చోబెడదాను” ప్రసాద్ అన్నాడు.

“నీకు అంబాటు లేదుగా. నీవాగు—
నేను వెల్లంగా లేపి వరి వెనుక ఆపరాగా.
కూర్చుంటాను. నీవు ఆ జొక్కెన మంచం
దగ్గరకు జరిపి వేడినీళ్ళతో ముఖం
కడుగు”

మాస్టారి చేతిపై ఒక చెయ్యి ప్రసాద్
చేతిపై మరో చెయ్యి వేసి, వెంకట్రామయ్య
గారు లేవటానికి ప్రయత్నించాడు. కొద్దిగా
పైకి లేపి నీవు క్రంద చెయ్యి వేసి నున్న
రంగా కూర్చోపెట్టాడు ప్రసాద్. ఆ పిదప
మాస్టారు ఆపరాగా అనకొని కూర్చు
న్నాడు.

“చాలా చాలాసేపు కూర్చో.. కూర్చో
లేను” నీరసంగా పలికాడు. మాట్లాడు
టంటే ఆయన నోటి నుండి భరింప
రాని దుర్గంధం వచ్చింది. మూల్యుతూ
పాద ప్రక్కకు వాలుకున్నాడు. ప్రసాద్
వండ్లు తోని వేడినీళ్ళతో ముఖం కడిగి
శుభ్రంగా తుడిచాడు. పొగలు కక్కుతూన్న
కాఫీ, వక్కెర వేరుకుండ మాస్టారి
చేతి కందించింది ఆమె. కాఫీ త్రాగించి
మళ్ళీ జాగ్రత్తగా పడుకోబెట్టారు.
కాఫీ త్రాగిన తరువాత రోగి ముఖంలో
కొద్దిగా ఉల్సాసం కనిపించింది. చక్కంటా
చిరుచెమట్లు పోసింది. ముఖం తెలుగా
కనిపించింది.

“వాయనా.. ప్రసాదూ.. నీ కెవరు
చెప్పారు.. నేనిలా ఉన్నానని”

“మాస్టారు ఉత్తరం వ్రాశారు.. నీన్న
పాయంత్రమే అందింది. వెంటనే బయట
దేరి వచ్చాను”....

“అయితే నీ కోసమనిషి లాశేదన్నమాట.
మనిషిని పంపించమని చెప్పానే” అంటూ
విదో అనుమానం వచ్చినట్లు తనలో వానే
మాట్లాడుకొన్నాడు.

ఒక క్షణమాగి “అయ్యోయ్య... కారద
‘కూడా వచ్చిందా?’.. మాస్టారి కేసి కళ్ళు
తిప్పింది.

“లేదండీ.. కారద రావటానికి ఏలేద్ది..
ఇనాళ నుండే వాళ్ళకు ప్రాక్టికల్స్..నేను
ఉండలేక వచ్చాను.. ఎందుకంటే నుడి
నీరయన్ గా ఉండకపోతే మాస్టారు ఉత్తరం
వ్రాయరు కదాని వెంటాడే బయటబడదాను”
ప్రసాద్ జవాబిచ్చాడు.

సంతృప్తితో రోగి కళ్ళు మిరియి
రావాయి. ప్రేమగా ప్రసాదానూ వార్ది సేపు
అవరోకించి “చూశారా కామయ్యగారూ..
వాడి కోసమని మనిషి పోయాడు కదూ..
వాడి మావ.. ఈవాళ్ళికి వాలుగోజులు
దాటటం లేదూ.. నేను మంచం పడ్డానని
తెలిసి కూడా వాడింతా లాశేదు.”...అనేకే

వచ్చాడు మాస్టారికే చూస్తూ...
“మీరు అవేమీ అలోచించకండి..మళ్ళీ
ఆయానమొస్తుంది ... వెంటనే కేలవు
మంజూరు కావదూ? పైగా వాళ్ళకు కూడా
వకీళ్ళున్నాయేమో?...”

“వాయనా.. ఇటురా.. ఇక్కడ కూర్చో..
నేను వెంటున్నా కూర్చో.. ఎవరికీ భయం
పడ్చానని పని లేదు. లోకం అంతే..భయపడు
కున్నవాడిని కప్పించి, కప్పించి కుక్కలా
బంటుబంటుంది. ఎదురు తిరిగి నిలబడితే
వోక ముడుచుకొంటుంది.. రా” వెంక
ట్రామయ్యగారు మళ్ళీ ప్రసాదాను హెచ్చ
రించాడు.

భయపడుతూ భయపడుతూ తిరిగి
ప్రక్కపై కూర్చున్నాడు. ప్రేమతో ప్రసాద్
తెన్ను నిమిరుతూ అతను అడిగాడు.

“అయితే నీకు ఏకష్టమూలేకుండ అన్నీ
సాకర్యంగా అమరాయా.. చెప్పు నాతో..
ఎట్టులు, పుస్తకాలా, వాస్తవిక ఫీజులా...
అన్నిటికీ ఏ లోటు లేకుండా మాస్టారు
దబ్బు పంపిస్తున్నారా?”

అతను ‘అవు’నన్నటా పజిమాపాడు వేల
మాపులు చూస్తూ..

“ఇటుమాడు. వా వంక.. చూసి
మాట్లాడు.. పిప్పివాడవురా.. వా కెంత
అభిమానమో నీకూ అంతే..” పంథి పుట్టి
నప్పుడు పిప్పిరోగిలో పలికిన మాటల్లా,
మాస్టారికి అనిపించింది. విమృశితగా,
ఆయన వెడవులపై దృష్టి నిలిపాడు.

ప్రసాద్ వేళాడుతున్న కాళ్ళు అసం

కల్పంగా పూవుకొంటూ విశ్రాంతిలో గడియారం కేసి చూడసాగాడు.

“ఏమిటా.. ఆరోచిస్తున్నావ్” అస్సామంగా ప్రేమ ఉట్టిపడుతున్న కంఠంతో అతను మళ్ళీ అడిగాడు.

ప్రసాద్ కళ్ళలో నీళ్లు తిరిగాయి. పెదవులు కంపించాయి. ఆరచేతులతో, ముఖం కప్పుకొని కుళ్ళిరుళ్ళి ఏడ్చు పోగాడు, మాటా పలుకు లేకుండ. వెంకట్రామయ్య కనురెప్పలు కూడా మిరిమిరిలాడాయి. రెండు కన్నీటి బిందువులు చెవుల వరకూ జారి ఇంకెవరూయ్యాయి. రెప్పలు తుడుచుకొని తన దుఃఖాన్ని విగ్రహించుకొన్నాడు. గంభీరంగా కంఠాన్ని మార్చుకొని ప్రేమగా అతని చేతిని స్పృశించి అడిగాడు.

“ఏమిటి... చెప్పు”

“ఏమిలేదు.. ఏమిలేదు..” అంటూ కళ్ళు తుడుచుకొని మంచం దిగి పోడై వెళ్ళుతు తిరిగి నిలబడిపోయాడు— దుఃఖాన్ని విగ్రహించుకొంటూ.

“వాయవా.. ప్రసాద్.. నేనిలా రాలిపోతే నీన్ను అదరించే వాళ్ళెవరని కుమిలిపెతున్నావా”

“కారు.. నువ్వాటికీ కారు” అతని కంఠం రుద్దమై పోపొగింది.

“కన్నతల్లిదండ్రు లెవరో తెలియదు. అలాటి నిర్వాగ్యుణ్ణి ఇంత వాడ్ని చేశారు. మీ బుర్రం నేవేలా తీర్చుకోగలను..” స్పృలుపై కూర్చుని తం మంచం, పట్టెపై అన్ని క్రిందకు చూస్తూ పలికాడు.

వెంకట్రామయ్యగారి, రక్తహీనమై, పోలిపోయిన ముఖం మరింత తెల్లబారి పోయింది.

అతని ఉంగరం బట్టలోకి బలహీనమైన తన ప్రేళ్ళను చొప్పించి వెంకట్రామయ్య పలికాడు... “ఏడవకు.. నీకు ఇప్పటివరకూ నే నెలాటి అన్యాయమూ చెయ్యలేదు.. నేను నిర్యాక కూడా నీకు అన్యాయం జరుగనివ్వకుండ చూస్తాను.. నీ తండ్రి జక్తిహీనుడు.. పిరికివాడు.. నీవు క్షమించలేవు”.. చివరి మాటలో కంఠం చివరితమై పోయింది.

బలమైన దెబ్బ తగిలినట్లు చివ్వున తం పైకెత్తాడు ప్రసాద్. చూట్లాడు తున్న వ్యక్తి కేసి చూశాడు. లగాధమైన

వుడ్ వార్డ్స్

మీ శిశువును ఆరోగ్యంగాను,
ఆనందంగాను వుంచండి

వుడ్ వార్డ్స్. కుటుంబాన్ని పుల్లడనం. కడుపు ఉబ్బరం, క్షోభ, చేయనపుడు కలిగే జబ్బులకు తక్షణ నివారణ కలిగించును. వుడ్ వార్డ్స్ గెప్ వాటర్స్ సర్వత్రా ఫిద్దంగా వుంచుకోండి.

తెలివైన తల్లిది
100 పేళ్ళకు పైగా
వాడుచున్నాడు.

W.P. Agency F. 10

కళ్ళలో ప్రతిఫలించునూ భావాలను వెలికి పట్టుకోవాలని కోరాడు. కానీ అతని మాపు వెంటనే మాష్టారి కేసి తిప్పు కున్నాడు.

అప్పుటివరకూ వారిద్దరి చర్యలనూ కురులెప్ప వేయక పరికిస్తూన్న మాష్టారు మళ్ళీ ఈ లోకంలో పడ్డాడు.

“మాష్టారు.. మీరిటు దగ్గరగా రండి.... ప్రసాద్ నీవలా బయటికి వెళ్లు” కొత్త శక్తి అతనిని ఆహ్వానిస్తూ ముందుగా మనిసిలా పలికాడు. అజ్ఞానసారంగా ప్రసాద్ బయటికి నడిచాడు.

“మాష్టారు.. గుంటూరు నుండి ప్లీడర్ను పిలిపించండి సాయంత్రంతోగా. నన్ను గుంటూరు తీసికెళ్లి పెద్దదాక్టర్లకు చూపించుదామనే ఆ సంకల్పం నాకు నచ్చదు. ఎందుకు నన్ను బాధిస్తారు. ఎవరు చూసినా, ఎన్ని మందులిచ్చినా, ఈ గండం నుండి తేరుకొని బతికి బట్టు కట్టాననుకోవటం సారపాటు.. రోజుల్లో వాడ్ని.. ప్లీడర్ను మీరెళ్లి పిలుచుకొన్నారా... లేక..” అగి అగి ఒక్కొక్క మాట ఉచ్చరించ సాగాడు.

మాష్టారు అలోచిస్తూ ఉండిపోయారు. “ఏమిటి.. ఇంకా ఆలోచన...”

“ఏమీలేదు. మీరు వీలునామాతో ఎవ రెవరి పేరిట ఏమి వ్రాయదలచుకొన్నారో నాకు చెప్పకూడదా ముందు.. మాటల పందడిలో మరచిపోయాం. ముందు మందు త్రాగండి .. అంటూనే అతని గొంతులో మందు పోసి మంచినీళ్ళిచ్చాడు మాష్టారు.

“అవును.. మీరు తెల్సుకోవాల్సిందే.. ఈపాటికి మీతో నేను ఈ విషయం ఆలో చించి ఉండాలి”.. కంఠం పొరపొయి దగ్గు రాసాగింది.

“ప్రసాద్ పేరిట కూడా కొంత పాఠం వ్రాయదలచుకొన్నాను. బ్యాంక్లో పెట్టిన పదివేలు కాక...” ఇంకా ఏదో చెప్ప బోయాడు. కానీ మాష్టారు అడ్డుచచ్చాడు

“మరేమనుకోకపోతే నా సంహారం ఒకటి.. మీరు ప్రసాద్ విషయంలో అనుకొన్న దాని కంటే ఎక్కువే చేశారు. నచ్చే సంచలన రానికి . బి. ఏ. కూడ పూర్తవుతుంది. ఇక వాడి కాళ్ళ మీద వాడే నిలబడగలడు.

మెంచిన ప్రేమ కొద్దీ మీరు అలా అంటు వ్చారు. కానీరేపు ఆ పాఠం వాడికి దక్క

మట్టి బొమ్మలు

నిస్తారా.. దానివలన నచ్చే ప్రయోజనం లేకపోగా ఎన్నో మనస్ఫుర్తలాస్తాయి..పైగా నా సలహా వలననే మీరలా చేసుంటారని వాళ్ళు అపహాసడవచ్చు.”..

“మీరు చెప్పిది నేను కాదనను మాష్టారు?.. అమాత్రం నేను వ్రాపించ లేకపోతిడు.. పాఠం పుట్రా మేడ అన్నిటికీ నా తథనంతరం వారసుదారు ‘మధు’.. ఇంత ఆస్తిలోనూ ప్రసాద్ పేరిట వ్రాసే పదకరాలు ఏపాటి?.. కాబట్టి దానికి పెద్ద రొవ్వంతం ఏమీ జరగదనే అనుకొంటాను. బాడవ పాఠం పదకరాలూ ప్రసాద్కు వ్రాస్తాను”....

“ఆ కొమ్మలు కోసిన బ్రెకు మలుం పెట్టి పాలు తీయడం అని చెప్పావా?.. తన్నిందంటే.. తన్నదు మరి..చెక్కా తవుడు కలిపి దాని ముందు బెట్టు”.. బయట అచ్చమ్మగారి కేకలు లోనికి విసబడు తున్నాయి.

ఒకక్షణం బయటికి చూసి “ఆస్తి ఎంత ఉన్నా ఎక్కువకాదు గదా?..వీలు నామాతో ప్రసాద్ పేరిట ఏమి వ్రాయ కండి... ఇప్పటికీ మీరు చేసిన ఉపకారం చాలు.. ఇంకా దానం చెయ్యాలనుకొంటే, పైసక్కాలు పేరిట వ్రాయండి.. దాని వలన ఎవరూ మనస్సు కష్టపెట్టుకోరు.”

“అమ్మా..” బాధగా మూల్గుతూ “కొద్దిగా కాఫీ ఇస్తారా.. దాక్టరుగారు ఇంకా రాలేదే.. సరేలేండి.. నన్ను ఆలోచించుకోనివ్వండి... కానీ వాదాక కోరిక.. వాడ్ని ఒక ఇంటివాడ్ని రేపే భారం మీ మీద బెడు తున్నాను.. ఏది చెయ్యి ఇలా ఇవ్వండి” అని చేతిని తీసికొని తన గుండెలపై పెట్టుకొన్నాడు.

“దాన్ని గూట్ర మీదేమీ ఔంగ పెట్టు కోకండి. తనకు, రూపం, గుణం, విద్య అన్నీ ఉన్నాయి.. అయినా ఈ కాలం కుర్రాళ్ళ పెళ్లిల్లా.. వాళ్లే కుదుర్చు కొంటారు మన వ్రామేయం లేకుండా..” చిరునవ్వుతో మాష్టారి ముఖం ప్రకాశి చింది.

వెంకట్రామయ్య గారి ముఖం అదేలా అయిపోయింది. కోరిక సమాధానం

మాష్టారి పెదవుల నుండి రాలేదన్నట్లు కనులెప్పులువాల్చుకొని కొద్దిసేపు ఆలో చించి మళ్ళీ మొదలెట్టాడు.

“అదికాదు కామయ్య గారూ?.. వా కోర్కెను మీరు అర్థంచేసి కోలేడు.. నోరు విప్పి అడుగుతున్నాను.. కాదనరు గదా?” కిటికీ నుండి పడుతూన్న ఉదయ భాస్కరుని కిరణాలనూ ఒక్కొంతసేపు వశీలనగా చూశాడు. కిటికీ ఆవరి చెంతనే పాలు పితుకుతూన్న శబ్దం ‘జయ్’, ‘జయ్’ మని విసవస్తోంది.

“మన స్నేహం చిహ్నంగా ప్రసాద్ను మీతో ఒకటిగా చేసికోండి. ఇంతకన్న నేను కోరేదేమీ లేదు. “మాష్టారి చేతిని అతను బలహీనమైన తన చేతులతో శక్తి మేరకు గుండెలకు అదాముకొంటూ అన్నాడు. మాష్టారి ముఖకవళికలతో, ఏలాటి మార్పు సంభవించలేదు. సహజంగా వారి ముఖంలో ప్రకాశించే చిరునవ్వు వెక్కువెదరలేదు. కళ్ళు దించేమకొని ఆలోచించసాగాడు.

“చదువు.. సంస్కారం.. రూపం.. అన్నీ ఉన్నా వాడిని అవరించే వాళ్ళను వేళ్ళ మీద లేక్కించవచ్చు.. ఇప్పటి సమాజంనూ గూట్ర నాకు గొప్ప అభిప్రాయమేమీ లేదు. డబ్బా వాగడకత పెరిగే కొద్దీ జాత్యహం కారం, గర్వం, ఇవన్నీ ఇసుమడిస్తున్నాయో గానీ తగ్గుముఖం పట్టటంలేదు. మీలాటి నవ్వుదయులే వాడికి నోటివ్వాతి”.... మాష్టారి మవునాన్ని పురస్కరించుకొని వెంకట్రామయ్య అడిగాడు.

“మీరు నన్నింతగా ఎందుకు పరీక్షిస్తు వ్చారు.. సరే.. అలావే కానిద్దాం.. వాకూ అదే సంకల్పం ఉంది. కానీ అమ్మాయి ఇష్టో ఇష్టోలు తెలిసికోవద్దా.. అయినా, రెండేళ్ళ వాటి మాటకదా!.. చదువులు పూర్తి కానివ్వండి.”..

ఆనందంతో అతని చాలి ఎక్కువగా ఉబ్బింది. కృతజ్ఞతతో కూడిన చూపులతో మాష్టార్ని చూశాడు. “ఇక నేను నిశ్చిం తగా వెళ్లిపోతాను. ఈ మాట కోవమే

నేను ఇన్నాళ్లు ఎదురు చూశాను... అమ్మాయి శారద మీ మాటలు కాదనదు, ఆ వినయవూహ లడుకునా జన్మతః వచ్చేదే కానీ.. నేర్చుకుంటే వచ్చేనికావు.. అమ్మాయి నేను కన్ను మూపేలోగా పస్తుందను కొంటాను.

“వూకు తప్పక ఆరోగ్యం కుదుట పడుతుంది—బెంగ పెట్టుకోకండి.. ఆ... మరిచాను.. కాఫీ కావాలన్నారు గదూ?”.. అంటూ కామయ్యగారు అతనిచేతులతో నుండి తన చేతులను వినిపించుకొన్నాడు.

“ఇప్పుడీ కాఫీ ఎందుకు?.. హాయిగా ఉంది మనస్సు.. ప్రసాద్ ను పిలవండి.” మాష్టారు కిటికీలోనుండి చూసి ప్రసాద్ ను పిలిచాడు.

(ప్రసాద్ తోనికి రాగానే చెంత కూర్చో మని పైగ చేశాడు. ఆ తరువాత దుర్బలంగా ఉన్న తన చేతులు రెండూ ప్రసాద్ మెడ కేసి పట్టుకొని మౌనంగా ముఖం తోకి చూస్తూ వూరుకొన్నాడు చాలాసేపు. ప్రసాద్ విస్తుపోయాడు. అతని కళ్ళలో ఆలాటి చూపు ఇతివృత్తాన్ని చూడలేదు.

“ప్రసాద్.. నిన్ను పెంచి పెద్దచేసి, ఆరోజు వరకూ కంటికి రెప్పూ చూశారు.. నాదే ముంది.. కావలసిన డబ్బూ దన్నుమూ ఇచ్చాను.. అంతే.. డబ్బుపెట్టి ప్రేమను కొనుక్కోలేం.. కామయ్యగారి మాటలు జవబాబు వచ్చే.. ప్రతి చిన్నవిషయంలోనూ వారి సలహా తీసికోవటం మరిచిపోవద్దు.. తెలిసిందా?.. మాష్టారూ... మీరిక ఇంటికి వెళ్లండి.. చాలాపిదైక్కినట్లు ఉంది. ఆయాసంగా గాలి వీల్చుకొని మాట్లాడటం ఆరీవేశాడు. సడలించుకొన్న అతని చేతులను భుజాల నుండి తీసి ప్రసాద్ మెల్లగా ప్రక్కపై చేర్చాడు.

కిటికీ నుండి ప్రసరిస్తూన్న సూర్య కిరణాలు మంచంపై నుండి మెల్లగా జారుతున్నాయి ఒక మూలకు.

(ప్రసాద్ ను ఉంచి వెళ్లనా?)

“ఎందుకూ అక్కర్లేదులండి.. తనం దిగా” భార్య నుద్దేశించి అతను పలికాడు.

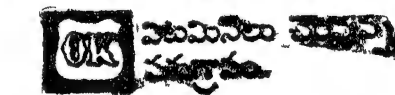
మాష్టారూ.. ప్రసాద్, ఇద్దరూ ఆలని వద్ద విడ్డోలు తీసికొని, మాట్లాడు కొంటూ అగేటు చాటి వెళ్లిపోయారు.

(ఇంకా వుంది)

ఎక్కువ పాలు

ఎక్కువ పాలు ఇవ్వడానికి, మీ యింట్లో ఉన్న మీదనా, ఎంజీ 37 వక్రమును పెట్టండి. అది తో మీరు పైనుండి, ఆరోగ్యవంతమైన, ఎ.డి. పాలను తీసుకుంటుంది. ప్రోటెయిన్, విటమిన్ కలిపి ఉన్నందున పెట్టకపోవచ్చు.

గ్లాస్ మాండునుండి తీసుకుంటుంటే, మీది ఆరోగ్యవంతమైనది. ముఖ్యంగా మీ యింట్లో ఉన్న మీదనా, ఎంజీ 37 వక్రమును పెట్టండి. అది తో మీరు పైనుండి, ఆరోగ్యవంతమైన, ఎ.డి. పాలను తీసుకుంటుంది. ప్రోటెయిన్, విటమిన్ కలిపి ఉన్నందున పెట్టకపోవచ్చు.

మరిమిల్క్ వక్రమును పెట్టండి. అది తో మీరు పైనుండి, ఆరోగ్యవంతమైన, ఎ.డి. పాలను తీసుకుంటుంది. ప్రోటెయిన్, విటమిన్ కలిపి ఉన్నందున పెట్టకపోవచ్చు.

మరిమిల్క్ తో కూడిన నవీన ఓ.కె. ప్లస్ పక్షి గ్రాహం కోపం అడగండి. ఎక్కువ పాలకోసం, నా తన “మోమిల్” మాత్రముతో చేయబడింది. * మీ పశువులకు ఎక్కువ పాలు. * మీకు ఎక్కువ ధనలాభం. * మీ జంతువులకు మంచి ఆరోగ్యము. మీ నవీన “ఓ.కె.” వ్యాపారిని అడగండి. డి. ఈస్ట్ ఏషియాటిక్ కం., (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ మద్రాసు-1. డిస్ట్రిబ్యూటర్స్:- కర్నూలు, కృష్ణా, గుంటూరు, పశ్చిమ, తూర్పు గోదావరి జిల్లాలు మరియు హైద్రాబాద్ పట్టణమునకు: శ్రీ మధు (టేడింగ్ కంపెనీ, భావనారా యదా వీధి, విజయవాడ-1. ఓంకార్ భవన్, స్టేషన్ రోడ్ కాచిగూడ, హైద్రాబాద్. హైద్రాబాద్ పట్టణమునకు మాత్రం: వాళం మల్లయ్య అండ్ సన్స్, ముక్కాపేట గంజ్, హైద్రాబాద్. విశాఖపట్టణం, శ్రీకాకుళం, భువనగిరి, పరంగల్ జిల్లాలు:- తారా హిస్టోర్, గోపరపు రామచంద్రరావు వీధి, సూర్యారావు పేట, విజయవాడ-2. విరి యూ. సా. క్లబ్బ్: నటకుల గురువయ్య, కమిషన్ మర్చంటు, తెలూ.

రాధ ఎందుకై డ్లీందా? ఆర్.పద్మావతీజగన్నాథ

|| "ప్రకాశం!"

పిలుపు విని తలెత్తి చూసేడు ప్రకాశం. గుమ్మం దగ్గర బుజ్జి నిలబడి వున్నాడు.

"ఏం?" అడిగేడు ప్రకాశం.

"అక్క పిలుస్తోంది."

ప్రకాశం మాట్లాడకుండా పుస్తకం చక్కన పడేసి లేచేడు.

"దేవు మాకు సైన్సు పరీక్ష" అన్నాడు, నడుస్తూ ప్రకాశం.

"ఉహూ!"

"ఎందుకు పిలుస్తున్నట్టు?"

"ఏమో"

ప్రకాశం తన చదువు పాడయినందుకు విసుక్కువేల పల బ్యాండు వినిపించింది. ఇద్దరూ ఎదురుగా వున్న బుజ్జి వాళ్ళ ఇల్లు చేరేరు.

ఇల్లంతా చాలా నందడిగా వుంది. చాలామంది అడవాళ్ళు, చాలాపట్టు చీరలు వాటి గరగరలు, నుగుంథాలు, వాటిసువాస నలు, పువ్వుల గుత్తులు, వాటివన్నులు, వాననల అందాలు, చంటిపిల్లలు, సామాను, పన్నీటి జల్లులు, పచ్చటి నవ్వులు—అక్కడంతా చాలా నందడి అందం వుంది. అంజు వెళ్లి జరిగే ఇల్లు ఎలావుండాలో అలాగే వుంది.

బుజ్జి గబగబాలోపలికి వెళ్లి చేతిలో ప్లేటుతో సహా తిరిగి వచ్చేడు. ప్లేటులో లడ్డొండ, పుప్పూ పున్నాయి. ప్రకాశం చేతిలో ప్లేటు మంచి "తిను" అన్నాడు బుజ్జి.

ప్రకాశానికి చాలా విసుగ్గా వుంది. మొహం గావుంది. మరువాటి పరీక్ష గురించి చాలా ఆత్రుత. కూడా వుంది బనా తప్పదు కనక గబగబా ప్లేటుఖాళీ చేసేడు. మంచి నీళ్ళు, కాఫీ ప్రకాశంతో బాటు తాగేళ్ళ అక్క పెరట్లో వుంది అని చెప్పేడు బుజ్జి.

పెరడ విశాలమైనది. అందులో జాజి వందిరి తెల్లనిది. చక్కనిది. అవందిరి కింద పచ్చని బంగారు రంగు బుచ్చునీలి రంగుపట్టు చీర కట్టుకుని వంటిరిగా వుంది.

"పిల్లెపుట" అన్నాడు ప్రకాశం దగ్గర రగా వెళ్లి.

రాధ తలెత్తి చూసింది. కొద్ది క్షణాలు మాట్లాడకుండా అలా చూస్తూ వేపుంది. కాస్సేపు యాక, "అవును ప్రకాశం. కూర్చో." అంది.

ప్రకాశం ఇబ్బందిగా కూర్చున్నాడు. "ప్రకాశం" బధ అంచున వేదన విరిసి అమె గొంతులో పలికింది.

"హూం"

"చదువుకుంటున్నావా?"

"హూం"

మరికాస్సేపు నిశ్శబ్దం.

"మరికొద్ది అంజుల్లేవే వేరు వెళ్లి పోతాను ప్రకాశం.....వాకు పెళ్లి.....బనాక రాత్రి."

ప్రకాశం చాలా ఇబ్బంది. పీలయేడు. నిజమే! రాధకి పెళ్లి అని అతనికి తెలుసు. అసంగతి చెప్పటానికి అనని పిలిచాడా?..

దేవు పరీక్ష. బాగా రాయకపోతే....?

"ప్రకాశం..." రాధ ప్రకాశం చేతినిమెత్త గానొక్కింది. రెండు క్షణాలలా వుంచి చెయ్యి వదిలేసి,

"నన్ను మరల పోతావా?" అంది.

ప్రకాశం అమె కళ్ళలోకి చూసేడు. ఆ కళ్ళలో అతనికి కొత్తదనమేద కనిపించింది. రాధని మరల పోవడమా? రాధ ఇంక ఇలా మాట్లాడు తోందేమిటి? ప్రకాశానికెందుక రాధమీద చాలా జాలవేసింది. మనసులో మాట కందని భావం కదిలింది. ఏనువాలో తెలియక కళ్ళకిందుగా చేత్తో నుకున్నాడు ఎడమకంటి కిందు, రాధ అల్లరికి చనువుకీ గురుగా నొన్నగంటు.

* * *

"ఏయ్ ప్రకాశం! ఇస్తావా ఇయ్యవా?"

"ఉహూ! ఇవ్వను నీక్కావాలంటే నువ్వుకొనుక్క" అన్నాడు ప్రకాశం సరదాగా చేతిలో ప్లాస్టిక్ తాజామహల్ బోమ్మని దాచేస్తూ...

"కొనుక్కను ఇస్తావా ఇయ్యవా చెప్పు"

"ఇవ్వను"

"ఇయ్యకపోతే కొడతాను..."

"కట్టు"

"అత్తు అనేదాడు నిజంగావే..."

"రాధెద్దా..."

.....

"అబ్బ.. .."

"ముందే చెప్పేను ఎన్నావా?" చేతి లోంచి చూచుకు వెళ్లి నరాయి ప్రకాశం

కంటికింద చేసినగాయాన్ని చూడకుండా బొమ్మ లాక్కుంటూ అంది రాధ. చేతిని కంటికిండు. నొక్కి వుంచిన ప్రకాశం మొహం వైపు చూసి, అతరువాత అచేతి లోనూ వుబికిన రక్తాన్ని చూసి ధిరాల గాళ్లు పడింది. వెంటనే బొమ్మని పక్కగ వుం, పరికిచి చింపి, రక్తాన్ని తుడిచింది. ఏడుస్తున్న ప్రకాశాన్ని డాక్టర్ దగ్గరికి తీసి కెల్లెంది.....

ఆ చిలిపి కళ్ళనీ, అందమైన జాతునీ చూసి మైమరచి పోతుందిరాధ... అతిగా పెరిగిన అప్యాయత అప్పుడప్పుడు ద్వేషంగా బయల్పడి, మళ్ళీ అప్యాయతగా అయిపోయి అదుపు లేకుండా పెరుగుతుంది... ఆ దెబ్బ తనకి తగిలినా రాధ అంత బాధ పడి వుండేది కాదేమో.....! గాయం తగ్గక ప్రకాశంతో “కోపమా? సరదాగా చేశాను ప్రకాశం.... నిజం .. కాని నువ్వంటే నాకు ఎంత ఇష్టమో తెలుసా? . అలా అవుతుంటున్నా కనుక లేదు. నిజం ప్రకాశం. నువ్వు నన్నకపోయినా, జాబివున్నకోసీ జడలో వుంచక పోయినానాకేం బావుండదు.” అంది రాధ ప్రకాశం జాతులో వేళ్లు చూర్చి.

ప్రకాశం కూడా నవ్వేశాడు. “నాకేం క పం లేదు. రాధ” అన్నాడు. అని జాబి వున్నకోసీ, ఆమె జడలో వుంచేడు.

పద్మలక్ష్మిగేళ్ళ ప్రకాశానికి వదలరాదేళ్ళ రాధతో స్నేహం అలా అనుభవాలని వేర్పింది. ఆమె చూపు చాలా సరదాలని ఆమె కళ్ళలో వెలుగు చాలా సంతోషాన్ని నేర్పేయి ఎదురింటి రాధ దాదాపు సంతోషంతో రాధ అయిపోయింది. ఇద్దరి తల్లిదండ్రులూ వీళ్ళని చూసి సంతోషించేవారు. రాధ ప్రకాశాన్ని చూసి మరి సంతోషించేది. రోజూ సాయంత్రం కలియాలి ప్రకాశం. ఆమె జడలో ఒక పువ్వునుంచాలి. కమార్లు చెప్పింది. ఆమె నవ్వులని పంచుకోవాలి. రాధ ప్రకాశం జాతుని చూసి మైమరచి పోవాలి. అతరువాత జాతుని ప్రేమగా నిమరాలి. అతని కళ్ళలో కొత్తవెలుగులని రోజూ కని పెట్టి, ఎంతో ఆనందాన్ని అలరించు కోవాలి. ఇవేవీ లేకపోతే రాధకి చాలా వెలితిగా వుండేది. ఆమె ప్రకాశమంటే ఇష్ట పడింది. వివరంగా, అతని స్నేహాన్ని ఆరా ధించింది. మనసులో అతన్ని నిలుపుకుంది. అందువల్ల వెలుగు అని కూడా నింపు కుంది. ప్రకాశం లేండే జీవితం లేదన్న

బాట అమెలో పెరిగింది.

తనకన్న ఒక క్లాసు ఎక్కువైన రాధ అన్నిటికీనూ తనకన్నా ఎక్కువైనవిని చింది. ప్రకాశానికి ఒక్క వయస్సులో తప్ప. అతనికి రాధ చాల దగ్గర స్నేహితు రాలు. మనసుని మలన గలిగిన తెలి. ఆమెతో ఆటలు, అనుభవాలు, ఆనందాలు రాధలోనూ చక్కని వెలుగులని నింపేయి. ఆమె ప్రకాశానికి చాలా దగ్గరైంది. అతను లేండే మనసులో వెలుగులేదని ఆమె అనుకుంది.

ఆమెతో సరదాగా అలా పద్మలక్ష్మిగేళ్ళ వయసాచేదాగా గడిపేడు ప్రకాశం. ప్రకా శంతో మాట్లాడిన మాటల్నీ, తనుజడలో తుడిమినపువ్వులనీ, అడిన ఆటలనీ సరదా లనీ గుండెల్లో నింపుకుని వెలుగులని పండించుకుంది రాధ.

ఓంజీ.....రాధ వారరోజులు కనిపించ లేదు. కప్పుడు ప్రకాశానికి సాయంత్రాలు కొంచెం భారంగా గడిచేయి.....ఎప్పుడు రాధ కనిపిస్తుందో నని అతను ఏడు ంజులు ఎదురు చూశాక రాధ కనిపిం చింది. వింతగా, విరచిసిన పువ్వులా కని పింది. ఓణీ వేసుకొని వుంది. ఎగరడం గెంతడం మానేసింది. పలకరించి నవ్వుడ వేదాని, బుగ్గలు గిల్లడం, మొట్టమొదట యలాపెట్టుడం మానేసింది. చాచి రాధ చూపులు..... అదో కొత్త అందంతో అవేవో లోకాలనించి ఆకాశంమీదకు వెళ్ళి అక్కడ వెన్నెలని నింపుకుని ఈ లోకానికివచ్చి నట్టు మెరిసేవి. చెప్పలేనంత అందంగా విచిత్రంగా చూసేది రాధ. ఆ చూపులు ప్రకాశానికి చాలా ఆనందం, ఆశ్చర్యం కలిగించేవి.

ఇంకా మారని ప్రకాశాన్ని.... ఇంకా నిక్కర్లతోనో అమాయకత్వంతోనో పున్న ప్రకాశాన్ని నుదుటినిర పడే జాతుకళ్ళ మీద నించి తోసుకనే ప్రకాశాన్ని, బుగ్గ సాట్టులు పడేటట్టు నవ్వే ప్రకాశాన్ని అన్నిటిని మించి తనకు నచ్చిన మనసున్న ప్రకాశాన్ని....రాధ చాలా రంగుల్లో వూహించు కుంది. ఆమె అతనికి చాలా దగ్గరైంది. ఆ దగ్గరతనం ఆమె మనసులో నిండి పోయింది.....

ఒకరల్లని సాయంత్రం....రాధతోబాటు వాళ్ళతోటలో కూర్చుని, ప్రకాశం పువ్వు కోసి ఆమె జడలో తురపు చోయేడు.

“జీవిత ప్రకాశం” అంది రాధ.

“నిమిషం? పెద్దపిల్లలకు ఈ పువ్వులు కాయడమా?” అన్నాడు ప్రకాశం. రాధతో స్నేహం అతనికి అందంగా జూట్లాడడం వేర్పింది.

“కాదు. ఇలా విడిగిన అమ్మాయి జడలో పువ్వు తుండడం” అంట రాధ తిన్నగా నవ్వుతూ.

“ఒహో! బలే మరిల్లాటూ తప్పులే దిన్నమాట..” అనేసి వాటికెక్కుచుకుని ఎందుకన్నావా అని విచారించి “పోనీలే రాధా మరెప్పుడూ...మరెప్పుడూ ఇలాచేయనులే!” అన్నాడు ప్రకాశం. అతనిగొంతులో కం గారు ధ్వనించింది.

రాధ చిన్నగా నవ్వి “వెగ్రివాడా!” అంది, అతని నుదుటి మీద పద్మ జాటు ని మన్నితంగా నిమిరితూ “సికెరెటిలు ప్రకా శం! వొట్టి అమాయకుడివినువ్వు” అంది.

మరి కాస్తేపాగి “మరి నేను ఎడగాను కదా! ఇప్పుడు అబ్బాయిలలో చదువుగా వుండకూడదు.” అంది రాధ కళ్ళని గమ్య త్తుగా తీర్చుతూ.

“నాతోకూడానా?” అమాయకంగా అడిగాడు.

“నీతో ఫరవాలేదుకో...దా నీతో కూడా అంతే ..” అనికళ్ళలోకి నూటేగా చూస్తూ అదేలా నవ్వుతూ అందిరాధ.

“మరి మీ అమ్మాదాన్నా ఎందుకూ మాట్లాడే ముచ్చాదు?” అన్నాడు ప్రకాశం.

“చెప్పానుగా మువ్వట్టి వెగ్రివాడేవని నీసంగతి వేరు ప్రకాశం. నువ్వు...మధ్య వూహా....అనలు నీకూ నాకూ తేడా లేదు.” అంది రాధ మెల్లిగా అతని జాతుని మెత్తగా రాస్తూ.

ప్రకాశం నవ్వాడు.

* * * మరో రెండేళ్ళకి రాధకి పదిహేనే ల్లోవేయి ఎస్సెల్స్ పానయింది ఇప్పుడు వీరలు కడుతో బాగా పోషగైంది.దాదాపు ప్రకాశం అంత పోషగింది ఎ ననులో పండించిన రంగులు ఇప్పుడు అందంగా అలుముకున్నాయి.

ప్రకాశం ఎస్సెల్స్ కొచ్చేడు. రాధతో చదువుబాగా తగ్గింది. ఎప్పుడో తప్ప కలియటం లేదు అందుకే అతని తండ్రి అం లేడు. మంచి మార్కులు, ఇంజనీ గుంగా—అతని ఆలోచనలు. రాధని తన పాత్రగా వుండి చూటులు అంతే.

అంటే అది నిజం అని చూడండి. వాడుకలో
పూజించడానికి అతనికి పెద్ద ముత్యం మనసు
తొలగింది.

ప్రకాశం రాధతో చనువుని ఇదాపు
మరచి పోయాడు.

పరీక్షలకి శ్రద్ధగా చదువుకుంటు
న్నాడు. కాలం మనుషులని కొన్ని విష
యాలనీ, ఎంత ధృఢమైనవైనా,
అనుభవాలనీ మరచిపోయేటట్లు చేస్తుంది.
పోరా పెరిగి మనసుని కమేస్తుంది.

ప్రకాశం....విడిపినేళ్లు ప్రకాశం ఇంకా
విక్కరే వస్తున్నాడు అతని కళ్ళింకా
ఆనూయకంగానే వున్నాయి. అతని జాతికా
మదుటి మీద పడుతూనే వుంది.

రాధ ఎందుకేడ్డింది?

ఆ మధ్య ఎప్పుడో ఇంటో అన్నాడు
“రాధకి పెళ్ళిట.....” అని.

“అహా” అన్నాడు ప్రకాశం. మామూలు
విషయాలన్నీ ఎలా విన్నాడో అవిషయాలన్నీ
అలాగే విన్నాడు. వాటికంటే ప్రాధాన్య
తీవ్రతతో దీనికి అంతే!.. ఆ సంగతి తెలిసేక
అతను రాధను కలియలేదు..

అమె కళ్ళలోకి పరీక్షగా చూడలేదు.
ఆమె గురించి అదే పనిగా ఆలోచించలేదు.
అమె మనసుని చదివేసేక అతనికి లేదు..

ప్రకాశం పరీక్షలు కొన్ని ఆయెయి.
రాధ పెళ్ళిపోతా వచ్చింది. ఆ రాత్రే రాధ

కెళ్ళి.

“ఏం ప్రకాశం? మరచి పోయావా?”
ప్రకాశం కంఠాటు పడ్డాడు.

“ఉహా! ఎలా మర్చిపోయావా?” అని
మొగమూటంగా నవ్వెడు.

రాధ చుట్టూ చూసింది. పెరట్లో
ఎవరూ లేరు. అంతా లోపలే పాదా
విడిగా తిరుగుతున్నారు.

రప్పుడే వస్తున్న వెన్నెల వెల్లిగా పర
చుకుంటోంది. జాజి వంధిరి తెల్లగా
వెన్నెలో మెరుస్తోంది. తెల్లని నల్ల
త్రాలు పొదిగినట్లు వుప్పులు అందంగా
వున్నాయి.

వెల్లి వెన్నెలో ప్రకాశాన్ని పరీక్ష
చూసింది రాధ. మూడేళ్ళు, తన మన
సులో దాగి కలవర పెట్టిన ఆళ్ళు...
నుతుటి మీద పడి గాలి తెగిరి అందంగా
మనసుని కవిస్తో అజాతు, ఆ అనూయ
కత్తి, అన్నెల్లర్యం....మనసులో పెనవేసు
కున్న అతని అమ్మయితే, దగ్గరతనం...
చెప్పలేని వరమ విత్రిమైన భావాల వరం
వర.....

“ప్రకాశం! విజించేప్పు ప్రకాశం. వే వెళ్ళ
పోతున్నానంటే నీకేమీ తెలిసిందేదో
చెప్పు ప్రకాశం” అంది రాధ.

ప్రకాశం తిన్నగా నవ్వేసి. “ఏమని
పిస్తుంది? సంతోషంగా వుంది...సంతోష
మంటే..ఎలా చెప్పమన్నావ్? మా అక్క
పెళ్ళిపోతున్నప్పుడూ ఇలాగే వుంది...సంతో
షం..... విచారం.....ఏదీకాదు. ఇంతేరాధా!
పెళ్ళిచేస్తుంటున్నావు.... అదృష్టవంతా
రాతివి....అంతేగా! ఎవరన్నా అంతే....”
అన్నాడు.

రాధ కళ్ళలో కన్నీటి బొట్లు మెరిసేయి. అవి ఆమె
జుగ్గంమీదుగా ముత్యాలలాగా తెల్లముళ్ళో
మల్ మీదుగా జారినట్లు జారేయి.

“అంతేవా ప్రకాశం?” రాధగొంతు నవ్వుగ
వణకింది

“అంతేరాధా..! కానీ ముప్పు ఏడుస్తూ
న్నావా రాధా? ఏమిటిది? ఎందుకు
లే!...” అమె కన్నీళ్ళు చూసి ప్రకాశం
కాలా గాధరా వడ్డాడు.....

అన్నాళ్ళు తనని వెంటాడిన అంద
ర్లైన కళ్ళూ, నవ్వుడమేకానీ ఎప్పుడూ
పిచ్చిళ్ళు రాల్చినట్లు జాజి వుప్పులంత

పైంటిస్టులు

నొప్పిని అతి శీఘ్రంగా తొలగించునట్టి విధానమును

కనుగొన్నారు

మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రో

ఇప్పుడు, మొదటిసారిగా దారతదేశంలో ప్రవేశ పెట్టబడినది

కొద్ద మా నమస్కం: "ఆస్ప్రో" యొక్క వెరిఫోరేషన్ వంటలో, దాదాపుగా నమస్కం మీద పని చేస్తున్న పైంటిస్టులు ఇప్పుడు, క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రోను కనుగొన్నారు. ఇది దారను అతి శీఘ్రంగా పోగొట్టే పాదనము.

మైక్రోఫైన్డ్ అంటే ఏమిటి? మైక్రోఫైన్డ్ అంటే, ఆస్ప్రోలోని నొప్పిని పోగొట్టే వదారము ముప్పది రెట్లు సన్నగా క్రొత్త ప్రత్యేకమైన వదారితో చెయ్యబడినది. ప్రతి మాత్రలోను ఇప్పుడు ఇంచుమించు 15 కోట్లు అతి సూక్ష్మమైన అణువులు వుంటాయి. అందువలన, రెండింతల కన్నా ఎక్కువగా నొప్పిని పోగొట్టే శక్తి అతి శీఘ్రంగా పని చేసి, మూడు రెట్లు శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగించును. అతి శీఘ్రంగా పని చేస్తుంది-చాలా సేపు వుంటుంది: క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రోలోని యదాతేన, వదారము మనాయాసంగా, అతి త్వరగా ఇమిడి శరీరమందు 5 నుండి 7 గంటల దాకా వుంటుంది. ఇందువలన, మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రో అతి శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగిస్తుంది, మరియు చాలా సేపు వుంటుంది. తీసుకోవడం చాలా ముఖ్యము: క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రోను మీకు ఇవ్వమేనట తీసుకోవచ్చును. అలాగే కాని, వీళ్ళలో కలిపి కాని, ఒక గ్లాసుకు వీళ్ళలో కాని, లేక వేడి పానీయముతో కాని తీసుకోవచ్చును.

విటోకోనం క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రోను వాడండి: నొప్పి, తల నొప్పి, ఒళ్ళ నొప్పి, నంటి పొట, కీళ్ళ నొప్పి, జ్వరముతో కూడిన జబబు, ప్లూ, కీళ్ళ నొప్పితో కూడిన జ్వరము, గొంతుగనాప్పి.

మోతాదు: పెద్దవారికి: రెండు విళ్ళలు, అవసరమేకే చుట్టి చేసుకోండి. పిల్లలకు: ఒక విళ్ళ, లేక దాక్టర్ సలహా ప్రకారము చేసుకోవలెను.

క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రో ఈ విధంగా పనిచేస్తుంది

నివారణ

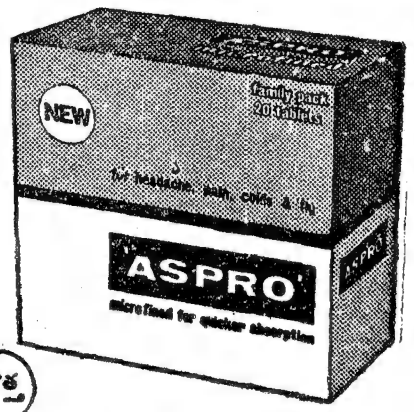

నివారణ

విళ్ళలోని అణువు ఎంత పెద్దదిగా వుంటే అంత నెమ్మదిగాను అది ఇమురుతుంది- అందువలన మీరు నొప్పి తగ్గడానికి చాలా సేపు ఆగిరి.

ఇది మైక్రోఫైన్డ్ చెయ్యబడుతూ వంప, ప్రతి, క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రో, విళ్ళలోను ఇంచుమించు 15 కోట్లు అతి సూక్ష్మమైన అణువులు వుంటాయి. ఇందువలన, ఇది అతి త్వరగా ఇమిడి, అతి శీఘ్రంగా నివారణ చెయ్యును.

క్రొత్త మైక్రోఫైన్డ్ ఆస్ప్రో, నొప్పిని, నివారించుటకు, ఇప్పుడు మీకు లభించే, వాటిలో అతి అరునిక మైన పాదనము.

మైక్రోఫైన్డ్

ఆస్ప్రో

అతి శీఘ్రంగా నొప్పిని తొలగించునట్టి

డాక్టర్లకు ప్రత్యేకం

మీ చర్మ సౌందర్యమునకు

నిర్మల
ఆయుర్వేదిక్ సాఫ్టు
వాడండి

Mfrs-NIRMALA CHEMICALS, COCHIN-2.

Agents- M/S PRAGATI AGENCIES, VIJAYAWADA-1.
(PHONE: 5486)

రాధ ఎందుకేడింది?

అందంగా వెన్నెలంతి వెలుగుతో నవ్వుచున్న కాచి, విచారం లేని కళ్ళు.... ఏడు మూటే ప్రకాశానికి చాలా ఆశ్చర్యం, గభరా వేసేయి.. "ఏమిటిది రాధ" అని చాలా అందోళనతో అడిగేడు ప్రకాశం.

"ఏంటిదు ప్రకాశం. ఏం లేదు...రాధ క్షణం నేను కళ్ళు మూసుకుంది. ప్రకాశం చేతిని చేతిలోకి తీసుకుంది. పెద్ద నులదగ్గరగా తీసుకుని ముద్దు పెట్టుకుంది.

అతనినాత చేతిని వదిలేసింది.

"వెళ్లిపో ప్రకాశం. చదువుకో" అంది రాధ కన్నీళ్ళతో.

"నిజమే! చదవారిరాదా. లేవు నైనా పరీక్ష వెళతాను....." ఇంకేమనారో తెలియక ప్రకాశం లేచి వచ్చేశాడు. ఏవేసే ముందు అతను పెరట్ గుమ్మం దగ్గర నిలబడి వెనక్కితిరిగి చూసేడు. రాధ చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని ఏడుస్తోంది. ప్రకాశం నిట్టూర్పు, ఆతిరవాతి గాభరావడి ఇంటి వేపునడిచేడు. అతినితో చెప్పలేనన్ని భావాలు చాలా మెదిలేయి.

అమర్నాడు పరీక్ష అతను బాగారాసేడు. పరీక్షలయ్యాక అతనికి ఓరోజు జాజీ పువ్వువెచూసే రాధ జ్ఞాపకం వచ్చింది, రాధ ఎందుకు ఆరాతి ఏడ్చిందోపనిఅతను ఆలోచించేడు. ఇవాని తెలియ లేదు. నిట్టూర్పుడం తప్ప ఏమీ చేయలేదు ప్రకాశం.

మరో చూడేశ్లకి.... ఇంజనీరింగ్ రెండో సంవత్సరం చదువుతున్న ప్రకాశం బీచిలో కూర్చుని సిగరెట్టుకాలుస్తూ వెన్నెలని చూసుంటే, రాధ జ్ఞాపకం వచ్చింది. 'అరోజురాతి జ్ఞాపకం వచ్చింది. జాజీపువ్వులు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. అరోజు రాధమాటలు, కన్నీళ్ళు జ్ఞాపకం వచ్చాయి. తన చిన్నతనం జ్ఞాపకం వచ్చింది. రాధ చేతుల్లో ముఖం దాచుకోని ఏడ్చిన దృశ్యం జ్ఞాపకం వచ్చింది. ఆలోచనలు అతివేగంగా వర్ధిల్లిపోయాయి.

నమ్మడంలో పడి వెన్నెల వెన్ను వెలుగులని విరజముఖంలో.

ప్రకాశం బాధగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

ఓం! ఓం! నమో!

సుఖ జీవిత సేవ
"నిర్దవైద్యమహిమ"
ఏదైనా సాటిలేని కీర్తికి ఒక తార్కాణము
కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య గారి
'మేల్ మాయిల్ ముందు'
(Regd)
దీర్ఘకాల చర్యారోగములకు చక్కని నివారణ

నల్లరంగు, ఎర్రరంగు పొడలు, దద్దులు, పొట్టు, గజ్జి (చర్మ సంబంధము) పొడలు గల చోట్లలో తిమ్మర్లు, మారిచో పొడివివ్వడు నొప్పి లేకుండుట, నిర్దవైద్య బోట్లులు గలిగిన తెలియకుండుట, దురస్థితు వర్ష అవయవములందు వ్యాపించి, రక్తముతో కలిసి మత్తు కలుగజేయుట, (సరముల సంబంధము) చేతి వేళ్ళ ముడుచుకోములు, బోట్లులు లేములు, ముక్కు బంధములు, పొడము వందు వెల్లపు పుండ్లు ఏర్పడుట, కాలచేతులు (వేళ్ళు తగ్గుట, ముక్కు పొట్టినడుట, మామూలు వెనుగు పుట్టించు రోజుములు (అస్థి సంబంధము) వీటికి చక్కని నివారణ.

1 మండలం (40 రోజులు) నూనె, తేహ్యము రు. 10/- తపాలం ఖర్చు రు. 2/-
8 రోజుల శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 4-50 తపాలం ఖర్చు రు. 1-50

నిర్దవైద్య కే

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్యు
8/22, మేల్ మాయిల్ P.O., (N.A. Dt.)

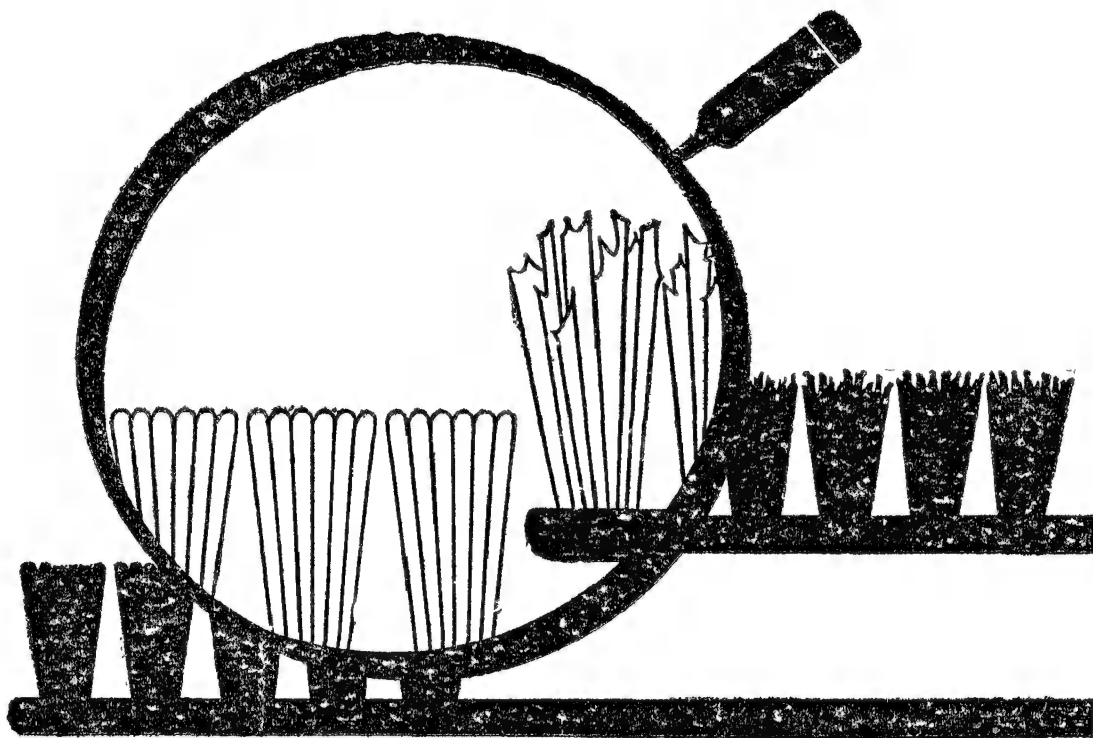

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నది, మీ సరియైన చర్యను గురించి మీరు తెలుపకొనగరిగింట్లయితే ఒక సన్నకార్డు పైన మీకుఇవ్వమగు ఒక పుష్పము పేరున్నా, మీరు వ్రాయుటేదీ, వేళవివరములున్నా, మీసరియైన విరూపాక్ష, వెంటనే వ్రాసివంపండి. జ్యోతిషశాస్త్రముతోనే రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ లగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అధ్యక్షము, రాజకీయములు, జీవితచర్యము, విద్యనభ్యయంలో మీకు జయముకలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్య విషయము, వరదేశములము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, విధినిశ్చేషములు, లాటరీ, అకస్మాత్ ప్రద్యుతాభముమొదలగువానిని గురించి పుష్పముగా మానవారీగ్నాప్తి ౩. 1.25 పై.లకు ఎక్కువము ఏ. ఏ. గా వంపగలము. ఏ. ఏ. చార్జీలు ప్రత్యేకం. దుష్ప్రభావములేనై వాడవ్వయడం కొంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంపబడును. మేము పంపిన తగ్గట్ట మీకు తప్పిగా లేనియెడల పై కము వాసముచేయబడును. ఒకసారిపరీక్షించండి. అడను ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTISHI,
(A. W. P.) Post Box No. 86, JULLUNDUR CITY.

యీ 'బ్రిజిల్' కానల్స్ భూత
అద్దము క్రింద పోల్చి చూడండి

బినాకా

టూత్ బ్రష్

క్షేమకరమైన 'గుండ్రని బ్రిజిల్' కానల్తో కూడి
చిగుళ్ళను తెగనీయదు

REG. PAT. NO. 69453

C I B A

పరిశుభ్రముగా తోమండి
క్షేమకరముగా తోమండి
బినాకా తో తోమండి

తెలుగు భాష

అగ్నిపుల్లలతో
గమత్తులు.

మనసుకిమేక

డొక్టర్ మహాధరకళావేదానాథ్

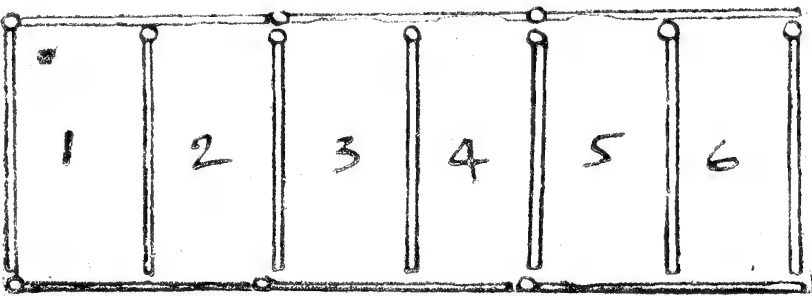
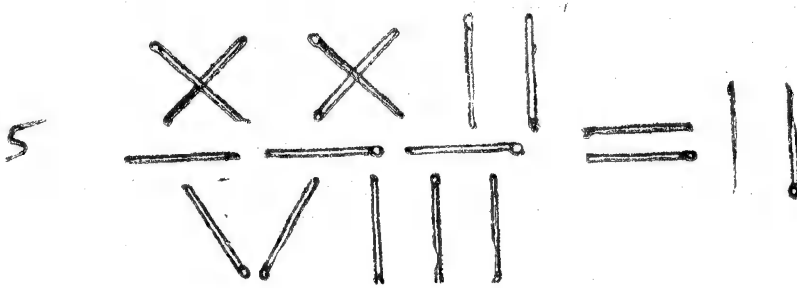
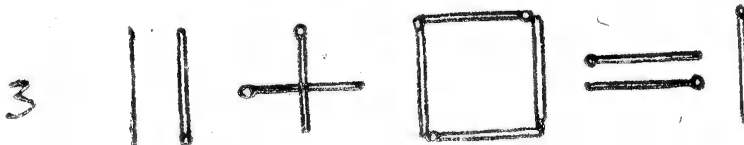
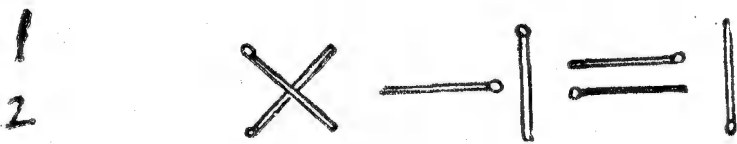
చూపిస్తాను.

ఇక్కడి బొమ్మలో అగ్నిపుల్లలతో
తయారుచేసిన సమీకరణాలు 5 ఉన్నాయి.
ఇందులో ఉపయోగించినవి అన్ని రోపనము
అంకెలు. మూడవ సమీకరణంలో చది
రంతా ఉన్నది "మన్న" అనుకోవాలి.

పరిశీలిస్తే సమీకరణాలు అన్నీ

(క) అగ్నిపుల్లలతో గమత్తులు:

అగ్ని పుల్లలతో చక్కని గమత్తులు
బోలెడు చెయ్యవచ్చు. ఉదాహరణకి కొన్ని

బట్టులే అవి తెలుస్తాయి. మొదటి సమీ
కరణంలో $1-3=2$ అని వుంది. రెండవ
సమీకరణంలో $10-1=1$ అని వుంది.

మూడవ సమీకరణంలో $2+0=1$
అని వుంది. వాలుగన సమీకరణంలో
 $6=2$ అని వుంది. చదవ సమీకర
ణంలో $22/8=2$ అని వుంది.

వీటిలో ప్రతి ఒక్క సమీకరణంలో
మంచి ఒకే ఒక్క అగ్నిపుల్లను తీసి,
మరొకచోట ఉంచి, ఆ సమీకరణం
=త్వవంతం అయిలా చెయ్యాలి. ఉదా
హరణకు మొదటి సమీకరణంలో 1
= గుర్తులోని రేండు అగ్నిపుల్లలలోనూ
ఒక దానిని తీసి, 1 కి || కి మధ్య
మన్న మైనేస్ గుర్తు విూద సమాంత
రంగా పెడితే $1=||-||$

లేక $1=3-2$ అని వస్తుంది.

ఇప్పు డి సమీకరణం అర్థవంతమైంది.
ఈవిధంగానే మిగిలినవి కూడా ప్రయ
త్నించండి.

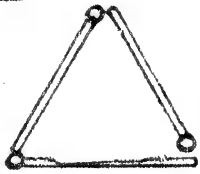
(చ) మేకలద్ద

ఒకడు తన ఆరు మేకలనూ వేరు వేరు
గదులలో ఉంచాడనే ఉద్దేశంతో 13 తడ
కలు ఉపయోగించి ఇక్కడి బొమ్మలో
చూపిస్తున్నాడు. ఆరు సమానమైన గదులు
తయారు చేశాడు. ఈ క్రింది బొమ్మలో
తడకలకు బదులుగా 13 అగ్ని పుల్ల
లను ఉపయోగించి ఆరు గదులు తయారు
చేశాం. ఒక రోజున రాత్రివేళ ఎవరో
ఒక తడిక ఎత్తుకుపోయాడు. ఆ మిగిలిన
12 తడికలతోనే అతడు ప్రమవడి ఆరు
సమానమైన గదులు తయారుచేశాడు.
అది ఎలా సాధ్యమో మీకు తెలుసా?
అగ్ని పుల్లలు విరువకూడదునుమా!

(ఊ) నాలుగు తిరుజాలు
ఆరు అగ్ని పుల్లలతో నాలుగు సమా

దాహా త్రిభుజాలు తయారు చేయ్య గలరా? అగ్గిపుల్లలు విరువ కూడదు. ఒక్కొక్క పుల్ల త్రిభుజాలకు ఒక్కొక్క

దాహాపు ఆయి ఉండాది. నమ దాహా త్రిభుజం ఎక్కాపుండాలో ఉదాహరణకు ఇక్కడి బొమ్మలో చూసిందాను.

జ వా మ లు

(క) రెండవ సమీకరణంలో మై నస్ గుర్తు

వచ్చింది! మూడవ సమీకరణంలో రెండును సూచించే రోమను అంకెలో నుంచి ఒక పుల్లను తీసి ప్లస్ గుర్తు క్రింద చేర్చాము. దీనిని “ప్లస్ - ఆర్ - మై నస్” గుర్తు అంటారు. అంటే “కూడివా లేక తీసి వేసినా” అని అర్థం.

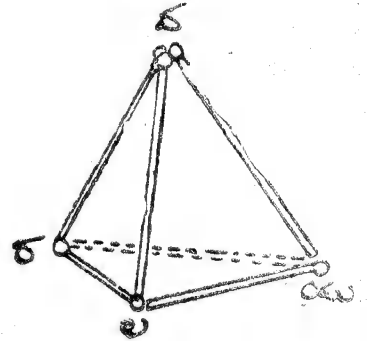
$1+0=1$ అనే సమీకరణం వచ్చింది! ఒకటికి సున్న కలిపినా, తీసివేసినా ఒకటి వస్తుందని దీని అర్థం.

వాలుగన సమీకరణంలో రోమను 6 అనే అంకెను వర్గమూలపు గుర్తుగా మార్చాం.

నుంచి ఒక పుల్లను తీసి, రోమను రెండు నెత్తివీధి పెట్టి “ప్లై” గా అనే గ్రీకు అక్షరాన్ని తయారు చేశాం.

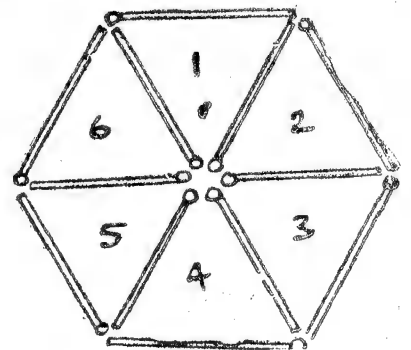
22/7 = π అనే సమీకరణం ఏర్పడింది! “ప్లై” విలువ 22/7 అనడం సరి కాదని, దాని విలువ 3.1416 అని ఎవరైనా పూర్వక్షణం చేస్తే, అది కూడా సరియైనది కాదని, మనం ఉపయోగించే పన్నీ సత్యానికి చేరువలో ఉన్నవేదాని అవలు సత్యాలు కావనీ సీవు సిద్ధాంతం చేయ వచ్చు. తప్పిలేదు.

(చ) ఇక్కడ చూపినట్లు పుల్లలు అను క్రమ పద్ధతులలో అమర్చి,

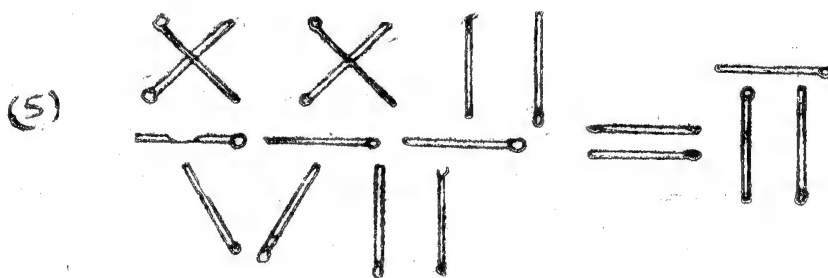
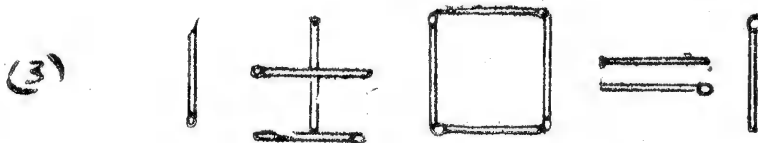
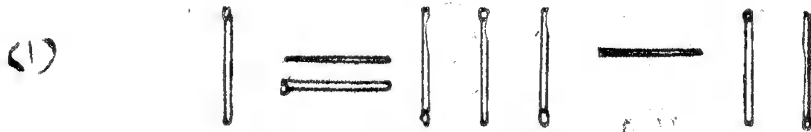

అరు సరిసమానమైన గడులుగా చేత వచ్చును.

(ట) వాలుగు సమబాహు త్రిభుజముల ఒకే నమతలంలో ఏర్పడవు. ముందర

నెల మీద మూడు పుల్లలలో ఒక త్రిభుజం (“యరల” అనేది) ఏర్పరచు. తరువాతి మిగిలిన మూడు పుల్లలను “పేరవిడి”లా తయారు చేయ్య. వరల, వలయ, అయ్య, యరల అనేవి కౌవరిన సమబాహు త్రిభు జాలు.

ఒకటిగా మార్పజింది. దానితో రోమన్ వది గుర్తు గుణకారపు గుర్తుగామారింది. $1 \times 1 = 1$ అనే సమీకరణం

$\sqrt{1}=1$ అనే సమీకరణం వచ్చింది! ఇది సమీకరణంలో రోమను 2 అంకె

అమ్మగారు
వచ్చింది
సూరిండు

అమ్మగారు వచ్చింది

అడు వడ్డీచూట, రెండు గిన్నెలు, పొయ్యి కట్టెల కట్టా పైన రైలు అటుక మీస తెట్టి కింద రైలు భూమి మీస 'సక్కలం బుక్కలం' ఏక్కుకూకొని దర్జాగా, ఇగ వోట్ల సుట్టు బెట్టి రైలింజని కంటే బోరుగా పొగ ఇడుస్తోంటే అడి మనసుల ఎన్ని కొత్త బూతులు గేపకం అచ్చిన్నాయ్? యెవ్వరికి సెప్పలేనన్ని!!

రైలు ఘడిఘడికి అగుతా పోతున్నది. జ్వర టేమ్ బితాయించి నాంక ఎంకిగాడి కాడికో తెల్లబట్టల దొర అచ్చిండు.

"ఏంది కావాలే?" గన్నట్టు సూసిండు ఎంకిగాడు.

"టికెట్" అన్నదా దొర.

"అమ్మ వాయాలా! తిక్కటంట తిక్కటి! నీ యబ్బిసొమ్మా ఘాయనీకి. ఆరు రూపాలిచ్చి కొన్న." అన్నడు జరంత కోపమై.

గంతల ఎన క్కెలి ఒక నీలం పొక్కా, నెక్కరేసుకొన్నో డొచ్చి, తిక్కటాయన గురించి ఎరక పర్చిండు.

"అర్నీ! ఘరిదేనా రైలు!" అని ముక్కు నేలేసుక్కున్నడు మవోడు.

"మరి కిందెందుకూకున్నవ్? పైన కూకొరాదు." అన్నదా పొట్టరాయన. పొట్ట రంటే రైలు జీతగాడని వక్కనండ పెద్దమడిసి సెప్పిండు.

ఇగ అటుజేసి గిటుజేసి పట్నంల రైలా గింది. ఏర్కిగాడు మూటాముల్లె యెత్తు కొని 'స్టేషని బైటికి నడవ బట్టిండు' ఊ కొనకెల్లి ఆ కొన కెల్లినా 'రాస్త. ఎటో, 'దరవాజా' ఎటో ఎంకిగాడికి అంతే బట్టలేదు. అడికెల్లి నడుస్త జరింత దూరం పొంగన కొంతమంది బైటికి తోస్కబోతా కంట బడిండు. ఎంకిగాడు' ఆళ్ల ఎనకాలే బైటికి పోభోయిండు. దార్ల ఇంకొక తెల్లబట్టల దొర "టికెట్" అని సెయి జాసిండు అర్నీ! ఈరు ఆ తెల్ల బట్టల దొర తమ్ముడేమో! అనకొన్నడు ఎంకిగాడు

"ఈరందా వా తిక్కటెంబడి తగి లిండ్" నుకొని మూట పక్కనదింపి తిక్కటు బొడ్లకెల్లి తీసి ఇచ్చిండు

ఆ దొర తిక్కటి సేత మంచుకొని ఇగ పొమ్మన్నడు

"గిదేందయ్యా? ఇంతమంది తిక్కట్లు ఇత్తునా పాలేదా? నాది వా కిచ్చెయ్!"

అని అడనే కూకున్నడు ఎంకిగాడు ఆ దొర

రై వరి కొతలు కాంగనే, పైకం సేతల్లికి రాంగనె ఎంకిగాడి మనసుకి పట్నం సూడా లన్న భాయిపైంది పోలవ కాడో వది, మల్లి మామ కాడో వదేను గిట్ల ఇరవై బదురుపాలు ఇమ సేసిండు

"బ్రదంగ సూసిరారో! అడ రామిగాడ్డి కలుపుకోరో" అని మామ, వూరి జనం అందరూ పాలిమేర దాకా పొగనంపిండు.

ఆ వూరల్లకెల్లి పట్నం సూసిరానికి పొన్ల వోర్లోకి మొదటోడే మన ఎంకిగాడు వూరు' అడంటే అందరికి జ్వరంత 'ఇడ్జత్, పెరిగింది అడు కండవ నెత్తికి సుట్టి, సుట్టు వోట్ల బెట్టి ధోతి అంచు బొడ్ల దోపి, రైలు ఎక్కి, పొలంలున్న నాగి సాయిగ సేతులూపితే, అది తన మావ ఎంత గొప్పోడో తలుసుకొని మురిసింది

కామై మనోడి మెడలు బట్టి బైటికి నూకిండు

“అగ్ని అక్కపాగు??” అనుకొంటు కోపంగ ఎంకిగాడు బైటికొచ్చిండు

“యాడ్కి పోవాలె???” అని జరంత మంచి ఎంకిగాడి మాటలు గుంజి షురూ జేసిండు

“యెందుకో ఎందుకట్లు గుంజుతారు?” గొంతునించుక అర్పిండు అసలే తెల్ల బట్టలాయన తిక్కటి గుంజుకున్నదన్న కోపాన

“ఏంటికి కొపం సేస్తవయ్యా? మాకు రిచ్చబండ్లున్నయ్ యాడ్కి వెళ్లు దీస్కా పోవాలె?” అన్నడంతట ఒక రిచ్చిడు

“గట్టునా? ఐతే రాత్రిండుడికి మంచి సలానికి దీస్కాపో” అన్నడు ఎంకిగాడు

“ఐతే ఆరాన ఇయ్య” అన్నడొక రిచ్చిడు ఎంకిగాడ్ని కోపం అచ్చింది

“గిడేందంట! ఈడు పైకం అడుగ తడు, గడే పూర్ణ బండెక్కుతే, చిల్లి గవ్వడుగరా, పైకం లేదు గీకం లేదు, కొదంటే ఒక సుట్టు ఇత్త, ఘమ ఘమ తాగు” అన్నడు ఎంకిగాడు పక్క జేబ్బకి చెయ్యి పోసిచ్చి

“పోరా! సుట్టు ఇత్తడంట, నవా? కట్టాలంట” అనో ముసలి రిచ్చ తాత ఎల్లిపోయిండు

“ఈడ పైకం కట్టందే రారేమో!” అనుకొని సుట్టుదుమ్ము గుంజి, ఓరిచ్చొడ్డి పిల్చి కిరాయి గిట్టు మాట్లాడుకొని రిచ్చె క్కిండు

రిచ్చ ముందుకు నడిసింది

“పట్నంల రంగురంగుల దీపాలు సోగ్గ పెట్టిండు అబ్బ ఎందరు మడుసులు మందలు మందలు! అందరు సొక్కలు, లాగులేసుకున్నరు ఒక్కడు గూడా కండవ ధోళి లేస్కలేదాయి!” అన్న భవంతులై రాస్తవంటి ఒక్కగుడిసె కూడా లేదాయి మన సొప్పదంటల్లు పాలెంలనైతే అన్ని గుడిసెలే!” రిచ్చిడు రిచ్చబండిని ఒక పెద్ద భవంతి ముందాపిండు

“గిడే సత్రం” అన్నడాడు

“అగ్ని లక్కో! గొంతంత దూరం గూడ తీస్కాపోతే, ఎక్కువ పైకం గుంజిండు ఈడ జరంత ‘వోసియార్’ గుండాతే అనుకొన్నడు

అబ్బ రోవతెన్ని బండ్లున్నయ్! అన్నీ

మరబండే! “దుర్” మని ముందుకురు కుత్తే దాని గొంతు యెట్లు నొప్పి పుట్టదో?? మడిసి అడ్డం వస్తే పాలు “కై” మంటది దానికి మడిసి కంటే ఎక్కువ తెలివే వుండడి ఎంకిగాడికి, పట్నంల వింతలు మాబాగా నచ్చినయ్ దార్ల పోతున్న ఒక మడిసిని బిలిచిండు ఆ మడిసి సొక్కని నెక్కర్ల దోపిండు కండ్లకేమో సురోవనాలున్నై మెడల బట్టు కట్టిండు ఆయనేదో బాసలని నవ్విండు

సత్రం సాయిగ సూపుతు “దాని పేరెం దంట” అడిగిండు ఆడు జరంత మనోడి మోహం సూసి ఫూటుగ

“వాజమూల్ బోర్డింగ్ ఎండే లాడ్డింగ్” అని పొయిండు

ఇగ ఎంకిగాడి కేమి అంతుబట్టులేదు

“వాజమూల్ బోడిగాడి” అగ్ని అక్క! ఏం పేరు, ఏం పేరు! మా సొప్పదంటల్లు పాలెంల గూడా లేదుగదా?” అనుకొంట ఎంకిగాడు లోపలికి పోబొయిండు

“ఏమీ! బాహర్ చెతో” అనో తలపాగ వున్నాయన మనోని అకారం సూసి బైటి కెల్ల నూకిండు

“అరేయ్ సత్రంలకి పోతే వద్దంటవేంద్రా గాడిదకొడుక!” ఉడుకుతా అర్పిండు ఎంకి గాడు అసలే అకలి మీదాన్నడేమో! ఆ సత్రమొడు గివ్వేమి ఇన్నిండుకుండా మనోడ్ని బైటికి నూకిండు

“ఇగ ఫయద లేదు ఏడ్చున్నపోవాలె” అనుకొని ఇగ నడువ షురు జేసిండు గట్లు లొంగపొంగ ఒక ఇంటి ముంగట పెద్ద అరుగులు కన్పించినై

అమ్మయ్య అని, పానం నొస్తుంటే కూకున్నడు ఇగ గిన్నెలు గట్లు దీసి హక్కే రెండు బండలు పెట్టి జకమక లాయిలో నిప్పుజేసి మెతుకులుడి కేనుకొని బువ్వదిని అరుగులు సాఫ్ సేసుకొని ఆ రెయ్యి అడ నిద్దుర బొయిండు

తెల్లారె గట్లు లేవంగనే ఒక ముసలవ్వ ‘రాన్’ వూడున్త కనబడ్డది మనోడికి, రవ్వచ్చింది “గిడేందబ్బా! ఈ అవ్వకు పని లేా వూకే వూకుద్ది జర, ఇల్లాడ్చి కలాబు నల్లుకొనికే పొడ్డెక్కుద్ది ఈమెకు గిట్టు పేర్చెక్కులేదు గదా!” అని ఎంకిగాడు నోట్లు కండవ కుక్కుకొని నవ్వాపుకో బట్టిండు

“గిడేంద! అడ బువ్వండినవ్ అడంత

నల్లంగ మాడింది ఆ బుడిదే అడ్చే వుంతి నవ్? సిగ్గులేదు? రోజూ నీలాంటోరు పొస్తే మేమూద్యలేక పోవాలె” అని గయ్మని లేచిందా అవ్వ ఎంకిగాడికి మా సెడ్డ సిరాకేసింది

“నే పొస్తే నీ కెండుకు? పని లేకుండ పూరి బాటలన్నీ వూడుస్తాండవ్, నన్ను తిడై పూరుకోనవ్వో!” అన్నాడు మన సొప్ప దంటల్లు పాలెమొడు

అవ్వ ఎంకిగాడ్ని సూసి నవ్వింది “పల్లె పల్లెమొమా పొయిరా!” అంది ముక్కునే లేసుకుంటూ

ఎంకిగాడు కోపంగ మూటముల్లే పర్చి కొని బుజానేసుకొని నడవబట్టిండు!

కొద్దిదూరంల ఒక ‘యాన’ సెట్టు కంటబడై మాటలు సెట్టు కిందబెట్టి సెట్టెక్కి పుల్ల ఇర్చుకొని నోట్లెసుకొని నడవ షురు జేసిండు జర దూరం బొంగనె అడో చల్ల (రైల్వే కూసుండి దాన్ని లోపలికి నూకితేకింద గొట్టంల తెల్లి నీల్సొస్తయ్!) వుంటే అడ మోహం గిట్టు కడుక్కొని సెట్టు కింద బువ్వ వండుకొని తిని ఇగ పట్నం నూడని తెల్లిండు

పట్నం ఒక పద్దతిల ‘నూడాలి’ అను కొన్నడు మనోడు ఒక దార్చుపోయే రిచ్చి పిలిచి, “పట్నంలే సూసేని ఏమున్నై” అని అడిగిండు ఆడు పిల్లు తాగినట్లు గడగడ సెప్ప షురుజేసిండు

“మెల్లంగ సెప్పరాదు” అన్నడు ఎంకి గాడు జర ఆ బాసెందే సమజాగాక

“చార్మియార్” అని ఎల్లిపోయిండు రిచ్చిడు

“సారుమన్నరూ! గిడేం పేరబ్బా! భలే గుందే మట్టుగిడన లాగా!”

ఎంకిగాడు రాస్త ఎంటి అడుక్కొంట సార్మన్నరు, తెల్లిండు అబ్బ ఎంత ఎత్తుగున్నది! ఆకసంలకి సొచ్చకొని, పొయింది ఎవడో రాచ్చునుడే దీన్ని కట్టం దాలె గుడిసెక మటి గోడలు కడితే నిలబడవు ఇంత పెద్దదెట్లు కట్టిం డ్రబ్బా?” మనోడు నత్తి పైకి సూస్త ముందుకు నడవబట్టిండు కిందన్న అరటివండు తొక్క నూడక దానివూద కాలుపెట్టి సర్రున జారి ఎనకనే పుస్తకాలు పట్టుకొని నడుస్తున్నావె మీన తూలి పడ్డడు.

* అదే బాసల తిట్టే పెళ్ళులో కొట్టే రుసురుని లాడే వాయింది ఎంకిగాడు తం గైరారు తన వాగి మీన బడై గిట్టనే కొట్టుద్దా? ఏ! ఏం పట్నం మడుసులు!" అనుకొన్నడు మనసుల.

"ఎండ్రో ఎంకిగో" యాడకెళ్ళో ఎవరో అతిచిండ్లు. ఎనక్కు తిరిగి నూసిండు ఎంకిగాడు.

"అర రామిగా!!?"

ఎంకిగాడి పానం లేచింది. అడికాడి కుతికి మూటాముల్లె కింద బెట్టి ఆట్టి గట్టిగా వాటేసుకొన్నడు.

"పట్నం సూప్టికి వచ్చినన్ రామి,, వుండవీటి సత్రాలు గిట్ల లేవు కదా? సువ్వు కనబడకుంటే సీతమ్మారంత కట్టాలు పడ్డననుకో!" అన్నదెంకిగాడు తాలో సూరత్ చేసుకొని.

నూ ఇంటికి పోదాం పద అడనే వుండి పట్నం నూసుకొని పాలెం పొడుగాని" అన్నడు రామిగాడు.

"నరే మతిగి ఇంటికి పోదాం మా" అన్నడు ఎంకిగాడు.

రామిగాడు ఎంకిగాడ్ని తన రిప్పల కూకుండ బెట్టుకొని శాలిబండల ఉండ తన గుడిసె దిక్కు తోల్కాపొయిండు.

గుడిసె తెల్ల దారల్ల పట్నంల సూడ దగ్గవన్నీ పెసిండు రామిగాడు. గుడిసె తెల్ల అత్త పెట్టిన బువ్వ దిని సూర్యుడు వెత్తి కొచ్చిందాక నిర్దుర బొయిండు పొప్ప పంట్ట పాలెమొడు.

ఇగ మధ్యానం రెండు గంటలకట్ల "సాయ్" తాగి పట్నం సూడనీ తెల్లండ్రిద్దరు.

"పట్నం సూప్టికి బాగ పైకం ఉండా!" అన్నడు రామిగాడు.

"గభిరాయించకు తమ్మీ, నాకాడు వచ్చేలే!" అన్నడు ఎంకిగాడు మీసం దువ్వు కొంట.

"ఒటల్ తెళ్ళామె?" అన్నవాడు.

"గదేంద్రో" అడిగిండు ఎంకిగాడు.

"అడ పై కం దీపానీ తినవీకీ తాగవీకీ ఇద్దరు."

"గదా మనూళ్ళ పెన్నిగాడు పెట్టిండు."

ఇద్దరు జరమంది ఒటల్కే బొయిండ్లు.

"అబ్బో గదేంద్రోగానీ ఒచ్చినోరందరికీ కుళ్ళి పీటలేసిండ్లు. పెన్నిగాడైతే సాపలు పరుపై పరిపొద్దిగా!" అని వోరెళ్ళ తెట్టిండు ఎంకిగాడు.

ఎంకిగాడు పట్నం...

ఇద్దరు 'సాయ్' తెప్పించకొని తాగిండ్లు. పైకం కట్టెటాలకి ఎంకిగాడు గుడ్డు పచ్చబడినాడు.

"అకాన గుంజిండు, ఈడమ్మ కడుపు కాల" మనసులనే తిట్టుకొన్నడు ఎంకి గాడు.

"ఇద్దరు బైటపడిండ్లు.

"బమ్మల తిరుగుదాం?" అడిగిండు రామిగాడు.

"అరెండు భవంతుల బమ్మ ఎక్కడాల!" అన్నడు పూరోడు.

ఇద్దరూ రెండు భవంతుల బమ్మ పీడి తెక్కి పైకి బొయిండ్లు. ఎంకిగాడు బమ్మ కుగ్గిల కూకాని ముందుకూ ఎనక్కు నూసిండు. శడిపెటోడు ఎక్కడ కలు బడలేదు.

"గదేంద్రబ్బా యెవ్వరూ నడవందే ఎట్ల నడుస్తది?" అనుకొన్నడు ఎంకి. మెల్లెగి లేసి ముందుకు బొయ్యి కిటికీల తెల్ల బైటికి నూసిండు. ఎడ్లని గినక కట్టిండ్ల మొనని. అడకూడా వీడి లేరు. ఎంకి గాడు మెల్లెగి రామిగాడి వక్కున కూకొని నడిపెటోడు లేదని పెప్పిండు.

అడు నవ్వి "కిందున్నడులే అడే నడుపు తడు" అన్నడు.

"గదేంద్రబ్బా? పైచేమొ నడిపెటోడు లేదు, అడేమొ కిందితెల్ల నడుపుతడంట. గదెట్ల కుదురుద్ది.. గదేం బాలనాగమ్మ నాటకమా ఏమన్ననా!" అనుకొన్న దెంకి గాడు.

ఇంతల అది "దుర్"న పూగ మరు జేసింది.

గదేంది, సలి జరం వచ్చినోడిలాగ,, గట్లాగుద్ది "అనుకొన్నడు మన సాచ్చ డుట్ల పాలెమొడు.

"గది గంతెతె." అన్నడు రామిగాడు.

బమ్మ కదిలింది. ఎంకిగాడు యదతో అగ్గి పుట్టినది, కాని 'సాంస్' బిగాయించి పట్టుకూకున్నడు. బమ్మ కదిలి ఇర ముందుకుపొయినాంకజరన పానం పాపైంది.

"బాగయావో" మని రెండు తిక్కుట్లు కొన్నడు రామి. దారల్ల ఒకింటి ముందు పెద్ద బొమ్మలు పెట్టిండ్లు. "గదేందంట" అడిగిండు ఎంకిగాడు.

"అని పైన్మ బొమ్మలు" అన్నడు

రామి

"గదేంద్రా ఎంకి!"

అందల్ గుడ్లై బొమ్మలు అడుల్లై. గది గూడ నూర్చంతె" అన్నడు

ఇగ బాగయావో లాంగన ఇద్దరు బమ్మ దిగిండ్లు. "అయితే ఎంకి, గీ బాగ యావో ఎండ్రా, ఇరగూడ పమజ్జెతి లేదు."

"బాగయామంటే పట్నం మద్యలున్న తోట. గీడ వచ్చని గడ్డి కూకొనీకుంటది గులాబి పూల తోట బడే మూ గుర్తి ముందైతె అంటే నిజాం కాలంల షూడ జంతువులుండవి, కాని ఈడినండి అని "జూ"కి మార్చిండ్లు. ఈడ పొయింతం పైరి పేయనీకు బాగుంటది షూడ పడవ పైర్" కూడుంది." అన్నడు రామి అన్ని సూపిస్త.

బాగయామ్మ ఒక సోట ఒకాయన, గడ్డి మీన కూకున్నడు, ఆయన సేత్ల అడన యంత పెట్టున్నది. అది కగ్గు, కగ్గుగ పాడుతున్నది. "ఎండ్రా ఆ పదాలు పాడేడి" అడిగిండు ఎంకి.

"గదంతెతె" అన్నాడు రామి.

"అంటే" అన్నడు ఎంకి.

"గది లేడియ, పదాలు పాడుద్ది!"

ఇర దూరం నడిసినాక అడిగిండు ఎంకి, "బాగయావోకి ఇంకో పేరు గిట్ట లేదా"

"ఎందుకు లేదు, గదేంద్రో బాసలంటరు వన్నీగార్చన్స్"

అట్టి!" ఎంకిగాడు ముక్కునేరేసుకొని నోరు తెక్కిండు.

ఇద్దరు నడవ మరుజేసిండ్లు.

"ఎంకన్నా కొండెక్కిదాం!" అన్నడు రామిగాడు దూరంగున్న గుట్టల పొయిగ సూపుతు.

మై నమ్మ కొండలా" అన్నదెంకి గాడు కొండి మీద గోపురం నూసి

"ఎహ అడ తోటన్నది, దాన్ని నవబో పహండంటరు."

"యేండ్రో రామిగో ఈ సాచ్చడంట, పాలెమొట్టి మొసం సేస్వన్! కొండ మీద తోట పెరుగుద్దంట." ఎంకిగాడు పచ్చ పురుజేసిండు.

"దాదాదు నావ్వే సూసె గట్టి గీసుడో" అన్నడు రామి.

ఇద్దరు కన్నం మీన కొండెక్కిండ్లు

రోజంతా హాయిగా, తాజాగా ఉండుటకు...

పాండ్స్ డ్రీమ్స్ ఫ్లవర్ టాల్క్

పాండ్స్ డ్రీమ్స్ ఫ్లవర్ టాల్క్ ముఖములకు వేస్తూ వెళ్లి
అందరూ రానుకోవచ్చును. పొయి చిన్న పేదరెల్లె
యా పొదరు మెత్తగా ఉంటుంది. ఉపమనము కలిగిస్తుంది.
చెమటను త్వరగా పీలుస్తుంది ఇది మందే ఎండలలో,
ఉక్కతోనే వాతావరణములో వాడులకు దివ్యముగా ఉంటుంది.
పాండ్స్ డ్రీమ్స్ ఫ్లవర్ టాల్క్ ను వారి తేలికైన
పరిమళముతో రోజంతా తాజాగా ఉండండి!

అందరికీ అందుబాటున,
తేలిక పరిమళముగల
టాల్క్ పొదరు.

దీప్తి-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్
(పరిమితమైన బాధ్యతతో యు.ఎస్.ఎ.లో స్థాపించబడినది)

✱ 360

"అడ కొచ్చిన జనాన్ని మానసి ఎంకిగారు ముక్కలు చేసికొన్నాడు. అడ పెద్ద తోట వున్నది చెట్లు అబ్బి! అబ్బి, ఏం కమ్మ గుండెడ" "

యెవరో ఒకాయన పెట్టె వట్టుకొని ఎదో వత్తుతున్నాడు. ముందు కొందరు నిలబడిండు కదలకుండు. అడకొచ్చిన ఆడోరు తెల్లగ పాలరంగుతో వున్నారు.

"ఆ డబ్బి ఎండా రామి" అడిగిండు మనోడు.

"గది పొటూరు తీసేది."

"పొటూరుంటే నన్ను సిన్నప్పుడు మా ఆయ్య సంతోషెన్ల దీయించేదూ గదేనా" అడిగిండు.

రామిగాడు జానన్నుడు.

"ఎంకిగా గటు సూసినావ్! గది హాపెన్ సేగర్ సేరువు."

"జలే గండా." అన్నాడు.

జ్వర దూరం అనేకం మరబండ్లు న్నయ్! గోవురం నుద్యం తెల్లని డబ్బా వున్నది.

"ఎండా అది రామి."

"సుక్కలు మాసేదన్నా."

"సుక్కలండ్ల కనబడయా" అడి గిండు. "జా" అన్నాడు రామి.

ఇంతల సేకటి వడ్డున్నదని డబ్బా తెరిసిండు.

జందరు అడ గుమ్మిగూడి పైకం కట్టి సుక్కలు సూడబట్టిండు. ఎంకి గాడు పైకం గట్టి బొక్కల తెల్ల సూసిండు.

"సుక్క ఇంక సిన్నగ కనబడబట్టింది."

మనోడికి కోవమొచ్చింది. రామిగాడి పెయ్య వట్టి ఆడితెల్ల ముందరికి గుంజాకొని పొయిండు. ఇగ ఆడితెల్ల కొండదిగి హాపెన్ సేగర్ దిక్కు వడవబట్టిండు.

గది సూసినావ్! దూరంగ ఇనామ తంబానికి కొచ్చి గొట్టాలు సూసిండు రామి.

"ఎందది?" అన్నాడు గటుమాన్లు తింకి.

"గది నాలుగు బాటలు కలిపి పోట పెద్దరు. అందల్లమూడు రంగుల దీపా అండ్లె. ఎర్రది ఎలుగుతో జగాలి. పచ్చది ఎలుగుతో పోవాలి. పసుపు దెలుగుతో సిద్దం గుండాలి. బొడ్డు మీద మెంటర్లు (మర బండ్లు) ఒకదాని కొకటి గుడ్డుకొకుండు అ దీపాలు జనాయిన్నయ్య" మనోడు వోరెల్ల

ఎంకిగాడు పట్నం...

బెట్టిండు.

గది సూస్సిన ఇగ ఉపేసేసాగరు కట్టు మీని కొచ్చిండు. గట్టు మీన అడడ కుక్క పీటలేసిండు. అడభి అనేకం జనమొచ్చిండు. ఇగ నడిసి నడిసి ఒక్కడ ఇద్దరు కూకున్నారు. ఎనక బట మీన అనేకంగ మర బండ్లు పురుకులు పెడ్తున్నయ్.

"చిక్కి చిక్కి" అంటు అరుస్త ఒక, చొచ్చిండు.

"చిక్కి తింటావే?" అడిగిండు రామి.

"తెమ్మనా." అన్నాడు మనోడు.

"మరి చారానా ఇయ్య."

"దీనికి గూడ పైకం కట్టాలా?"

గుడ్డు తేసేసిండు మనోడు.

"అవ్!" అన్నాడు రామిగాడు ఉపేరై.

ఇగ పైకం గట్టి అని తీసుకొన్నరా. దాని మీది వుల్లిపెర కొగితం సేవంగనే తోవలేదో వుంది.

మనగ సేకట్లు సరిగ్గ కంటబడలేదు.

ఇగ వోట్లు పెట్టి తోకిండు ఎంకి.

"అరేయ్ గది బెల్లప్పాకంరో" అన ర్చిండు.

"జామరి చిక్కి అంటే గదే" అన్నాడు.

బుషిగ తిని లోట్టుతేస్తు.

"విచ్చినవ్ సారానా కుబూల్ కర్చుపేస నవ్, వడ ఇంటికి." అన్నాడు ఏడ్చు మొహం పెట్టి.

ఇగ ఇద్దరు రెండంతమ్మల బసప్ప ఎక్కి నవ్వుచూల్ కొండదిగి ఇంటి దొవ్వు బట్టిండు.

దార్ల జ్వర గుప్ప తగ్గించి ఎంకిగాడు రామి నడిగిండు.

"రేపాడి కెరదం?"

"రేపు గోల్కొండా గండిపేట ఎల్లాం"

మన్నాడు రామి.

ఇద్దరా తెయ్య ఇంటికి బొయ్య సూరత్త బెట్టిన్ననది తిని కూకున్నారు.

"ఎంకన్నా!"

"ఎండా."

"పైన్మా సూడ్డాయ్?"

"ఎండా"

"పైన్మానే, గుడ్డల మీన బొమ్మ లాడుతే! గది!"

"మరి అందల్ల ఏం సూస్తారు?"

"అందల్ల అవకుత సూస్తారు. అది

కాకుంటే అంజిగాడున్న పైన్మాసూడ్డాయ్"

"గది సరెగాని ఆరు రాముతోరి పిల్ల గాండు గదా" ఎంకిగాడు చెంపలాండుండు కొన్నాడు.

"జానే" అన్నాడు రామిగాడు.

"అడభి పైకం గట్టాలా?"

"జా మరి."

"ఇగ జై తెల్ల, ఏం సేస్తం!" అన్నాడు లేచి కండవ దూలుపుకొంట.

పైన్మా సూపెసేటిగాడికి బొయ్య సుట్టు తాగుకుంట తోవల కుక్కల పీట మీన కూకున్నారు.

పైన్మా మురుగాబట్టింది.

ఎందో రాత సూసిండు, అనక వీలంగ రాములొరు కుక్క పీట మీన కూకున్నారు. అడ ఎందరో ఆడోల్లున్నారు. ఎనక్కెలి పాటలు పాడున్నారు. రాములొరు నవ్వు తాన్నారు.

పైన్మా అడోరు తెల్లక్క లాడ్లు న్నరు.

గదే సొచ్చదంట్ల పాడెంలనైతె, చిరతల రామాయణం నాగి పాడాల కలుపుతె, తన రామసెండుకు, నాగి సీతమ్మెరి తెక్కుంటరు. పూర్ల తన రాములొరి విసం కడై తననందరు సెయ్యెత్తి దండంభి పెడ్తరు. గదే ఇనయం రామిగాడికి సేప్పండు ఎంకి.

"గుడ్డంమీద రంగులొల్ల ఏం పూర్లు అడుపులు వల్లెలు ఎన్ని సూసిండు. పాకరి తప్పదు యమగున్నటాలె, నాసావరంగ!" అనుకొన్నాడు. పైన్మా సూస్త అందల్లనే రామిగాడ్ని నాగనూకొని గడ్డం పెట్టి ముడ్డు పెట్టుకున్నాడు.

రామిగాడి గడ్డం గుచ్చుకొని మీసాల ముక్కలకి పొంగనే ఈ తోకంలకొచ్చిండు ఎంకిగాడు. పైన్మా అంతా సేకటి సేసిండు గదక ఎవ్వరు సూడలేదనుకొన్నాడు ఎంకిగాడు.

ఇగ పైన్మా అయిపోంగనే ఇద్దరు ఇంటికొచ్చి ఎచ్చగ నిర్దర బొయిండు.

రాతి కలల సీతమ్మెరి లాగున్న నాగి కనబడంగనే జ్వరంత ఏడుపొచ్చింది ఎంకిగాడికి. "నాగేయ్ ఈడ వేవంత కట్టాలి సారైన్నో తెలుసా" అంట బోరు నేడ్చిండు ఎంకి.

"తెల్లంగ తెల్లరిందా తెప్పరా" అరు
బున్నది అత్త.

ఇగ లేచి రామిగాడిచ్చిన పుల్ల వోట్లను
కొని మొహంగిట్లు కడుక్కోని అత్త
ఇచ్చిన సాయ తాగిండు ఎంకి. ఇగ తానం
గిట్లు పేసుకొని నద్ది తిని పట్నం సూట్టికి
పైతెల్లంగడిద్దరు.

"పైకం తెత్తున్నావే?" అడిగిండు రామి
గాడు.

"తెచ్చివ్దాల తెల్ల సగం అయిపోయింది."
అన్నడు.

"మరి పట్నమంటే దరుమంకొన్నావే?"

ఎంకిగాడికి రోషమొచ్చింది. జేబున్న
ఇరవై రూపాలు తీసి సూసిండు.

రామిగాడు 'పదిగ' అన్నడుషరంగ.

ఇద్దరు నడుస్తూ నవ్వుతూ కొడికొచ్చిండు.

అడ చిన్న గున్నబన్ను ఎక్కి కూకున్నరు.
కొద్ది సేపైనాంక ఇగ బన్ను కదల
దనంగనే అడోరు మందలకు మంద
లోచ్చి కూకున్నరు.

"ఒరమ్మ సన్నెరో!" అనరిండు ఎంకి
గాడు.

"ఎంకవ్వు పూర్కొరో!" అదిలిందిండు
రామిగాడు.

"మరందరు మీదనే కూకుంటున్నరు.

జురసేపు సంజాయిించుకొంటే
గోల్కొండి జేరతం." అన్నడు రామి
బన్ను జనం తప్పించుకొంటే గోల్కొండి
జేరింది. ఇద్దరు ఇగ బన్ను దిగి గోల్కొండి
సాయగ నదిన బట్టిండు.

"ఛ్చా బి పైకం కట్టాల రామి?"
అన్నడెంకిగాడు జురంత ఏడుపు మొహం
పెట్టి.

"ఎహ! వూకె గభరాయించకు అడ
పైకం గీకం లేకుండనే నూడచ్చు" అన్నడు
రామి.

"అయితే రామి, గోల్కొండంటే ఏం
యిరా?"

"గోల్ అంటే గుండటి కొండంటే
కొండ!"

మలుపు తిరగంగనే పెద్ద తలుపులు
కనిపించినై. ఆ మొద్దాల తలుపులు
మీసే గభరాయించిండు ఎంకి.

"ఒరే రామి ఇదే భూతమొ దయ్యమొ
కట్టిందిరా!" అన్నడు సొప్పదంటు పా
మొదు నోరెల్ల బెట్టి.

"అవురంగజేబునే రాజ" అన్నదాడు.

"గట్లనా!" అన్నడు మనోడు జురంత
తంగ.

రోషం ఎన్న బొమ్మలు పెట్టిండు.
ఇగ రోపకెల్తున్నా కొద్ది సెప్ప సురూ
జేసిండు రామిగాడు.

ఛ్చా సప్పట్లు కొడై, అగో అడ
పైన ఇనబడ్డది. అది బి సూప్తరా"
అని రామిగాడు ముందుకు నడవబట్టిండు.
జురంత దూరం పొంగనే అడో పెద్ద
బాని కనబడబట్టింది.

"ఇండ్ల సైనికులోరు తానం గిట్టత
సేసెటోరు." అన్నడు. ఎంకిగాడు జురం
వంగబడి సూసిండు. నీల్లు పచ్చగున్నై
ఇగ ముందుకెల్లి మెట్లెక్కు బట్టిండు.
జుర దూరం పొంగనే ఒక పెద్ద దుకునం
లాగున్నదాంటుకు తోల్పాపొయిండు.

"ఇదేంద్రో?" అన్నడెంకిగాడు.

"ఇది రామదాసుగారి బందిఖాన" అన్నడు
రామి.

"అపైన బొక్కలున్నయ్ గవేంద్రో?"

"మునపు అడితెల్లి అన్నంగిట్టు ఏసే
టోరంట." అన్నడు.

ఎంకిగాడికి రామదాసారి కట్టాలను
దూద్ సేసుకొంటే ఏడుపు రాబట్టింది.
అడితెల్లి బందిఖాన మీది కెక్కిండు.
పైకెల్లి బొక్కలో మాసై కట్లు గిర్రున
తిరగబట్టివై.

ఇగ అడంత సూస్కాని ఇంకా పైకెక్కు
బట్టిండు.

జురంత దూరం ఎక్కుంగనే కాలిక అయ్య.
మొరి గుడి కంటబడింది.

"ఛ్చాడికి రండియ్యో!" అనరిండు అడి
తెల్లి అయ్యగారు.

ఇద్దరు పిడికెక్కి. గుడిలో తెల్లంగడు.
అయ్యగారు అడితెల్లి బొట్టు తీసి
ఇద్దరి మొహానికిపూసిండు.

ఇగ ఇద్దరు కాలికమొరికి దండా
బెట్టి ఎనక్కు తిరిగిండు.

"ఎందయ్యో! అమ్మొరికి పైకం గిట్టు
ఇయవా?, అమ్మొరికి పైకం గట్టుకుంటే.
నీకు 'సట్నం' సేస్తది. ఆ!" అన్నదాయన.

ఎంకిగాడు రామిగాడి సాయగ సూసిండు.

"పైకం కట్టుకుంటే అమ్మొరు కొండ
మీనికెల్లి కిందికి తోస్తరు." అన్నదాడు.
ఇగ ఏమనలేక అమ్మొరి పేర్లు పైకం
గట్టిండు.

ఇద్దరు గుడి పక్కతెల్లి వున్న పిన్న
గుట్టెక్కిండు. అడ రెండు పెద్ద తపా
కులు కంటబడినై. అడితెల్లి కిందికి
సూస్త బన్ను ముత్తెమంత కంటబడింది.
ఎంకిగాడికి మబ్బుల మీస కూకున్న
టైంది.

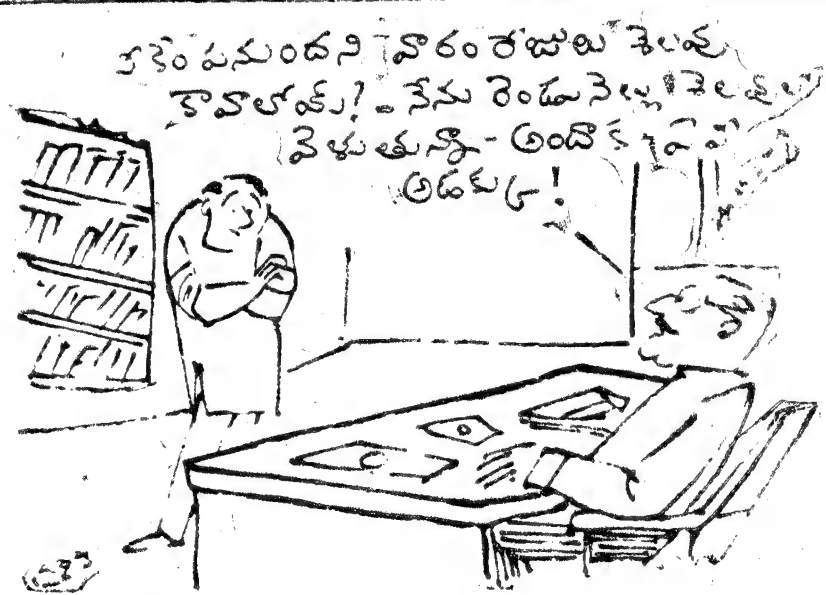
ఇద్దరూ అడ బిడి కాలిక లాగి మెట్లెగ
రాజగారు సభసేపే సోటికి పోబట్టింగుండు.

మూడంతములు ఎక్కినాంక ఎడం
పేతైపున్న వన్న గెందులో పిడి తెట్టుతే
రాజగారి కుర్రో కింది నుండి బైటి కెల్తది.
అడితెల్లి పై తెల్లనాంక దూరం తెల్లి
సప్పట్లు ఇనబడినై.

"ఇన్నావే?" అన్నడు రామిగాడు ఖుషి

అయ్య.

(62 వ పేజీ చూడండి)

వసంతపలం

ముద్దాచిట్టిబాబు

మనకు మామిడి పరివరం ఉగాది వచ్చడిలో ప్రారంభమవుతున్నది అప్పుడు విరివిగా దొరికే మామిడి పిండెలలో వచ్చడి బద్దలు వేసుకుంటూ అసలు పూరగాయలకు ముందు ఇది వంది వంటిది ఆ తరువాత క్రమంగా పూరుగాయలకూ ఉప్పు గాయలకూ పలు రకాల కాయలూ, వైశాఖ పూజలకూ అరగింపులకూ వసంత యుగ ఎలాంటి యందుకుంటాయి

ఫలజాతుల్లో ససంధ్యేనది మామిడి పెండు అందుకనే దీన్ని 'పెంజాణం' ల్వారు దీని ఎలుకుబడి ప్రఖ్యాతి చూస్తే తక్కిన ఫలజాతులు వోరగ్రేకున్నాయి ఎలా అంటే—

మామి మధురకీర్తి విని మచ్చరమున కంటగించెను వనస, పెంజాయలోన తాతెజలము, చోన పగిలి ద్రాక్ష మ్రక్క, మొగము ముడిచె గజార్తము, జంబువు మడిగినె

ఇటువంటి మామిళ్ళ రెండు జాతులుగా వుంటున్నాయి. గోమకు తివేసి పిడుచుకు తివేసి నువకు పరిచయమైన కోతి రకాలలో కొన్ని అంగమతె, కొబ్బరి మామిడి, మల్లోవా వంటివి రసాలు సుమార్లైతే, పెండూరి కలశి, ఖమాం ముండు, లోహి మామిడి— ఇవన్నీ పిడు చుకు తివేసి

ఇవిగాక— ముచ్చటయిన మడికొన్ని రకాలు:

గోలా, మాళిపిడు తియ్యమామిడి, తాగులొల్లి యరసాల, గోవెండయ్య మామిడి, ఏండ్లము, శివారగిరు, చెరుకు రసాలు, బిల్లెల్లండ మామిడి, రాచ, దిల్ వసంధు (దీన్నే కలెక్టరు అని కూడా పిలుస్తారు) ఏనుగుతల మామిడి, చిలక ముకు మామిడి, కువనాయిలు మామిడి, కోతిప్ర మామిడి— ఇలా ప్రాంతాల్ని మట్టి, సందర్భాల్ని బట్టి ఎన్నోరకాల ప్లిరవైన పేరు సంపాదించుకున్నాయి

ఇక— పిట్ట పెనుసురలో తియ్య కాకి తిరుగు అమ్మగారి తిరుగు అని రెండు

చిత్రమైన రకాలున్నాయి

మన దేశం మొత్తంమీద ఇతర చోట్ల దొరికే తక్కిన రకాల పేర్లు కూడా కొన్ని చూడండి—

లాంగ్రా, జొంబాయి, సజ్జి (మల్లా), అల్పాంసో, పెయిరీ, కొవాసీ వటేలీ, ఇవేషన్ (అంగనవల్లె), తోతాపురి (తెంగు చూరు), గులాబీ ఖాన్, జర్జాలు, రమాం, డాషేరి, కిషన్—బాగ్, సీలం, పీతర్, హబర్, హిమామీ పసండ్, హిమ్సాగర్, గోపాల్ బాగ్, భూట్ బొంబాయ్, మల్లోవా రుమానీ, వంటివి

మామిడి జాతులు మన దేశంలో వ్యాప్తి పొందాయంటే ఆ చలన అంతా మొఘల్ ప్రభువులదే అక్కరు సాచుషా మామిడి తోపుల కోసం కొన్ని వేల ఎకరాలు కేటాయింపాడు మ మిళ్ళు ఎన్నో రకాలకు మహమ్మదీయ సంబంధమైన పేర్లు రావటాని కిదే కారణం అపారమైన 'చూత' కథా సాహిత్యంలోనూ మొదట పేర్కొన వలసిన వాడు అక్కరు ప్రభువే

ఒకసారి బీర్బర్ తో కలసి అక్కరు సాచుషా మామిడి పెళ్ళ పని పట్టమన్నాడూ బీర్బర్ వరధానంగా ఉండటం చూసి, అక్కరు తన పెంకలూ, తొక్కలూ అరిచి ముందుకు తోకి, "బీర్బర్!— అన్ని వళ్ళూ అవలీంగా లాగించేశావే? అంటూ చమత్కరించారు

అందుకు బీర్బర్, "నీ హుజార్!— పెంకలూ, తొక్కలూ వరిశయ్యటంచేత నేను బయటాడిపోయిన మాట వస్తవనే కాని, ప్రభువులు సామాన్యలో గడుసుగా చిన్న తొక్కయినా మిగల్చుకుంక పట్టు వట్టేశారు!" కాని, సున్నితంగా రెబ్బ తీశాడు మామిడి పెంక ప్రసక్తి పెచ్చి నప్పుడు మరొక చమత్కార కథ విన తగి వుంది

బ్రహ్మాండమయిన ఒక చైతాని సంత ర్భుణలో బ్రాహ్మలందరూ ఇంతులు తీర్చి కూర్చున్నారు ప్రశస్తమైన మామిడి పెళ్ళ వడ్డన అరిగింది ఆ ఉల్పాహంతో—

ఒకాయన చేతిలో పెంకజాతి, పక్కనును బ్రాహ్మడి విస్తర్తల్ని పడింది సారపాట తెలుసుకున్న బ్రాహ్మడు లోలోపల చాలా బిడియపడుతున్నాడు కాని పెండ్లాయన వప్పుతూ, 'చూశారా, శాస్త్రుల్లుగారూ!— నాకు వడ్డించిన పండులో రెండు పెంక లున్నాయి!' అన్నాడు అంధుకు— సమయ మ్మగి తెలిస మొదటి బ్రాహ్మడ్ని 'చిత్రవేసుమండి! అంతకంటే వింత చూశాలూ? నాకు వేసిన పండులో అసలు పెంకే లేదు!' అని బదులు చెప్పాడు అందరూ అశ్చర్యపోయారు కాని అసలు సంగతి ఒక్కళ్ళకూ తెలియదు

మానవుల కోరికలు తీర్చే మహిమ గల మామిడిపళ్ళను గురించి ప్రాచీన గాథలూ ఎన్నో వున్నాయి 'జాలవాగమ్మ' కథలో రాణి లక్ష్మీదేవమ్మ జటంగి మునిశ్వరుడి దగ్గరకు వెళ్ళి, సంతానం కలిగే సాధనం అనుగ్రహించ మంటుంది అప్ప డాయన—

పుట్టమీద మరి రాజమామిడి తిందానలాన రాజవంధవావా! వృక్షమృన్నదీ మమ్ముగన్న తల్లీ! తం! ఆ వృక్షము వింతా పండ్లు వున్నాయి! తం! నీవు పుట్టుకు చెట్టుకు దండంబెట్టు! తం! ఆ చెట్టున ఏదా పండ్లు గోమకుని! తండాన! తిరిగి నీవు నీ పట్నము పోవమ్మా! తం!

అంటూ సంతా చెప్పాడు పూర్వకాలమందు కాబూలు దేశంలో చూమిడి అంటే ఏమిటో ఎరగరు ఒక యాత్రికుడు ఆ ప్రాంతానికి వచ్చి మామిడి పండును గురించి వర్ణించేసరికి, వాళ్ళకి వోరూరింది అదెలా వుంటుందో ప్రత్యక్షంగా చూపించమని కూర్చున్నాను యాత్రికుడు చెప్పినట్లుగా ఒక గుండిగ నిండా చింతపండువులనూ, మరొక గుండి గలో బిల్లెపు సానకం సిద్ధంగాపెట్టారు ఇద్దరు కెడ్డవువాళ్ళని వేదిక మీదికి

వేలిచి, ఒకటి గడ్డం రెండు గుండిగలోనూ ముంచి, రెండోవాణ్ణి చప్పరించ మన్నాడు. 'మామిడివండు లనేది ఇలావే తియ్యతీయ్యగా పుల్లపుల్లగా పీచుపీచుగా పుంటుందని తాత్పర్యం చెప్పాడు. ఆ గడ్డాన్ని నభా నడులంతా రుచి చూచిగాని పదిలి పెట్టు లేం.

మామిడిని గురించిన హాస్య కథలలో మనందరికీ తెలిసిందే ఒకటుంది: శ్రీ కృష్ణదేవరాయల తల్లి మరణకాలమునకు మామిడివట్లు కొవలందిట. కాని, అకాలం తాపటంచేత వట్లు దొరకలేదు. కనుక, మామిడి వట్లంతే ఇంగారు మామిడి వట్లు దానం చేస్తే అమ్మగారికి అత్తా శాంతి కలుగుతుందని కొందరు పెద్దలు రాజాకి సలహా చెప్పారు. అలాచే చేశాడు, రాయలు.

ఈ సంగతి తెలిసింది తెనాలి రామ కృష్ణుడికి. తన తల్లి అవసాన నమయ మందు వాతలు పెట్టుమని కోరిందని చెప్పి, ఇంగారు మామిడివట్లు దానం వట్లు వచ్చిన ఆ బ్రాహ్మణునికి వాతలు పెట్ట మారి పంపించాడు.

చిన్నపిల్లలు వేళాకోళానికి పాడే అంకెల పాట నిజానికి గమ్మత్తుగానే పుంటుంది చూడండి—

ఒకటి, రెండు— మామిడివండు
మూడు, వాలుగు— ముందుకు లాగు.
అయిదూ, ఆరూ— మా అత్తగారూ
ఏడు, ఎనిమిది— ఇట్టిమృత్యుది.
తొమ్మిది, పది— తొక్క తీసింది
పదకొండు, పన్నెండు— జావ వచ్చాడు
పదమూడు, పద్నాలుగు— మూళ్ళిలి
మూలుగు,
పదిహేను, పదహారు— పట్టుకున్నారు
పదిహేడు, పద్దెనిమిది— పొరిపోయాను
పందొమ్మిది, దిరవై— తొక్క, రెండు
పాదెయ్య

అత్తకి తొక్క
జావకి రెండు
వాకు గుంజ!—

[పసిద్ద కవి జనవరాజు అప్పారావు మామి డివే నవసులలో పూపించి, అందాల తాజ ముహూను (వత్సక్షం చేసుకున్నాడు:—

“మామిడి చెట్టును అల్లుకొప్పదీ
మాదవీ లోకటి ...

మామిడిచెట్టు మాధవి లుటో
మాయలో గలసిందే
శావిత మిచ్చే మామిడివండు
కవులకు మిగిలిందీ!—”
అయితే—

మనము బాగులేనప్పుడు మధురాలి
మధురమయిన మామిడివండు నయితం
చేడే పూరుకుంటుందంటారు, నందూరి—

“మామిడి లోట కెల్లి
మడిచి ఎండోటి గోపి
యేటోగాని, వోట్లనే
యినవై పోయిందోతే!
యాడుంటేవే, యింకి,
యాడుంటేవే?—”

వసంతి కాలంలో తిన్నప్పి మామిడి
రకాలు తినగా, మిగిలిన పిదుపు వట్లు
తాండ్ర పూస్తారు, మన తెనుగునాట. చద
రలు, చాపలు, చేటలు, బుట్టలు— వీటి
పైన మామిడిరసం పూసి ఎండ బెడతారు.
మామిళ్లు దొరకని అకాలంలో ఈ తాండ్ర
మనకి వోరూరిస్తుంది. దీనితో చేసిన
తాండ్ర వచ్చడి కూడా బలే రుచిగా
పుంటుంది. అంటు మామిడి తాండ్రకు
ఇంపంద, తువి గ్రామాలు (వనీర్ది.
మామిడి సంబంధమైన మరికొన్ని
విశేషాలు:

టీడిమామిడి— దీన్నే ముంతమామిడి
అని కూడా అంటారు— దీనికి మామిడికి
ఎట్టి పోలిక కనబడదు. అయినా, ఇది
'మామిడి' పేరును తోకగా తగిలింకుంది.
నరమామిడి— దీని ఆకులు మాత్రం కొంత
వరకు మామిడాకుల్ని పోలి పుంటాయి.
మనం విత్యం వాడుకునే అల్లంగాక మామి
డల్లం అని ఒకటుంది. దీనికి కాస్తంత
మామిడి పరిమళం మండటం వల్లనే
ఈ పేరు.

మన ఆడవాళ్లు వోచే 'పదహారు ఫలాల'
వోములో మామిడివండు ఒకటి. ఇటువంటి
మహత్తర చరిత్ర కలిగిన మామిడి పుష్యంలో
పూచి, మామలలో మాడకపోతే, పాలు
ఇంకో తప్పక ఫలిస్తుందని సామెత.

మామిడివండు ఫలరాజం!— రాజఫలం!!
ఫలపసంతం! వసంత ఫలం!—

స్వాగతము

పి. ఎస్. గోపాల్

స్వాగతమో కుమమసాయా
స్వాగతమో రతివాయకా
నవనంత ఉదయభారుణ
స్వర్ణకరణ కాంతులలో
నవనికసిత లలిత, చలిత
పితరభయమ పంక్తులలో
ఆనందము వెల్లి విరియ
అనురాగపు మధువు కురియ
||స్వాగతమో||

అతిథిని మన్నించ మా
మణిమయ పీఠ శేఖర
కిసలయభాలు శిరీషాలు
కింజల్క, వశాగాలూ—
నీక్ష కోనివచ్చిరాము
నిరాజనవందుకోనము
||స్వాగతమో||

నిర్దయుడో కవర్జిత
వీక్షే వావందు రేమి?
ఈ వసంతలతంతాళ
వీచే కనిపించుమంద—
స్వాగతమో కుమమ సాయకా
స్వాగతమో రతివాయకా||

“నో, చెప్పలేదు....., ప్రేమారావు ప్రేమించే పిల్ల చేసుకున్నాట్టు.....!” అన్నాడు వెరుగల్తు కొచ్చిన జ్ఞానసంబంధం.

“అవునా?” అనలేదు ప్రేమారావు. అలా అన్నట్టు నోరావులింది చూశాడు.

ఆ చూపులో జీవంలేదు. తనమీద అనుకంపగా విసుక్కున్నాడు. “వార్త మోసు గొచ్చిన జ్ఞానసంబంధాన్ని కసిరికొట్టాడు.

“అయితే నన్నేం చేయమంటావ్? కొన తీస్తే నువ్వు అసహించు పో.....” అన్నాడు తన విసుగుదలనంతా ఆమాటల్లో గుప్పించి.

“రాడవిటాయ్, అంత కోప మెందుకు? మొన్న మన రూంలో జరిగిన ప్రేమారావు వల్లగా, కాలక్షేపంలో నువ్వే నున్నావో జ్ఞాపకముందా?” అంటూ, అప్పటి నోగట్టా బయటపెట్టి ప్రేమారావును అన్వేషించుకుంటున్నాడు జ్ఞానం.

ప్రేమారావులా సంగతి తెలియకనా? తెలుసు. అయితే తన భోలాతనం, చాత కావితనం ఎక్కడ బయటపడిపోతుందోనని భయం! ఆ రోజు, నభ తీరిన సవోధ్యాయాలు పురెక్కించగా తనూ ‘ప్రేమించి తీర్తాను చూడడంబూ ప్రగల్భాలు పలికాడు. వాళ్ల పాగడ్తలకు ఉబ్బిపోయి లలా నోరు జారేశాడు. అదంతా జ్ఞాన సంబంధం ఇప్పుడు ఎక్కడ ఏకరువు పెడతాడోనని అతిన్ని ముందుకు చెప్పనివ్వలేదు.

ప్రేమారావుకు జ్ఞాన సంబంధం రూపొందింది. పూర్ణ ఆదర్శం లందరి చిత్తావర్ణా అతని దగ్గర రుంటుంది. పేరు చెబితే చాలు, నభ శిఖ వెర్యంతం పరించి గోత్రంతో సహితంగా, అవమ్మా నాన్నల బయటపాటలోపేటంగా. కరతలాపకం చేసేస్తాడు. ప్రేమను గురించి పుస్తకం లేని చదవక పోయినా, ప్రేమారావులా

సైకాలజీ సబ్జెక్టు తీసుకోక పోయినా ఏ పుట్టులో ఏ పాముందో, ఏ ‘చిట్టి’లో ఏం గుబ్బుందో ఇట్టే పసిగట్టి బయట, పెట్టేస్తూంటాడు. అతను చెప్పే మాటలన్నీ కాశీ మాజిలి కధల్లా కల్లానందంగా వింటుంటాడు ప్రేమారావు. ప్రేమారావు ఉత్సాహాన్ని పురస్కరించుకొని ఉన్నవీ లేనివీ కల్పించి మరీ కోసేస్తూంటాడు జ్ఞాన సంబంధం. తన కలాంటి అనుభవాల్లేవీ లేనందుకు కసితిరా తిట్టుకుని, జ్ఞాన సంబంధం ఆదర్శాన్ని కొనియాడు తుండేవాడు ప్రేమారావు. ప్రేమారావు దురదృష్టానికి చింతించి సంతాపం ప్రకటించి ‘పిచ్చి మొద్దుపు, నీకేం తెలియదు వేన్నడిపిస్తాన్నాడు’ అని అతినికి ధైర్యం చెబుతుండేవాడు జ్ఞాన సంబంధం. అంటు బుద్ధిశాలి యోగ్యుడు అటున స్పృహతాడ తనకు అండగా ఉన్నందుకు ధైర్యంతో వివాదాన్ని అదుపులో పెట్టుకొంటూ మండే

బాదా.

ప్రేమారావు ఒకనాటి ప్రగల్భాలకారణంగా, ఇంతకు ముందు 'బాపున్నావా?' అని పలకరించే వాళ్ళిప్పుడు 'ప్రేమిన్నావా?' అని కనబడ్డప్పుడల్లా పరామర్శిస్తున్నారు. తన అనవరతను ముల్గు పుచ్చుకొని పోడుస్తున్నట్టున్న పలకరింపులకి మోహం చాలు చేసుకోవడమో, భోజనాభి కనపడిన ప్రతివాడినీ పలకరించ నివ్వకుండా, వాళ్ళకు కాఫీలు పోయించి తన గోడంతా చెళ్ళబోసుకుని, 'వాడొక్కయ్యా దింకూ.....?' అని అడిగడమో చేసేవాడు. అందుకు సమాధానంగా వాళ్ళు: "నీ పేరే ప్రేమారావు, నువ్వు ప్రేమించకపోతే అబ్బర్లే..... ప్రేమించి తీరాన్సిందే" అంటూ అలా ఒక చిట్కాను బోదించి చక్కా పోయేవారు.

వేతి బీరకాయలాంటి ప్రేమారావుని పేరు పెట్టిన తల్లిమ్మది కాస్తేపు కోప్పడ్డాడు ప్రేమారావు. తనపేరుకు 'ప్రేమించదాలు రావు' అనే అర్థం తీసుకుని తల్లిని వుధాగా కొప్పర్చుకుంటున్న తన తేనెకుని వుసూరుచున్నాడు.

ప్రేమారావు అర్చకుడేనాడు. అందరితో పాటు శుభ్రురంగానే వున్నాడు. ఇప్పుడప్పుడే ఒక రకమైన ఇన్ ఫీరియారిటీ కొంపెక్కు దయ్యంలా పట్టుకుని పీడిస్తోంది. భూమ్మీద మనుషులందరూ ప్రేమలో మునిగి తేలుతున్నట్టు, తమ ఒక్కడు మాత్రమే ఏకాంతవాసం చేస్తున్నట్టు బాధపడుతున్నాడు. ఈ జబ్బు ప్రారంభమైన దాది, అతనికి మనశ్శాంతి కరువై పోయింది. అలా కరు వచ్చినపుడు పినిమాల తెత్తుండేవాడు. పినినూ తెల్లనాదిగులే ఎదురయ్యేది. అక్కడ విహంగిస్తున్న జాటల్ని చూసి, తన పంటితనాన్ని వేరెత్తి చూపించుకుని భారంగా యింటికి తిరిగొచ్చేవాడు గాతెగిలే వీవైనా ఉత్సాహంగా వుంటుందేమోనని బీచ్ కి వెళ్తే, అక్కడ అంతకంటే అధ్యస్తం. బీచ్ కిగా బయటించి పోయారు మనుషులు అనుకునేవాడు. సాయంత్రం బజారు తెళ్ళటం భయం! పిసారు తెళ్ళటం భయం! విందు విందాల తెళ్ళటం భయం! అసలు బయటికొస్తేనే బోల్డంత భయం. మరి మనశ్శాంతి చిక్కమంటే ఎలా దిక్కుతుంది? పోనీ, అలుపులు బిడాయింతుకుని యింట్లోనే కూచుండా

మన్నా పిచ్చుకలు చంపుకు తినేస్తున్నాయో సకల చక్షర జీవరాసులూ ప్రేమ సామ్రాజ్యంలో ప్రణయ యాత్రలు పోగిస్తున్నట్టు, తను మాత్రం ఎందుకూ కొరగాకుండా, దద్దమ్మలా మిగిలిపోయి నట్టు కుమిలి పోయేవాడు.

ప్రేమారావుకు ప్రేమ పిచ్చి పట్టి నవ్వుతుంది, ప్రేమించి తీరాలరే దీక్ష నవలంబించినప్పటి నుంచి, 'బీయోలవర్', 'టీనేజ్ మెంటాలిటీ', 'పన్ థాండ్స్ ఫర్ లవ్' లాంటి పుస్తకాలన్నీ తిరగేశాడు. అవన్నీ పారిస్ పుస్తకాలు. ఈ దేశంలో వాతావరణం వేరు. అలాంటి పుస్తకాలు తెలుగులో లేనందుకు రచ

యితల్ని అడిగి పోసుకున్నాడు. ప్రేమకోసం ప్రత్యేకంగా సైబాలజీని విభాగించి స్టడీ చేయడం మొదలెట్టాడు. అడవాళ్ళ ఆకర్షణ మేరకు ప్రవర్తించాలని ఎంతో ప్రయత్నం చేస్తున్నాడు. గోళ్ళ తీసుకోవడం దగ్గర్నుంచి, తలకాయ దువ్వకోడం వరకూ లవ్ లు డేట్ గా పాటిస్తున్నాడు. పర్యపాధారణంగా ఆడ పిల్లలేం కోరుకుంటారో అన్నీ ప్రదర్శిస్తున్నాడు! అయినా ఫవ్....., ఒక్కరూ ప్రేమించడమూ లేదు.....!!

ప్రేమించే వాళ్ళందరి లాగా తనూ ప్రేమించాలని, తననూ ఒక సుందరాంగి ప్రేమించాలని పరితపించి పోతున్నాడు. తన లోపం లేకుండా ఇనద్వాన్నా బోల్డంత

మందిని ప్రేమించి లిస్టులో అట్టే పెట్టే వుండాడు. ఆ బోల్డంత మందిలోను ఏ ఒక్కరైనా అర, కాకపోతే పాతిక కంటితో నన్నా చూస్తే ధన్యదానై పోరును అనుకునేవాడు. ఇతని సంప్రదిస్తేనే వాళ్ళు రెండు కళ్ళూ విప్పారించి, చింతినిప్పులు కురిపించేవారు! ప్రేమారావు ఆ ఇన్నబిడియన్లు. అడవాళ్ళంటే చూసిన. తాను బిడియన్లు కాదని అందరికీ తెలియ పర్చడానికి నానా వాంగానూ చేసి, గుమ్మడికాయల దొంగలా దొరికిపోతూ వుండేవాడు.

'నాకు పర్యవాలిటీ వుంది, ఉబ్బంది, దర్బముంది, చదువుంది, అన్నీ వున్నాయే గాని మడి లేదు. అందుకే నన్నెవ్వరూ ప్రేమించడం లేదు. పోనీ అందంగా లేనా అనుకుంటే, - పుట్టివచ్చడే దిలివో కుమార్ లా వుండే వాణ్ని అమ్మమ్మనేది. చిన్నప్పుడు దిలివో కుమార్ లా వుంటే ఇప్పుడు కనినం ఎల్విస్ ప్రెస్లీ లాగ్నా ఉండనా? ఎందు కుండను? ఉంటాను. వుంటా నేమిటి ఖర్చు, ఉన్నాను. పెలవుల్లో ఇంటి తెల్లనప్పుడల్లా ఎంత ఉప్పు - ఎన్ని మిరపకాయలు? ఈ ఖర్చంతా అమ్మ పూరికే ఎందుకు చేస్తుంది? నాకు దిష్టి తగులుతుందనే కదా! అయితే? ఏం ప్రయోజనం? నన్నెవ్వరూ ప్రేమించడం లేదు. ఇదో పెద్ద డిస్కలెజిరేషన్ అయి పోయింది.' అని బాధ పడేవాడు.

ఇక ఏమైనా సరే, జ్ఞానసంబంధాన్ని విడిచిపెట్ట కూడ దనుకున్నాడు. స్థిర సంకల్పంతో, నీవే తప్ప ఇతవ్వారం ఔరుగి నంటూ కదలకుండా అతన్ని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

ఎదురింట్లో నిమ్మి అనే అమ్మాయి ఉంది. ఆ అమ్మాయి యెప్పుడూ ప్రేమారావునే వాలుచూపులు చూసగ్తుంటుంది. ప్రేమారావుని కనిపెట్టక పోలేదు. పోనీ, ఆ అమ్మాయిని ప్రస్తుతానికి ప్రేమిద్దామా అని కొన్ని రోజు అనుకున్నాడు. కానీ, నిమ్మి అతనెప్పుడూ అరకంటితో తప్పితే పూర్తి కళ్ళతో చూసిన పాపన పోలేదు! మెల్లకన్నేదారుండా దానికసలు పర్యవాలిటీవుండి వావలేదు. అలాంటిదాన్ని ప్రేమించకుండా వుంటేనే మంచిది, అనుకుని ఆ ప్రయత్నాన్ని విరమించుకున్నాడు.

జ్ఞాన సంబంధం ఒక చక్కని ఉపా

యో చెప్పాడు. 'నిమ్మిగ్గర్లుంటి (నేను పాపాబు నేర్చుకుని నడవగా మెట్లెక్కు' అని ప్రబోధించాడు. ఈ సలహా ప్రేమారావుకి నచ్చింది.

నిమ్మి అతనివంక తడేకంగా మామిడిన్న అడను కనిపెట్టి 'సలావో' ద్వార్య కూడ దీనుకుని జ్ఞానసంబంధం చెప్పినట్లు అక్షరాలు గుట్టు తెగ్గుకుని, అరచేతిని ముద్దు పెట్టుకుని, దానిని గాలిలోకి వూదేశాడు. వాయు సందేహంతో దానిని నిమ్మికి చేర్చాలని అతని ప్రయత్నం! ఏం జరుగు తుందోనని ఎదురు చూశాడు.

చుద్యలో పెట్టుకోడ అడ్డు. ఆ కోడకు పడకలు నరుమ్మన్న అప్పలమ్మ ఆ వాయు సందేశాన్ని అందుకుంది! అందుకుని ఎన్ని వే! శైశ్వబోసింది! ఏంత వయ్యారం ఒకక బోసింది! అమ్మబాబోయ్.....! ప్రేమారావు మళ్ళీ అటు తిరిగి చూస్తే ఒట్టు. నిమ్మి ప్రేమాయణాని కక్కడితో నిశ్చ ధారోదితి టేటును కున్నాడు. జ్ఞాన సంబంధాన్ని పట్టుకుని పెద్ద పెద్ద బుల్లెన మూటలా ఉపయోగానికి తీట్టాడు. అంత జరగా మోస్తూ ప్రేమారావుకు తెలియకుండా నవ్వుకున్నాడు జ్ఞానసం బంధం.

మొన్న 'సీటీ బస్సులో మర' పబ్లిత్రం జరిగింది. 'బస్సులో' జనం నిండుగా పున్నారు. సర్వ పాధారణంగా ప్రేమారావు లాంటి యువకులందరూ బస్సు బాగా విండిన తర్వాత ఎక్కడం పరిపాటి. అలా విండేదాకా సిగరెట్లు కాలిస్తూనో వచ్చే పోయే సొగ్గును చూసుకుంటూనో, సీదార్లు కొడుతూ పరిగ్గా బస్సు బయలు దేరే విమరుహానికి బిలగిల్లాడుతూ ఎక్కె ప్తారు. సాధ్యమైనంత జాప్యం చేసేందుకే ప్రయత్నిస్తారు. (గమనిక: మద్రాసు బస్సులో ఆడవాళ్ళ సీట్లు వెనుక వుంటాయి!) కండక్టర్ల కిడం కొత్తవాడు. కసిరంతా కట్టుగట్టి 'వుళ్ళ పోగో, వుళ్ళ పోగో' అనే హెచ్చరికలు రుద్ది వెనకాల నిలబడ్డ మగాళ్ళ మీద అసూ యతో ముందుకు గెంటుంటారు!

ప్రేమారావు కూడా వుళ్ళ పోయి మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. వెనక సీట్లో అతనికి బాగా నచ్చిన అమ్మాయి ఒకరై కూచుంది. నచ్చింది అంటే ఇంకా పూర్వసిద్ధాంత అమ్మాయనికాదు,

ప్రేమారావు కథ

అతని వైపు వలపు చూపు చిలకరించింది, అందు కా అమ్మాయి వంటి అందమైన వాళ్ళ బస్సులో శేరని భావార్థం! ఆ అమ్మాయి యలా చూసినప్పుడు ప్రేమారావు మొదట్లో అనుమాన మొచ్చి పెటస్సు, కాలరు సరి చేసుకుని నిలబడ్డాడు. ఇంకా అలానే చూడసాగి దా అమ్మాయి. ప్రేమారావుకు ఎక్కడలేని ఉచ్చాసం వచ్చేసింది. అతని వెనక నిలబడ్డ ఒక 'స్పృరద్రూపి' ప్రేమారావు కము కొంచెం ఎక్కుకు

నెట్టాడు. అన్యాయత్వంతో వుండడం వల్ల అతని ఏగడ్డమో చితకొట్టి వుంటానని 'సాగి' చేప్పుకున్నాడు ప్రేమారావు. చిరుదరహాసం ఒకక బోసిందా మందరాంగి. తన 'సివిక్ వెస్ట్'ను చూసి అనుకున్నాడు ప్రేమారావు. ఆ అమ్మాయి చిరుదరహాసానికి ప్రతిగా తను కూడా ఒక చిన్న మమూరైన అట్టుహాసం చేశాడు. ఆ అమ్మాయి, మొహం ముడుచుకుని చురుక్కున చూసింది. ప్రేమారావు బిక్క చచ్చి పోయాడు. ఇంకా నయం, గోల చేయలేదు, అనుకున్నాడు. ఇందులో గోల చేయడాని కేముంది? అయివా చేస్తే

పేపాయ? చేసేం చేయలేదంటే పరిపాయ అని సరి పుచ్చుకున్నాడు. ఆ అమ్మాయి పూరుకోనాలా? మోహమంతా మోహంతో నింపి మళ్ళీ నవ్వింది. ఈసారి ప్రేమారావుకు భలే కోప మొచ్చింది. గోమగు నవ్విందా అమ్మాయి, 'వాలెద్దురూ మహా కోపం!' అన్నట్లుగా. ప్రేమారావు అం. ఏయి పోయాడు. ఎవరూ ఏరుకోకుండా సవ్వు ఒకకబోస్తూ అలానే కొంతదవారం వచ్చాడు. అప్పమానం నవ్వు రాలేదని. లోకోకం దిగులా, ఎక్కడ వెయ్యి దాటి పోతుందోనని!

ఆ అమ్మాయిని వెంటాడాలను కున్నాడు. మొదట్లో ఏం మాటాడాలో, అలాంటి పిట్టయేష నొచ్చినప్పుడు ఎలా వ్యవహరించాలో జ్ఞానసంబంధం కాటి నడ బోశాడు. 'మిమ్మి తైక్కడో' చూపి నట్టుందే' అని కథల్ని చెప్పితి. తరువాత పారపాటయినందుకు మన్నింజ నివాతి. అమ్మాయి ఏంజరపెడుతుంది. ఇంత మందివాడిని అమాంతం ప్రేమించ చేస్తుంది. ఇదంతా జ్ఞానసంబంధం చెప్పాడు. అది వెమరువేమకుంటూ సవ్వం మరచిపోయాడు. ఆ అమ్మాయి నవ్వులొన్న వ్పుడు, ప్రేమను హుఖంతో దామకో లేక తబ్బిల్లింబి పోతున్నప్పుడూ, తను మానుమాలుగానే ఘండిపోతే ఏం బావుం టుందని మోహం నొప్పెట్టినా నవ్వును ఆభినయించాడు.

ఆ అమ్మాయి దిగాల్సిన స్టాప్ సమీపించింది కాబోలు, దిగడానికి ఆరుత్తు మయింది. అలా హాయిగా చూస్తూ ఆవోదంగా సవ్వతూ దిగి పోయింది. ప్రేమారావుకు పిచ్చెక్కి నట్టయింది. ఈ అనవరాతాన్ని జారపెడుమకుండా ఎట్లా? జన్నానికో శివరాత్రి అన్నట్టు ఇవ్వేల్లికి ఒక మహా అందమైన అమ్మాయి ప్రేమించడం తటస్థించింది. ఇంత చక్కటి అమ్మాయిని, ఇంత చక్కటి అనవరాతాన్ని విరుచి నెట్టుకోవడం బుద్ధిమంతుల రక్తి ధము కాదని జ్ఞానసంబంధం అంటాడు. అందుకని, బస్సు కదుల్తున్నా గిరిగజ దిగి బోర్లా వడ్డాడు. లేవగానే అతను చూసిందేమిటని? ఎవరితోనో చేయి కలిపి కులాసాగా నవ్వుతూ నడుస్తుందా అమ్మాయి! ఆ నడుస్తున్నవాడు కూడా

వివర్ణ కాదు, తన చేత సరి చెప్పించు కున్నాడు!

‘బ్రూట్.....’ అని తిట్టుకున్నాడు.... ‘డబ్బి గూస్’..... అని విసుక్కున్నాడు. చంటి పిల్లాడి తాయిలాన్ని కాకెత్తుకు పోతే ఎంత గట్టిగా ఏడుస్తాడో. అంత గట్టిగా లోలోపల ఏడుపుకున్నాడు. ముందు తన గమనించి వుంటే ముఖం పీక్కు పోయి తల నొప్పించుకునే వాడు కాదు. ఈ పడలం వేటలో ప్రేమ చిక్కులేదు సరికదా, బస్సు కదులుండగా దిగి పోయినందుకు కంకడ్లరు చేత చివాట్లు చక్కాయి!

ఆ తర్వాత, ప్రేమారావు మరింత దిగులుతో కుళ్ళి పోసాగాడు. ‘ఇన్ ఫీరి యారిటీ కాంప్లెక్సు’ అని చుట్టూ గూడుకట్టి అతన్ని పొదగడం ప్రారంభించింది.

‘ఛ....., నాకేం చాలి కాదు. శుద్ధి దిద్దిమ్మని. వూళ్ళో వాళ్ళందరూ ప్రేమించేస్తున్నారు. ప్రతి అడ్డమైన వాడూ, నిలువైనవాడూ ప్రేమించేస్తున్నాడు. కళ్ళెదుట సాబారావు చిట్టెమ్మ నెగ రేసుకు పోయాడు, రాంమూర్తి మీనా మెళ్ళో తాళి గట్టేశాడు, వెంకట్రావు మట్టుకు వెంకట్రావు సీతని చేజిక్కించు కున్నాడు, కాంతా కనకాల సంగతి సరేసరి, అర్జునారీశ్వరుల్లా ఎప్పుడూ కలిసే తిరుగు తుంటారు. చలం మట్టుకు ఏంచేశాడు? పైకి చూస్తే వట్టి వాడెమ్మలావుంటాడు. నిర్మలతో కలిసి ఇంగ్లీషు సినిమాకు వచ్చాడు. ఏం ఖబుర్లు, ఏం ఖబుర్లు! ఆ చచ్చు సన్నాసికీ నిర్మలకీ పోలికెక్కడా? చేతులు తిప్పుకుంటూ వాడితో నిర్మల ఒకటే గుసగుసలు ఒకటే గుసగుసలు. తను హాలు వరండాలో కూర్చుంటే, వాళ్ళను చూసి తను సిగ్గుపడాలని, కుంచించుకు పోవాలని, తనమానంతో, కృంగి కృగించి నశించి..... పోవాలని నిర్మల రెక్క పుచ్చుకుని తనెరుగుగుండా లటూ యిటూ ఎన్నిసార్లు వచార్లు నేశాడు! తను పట్టించుకోనట్టు, గమనించనట్టు నటించాడు. వాడూరు కోవాలా? అబ్బే, కావాలని దగ్గర కొచ్చి పళ్ళిగిలిస్తూ పలకరించాడు. నిర్మలను తనకు సరికయం చేస్తాడా? అగ్నికి అభ్యం పోస్తాడా? వాన్నా.....!

ఎంత గర్భం! ఎంత యిది! చూస్తే ఈనె పుల్లలా, గాలేస్తే ఎగిరిపోయేలా, రేపు కేసిన తాడిలా, నిటారుగా నిటారులా పూగూగి పోతూ వుంటాడు, వాడికి ప్రేమేనా? ప్రేమంటే ఎంత చవత్తే పోయింది! వీధి, తన దగ్గర కొచ్చేసరికి బ్లాక్ మార్కెట్లో కూడా దొరకనంత కరువై పోయింది! అసలు, ఇలాంటి వాళ్ళందరూ ముందస్తుగా ప్రేమించే స్తుండడం బట్టే, తనదాకా వచ్చేసరికి అయ్యవారి నట్టిల్లులా తయారయింది. దేశమంతా గొడ్డుపోయింది స్త్రీ.....!!

— అలా మనోవేదంతో సతమతి ముతూరూ కూర్చున్న ప్రేమారావు ముందు నుంచి, ఒక హనుమంతరావు, మరో హనుమాయమ్మ చెట్ట పట్టా లేసుకుని ఇకయికలు పకపకలతో అతన్ని వెక్కిరిస్తున్నట్టుగా డ్యాన్సు చేస్తూ వెళ్లారు. వళ్ళు మండి పోయింది ప్రేమారావుకు. చేతులో సిగరెట్టు నేలకేసికొట్టి కాఫీ హోటల్లో చొరవడ్డాడు. అక్కడా అంతే, ఎన్నో జంటలు, ఎన్నో గుసగుసలు! అద్భుత్వం కొద్దీ, ఆ హోటలు సువిశాలంగా వుంటుంది గాబట్టి సరిపోయింది. ప్రేమారావు సరాసరి నెళ్ళి, నన్ను ముట్టుకోకు నా మాలకాకి అన్నట్టుగా ఎక్కడో పక్కని కూచున్నాడు. ప్రాద్దున్న కాఫీ తాగి తర్వాత ఆలోచనకు ఉపక్రమించిన మనిషి, ఆలోచన తెగకుండాగా భోజనం వేళ మించి పోయినందుకు చింతించాడు. మళ్ళీ కాఫీ తాగి, చెయిన్ స్ట్రాకింగ్ మొదలెట్టాడు. ఇదివర కలిసికి సిగరెట్టులవాటు లేదు. ‘పాగ తాగనివాడు దున్నపోత్తే పుట్టిన, ఆ పిల్లలు ముఖమెత్తురు — చూడర్’ అని, జ్ఞానసంబంధం బలవంతాన వేర్పించాడు. పెట్టెలో వున్న ఇరవై సిగరెట్లూ అయిపోయినా ఆలోచనకు ఒక రూపమంటూ ఏర్పడలేదు. ఇట్లు, ప్రేమారావు దీర్ఘాలోచనా తీపురుడై చింతాఁటలుడై ఉండగా ‘సన్ లయిట్’ వచ్చి ఎదురుగా కూచుంది. (సూరేకాంతానికి ప్రేమారావు పెట్టిన ముద్దుపేరు సన్ లయిట్) కూచొన్నట్టు కూడా అతను వెంటనే గమనించలేదు. సిగరెట్టు చేతిని కాల్చినప్పుడు ఎదురుగా సాక్షాత్కరించిన దేవతను చూసి ఉక్కిరిబిక్కిరి పోయాడు.

సూరేకాంతం ఆరవ పిల్ల. అలాగని జ్ఞానసంబంధం చెప్పాడు. ప్రేమారావు సూరేకాంతం గురించి అడిగినప్పుడు జ్ఞానసంబంధం ఇంకో విన్నెవన్నీ వివరాలిచ్చాడు. అందులో ప్రేమారావుకు నచ్చుననే ఎక్కువ వున్నాయి! నచ్చిన వాటినే ఎప్పుకున్నాడు ప్రేమారావు. దని క్లౌరకం లేకపోలేదు. సూరేకాంతం చాకులా వుంటుంది. అలాగని జ్ఞానసంబంధంతో చెప్పాడు. ‘వాళ్ళ బాబు బాకులాంటివాడు. ఫంపేస్తాడు. తెలిస్తే మత్తెలిరగ అంతాడు’ అని భయపెట్టాడు! జ్ఞా. సం. ప్రేమారావు వీధివెంట నడచుస్తూ సూరేకాంతాన్ని ఎన్నోసార్లు చూశాడు, ప్రేమించాడు కూడా. అతని దృష్టికి అంది,— అందం, అంగీకారం వున్న పిల్లనల్లా అతను ప్రేమించాడు. ఇన్ డ్వాన్స్ బాలిడాలో చేర్చుకున్నాడు. అందుకే ‘కాన్సన్ లేషన్’ పోయింది. ‘ఒకే అమ్మాయి మీద మనసు లగ్గుంచేసి వుంచితే ఆ అమ్మాయిని ప్రేమించడం తేలిక. ఆ అమ్మాయిగా ప్రేమిస్తుంది. — అంటూ పెరిసత్తీ గురించి గంటా రెండు కాఫీల ఉపన్యాసం ఇచ్చేవాడు. జ్ఞా. సం. అప్పటినుంచి అలానే చేడమని అతి కాన్సన్ లేషన్ తో ప్రయత్నించాడు. వీధి ఒక అడ్డు. తనవల్ల కాలేదు. వారం రోజులు తదితరులైనవల్ల దృష్టిలో వుంచుకోకుండా ఏకాగ్రతతో ఒకే అమ్మాయి మీద మనసు లగ్గుంచేయడం బహుకష్టం అనిపించింది. నిరావరదీక్ష నవ్వా నహించ గలను దాని ఇలా నిరాచరుంగా వుండలేనని నిశ్చయించుకున్నాడు. ఒకటిరెండు రోజులు అలా లగ్గుంచేసినా, తనూ ఏకాగ్రతోపాసతో వుండగానే ఆ అమ్మాయికి లగ్గుం పెట్టే సుకౌవడమో, మరొకరితో విహరించడమో, లేదా లేచిపోవడమో, అతని కళ్ళెదుటే జరిగిపోతూ వుండేది. సహనానికి ఒక హద్దుంటూ వుండాలా? తత్సరితంగా జ్ఞానసంబంధానికి ఇన్నిపేట్లు ఉత్తికారం తినిపించి, అంతకుమించిన, చివాట్లు పెట్టేవాడు! అయితే ఇప్పుడిది పిల్ల వంటిగా ఎందుకొచ్చినట్టు? అడవిల్లలు తోడులేకుండా ఆ హోటలుకు రావడం మొదటిసారిగా చూస్తున్న అతనికి సందేహం తోసుకొచ్చింది. అందులోనూ ఎక్కడా గట్టుగొనట్టు తర్క తెదురుగానే కూర్చున్నందుకు మరి ఆశ్చర్య

బోయాడు.

ఎట్టుకేలకు ధైర్యంచేసి, ప్రేమించిన జాబితాలో ఏదో ఒక సంఖ్యలో వున్న సూరే కొంతాన్ని ఎగాదిగా చూశాడు. సూరే కొంతం చాలా గడుసుపిల్ల. చూస్తేనే తెలుస్తుంది.

సూరేకొంతం అతన్ని గమనించింది. వారి కం కనిపెట్టి, ఫర్వాలేదు, చాఫ్తేపు, కూమంటాడులే అని నిర్ధారణ చేసుకుని, గమనించుటయేమిటానుంది. సర్దు తీసి అందులో సగంలాసిన కాంటాన్ని బయటికి తీసి ఏదో రాసుకోవడం మొదలెట్టింది.

సర్వర్ వచ్చాడు. 'కాఫీ' అంది సూరే కొంతం. ప్రేమారావు కూడా కాఫీ, అన్నాడు. తెల్లబోయాడు సర్వారావు ఎన్నిసార్లు తాగుతావు? అన్నట్లుగా చూశాడు. 'నీ పని నుపు జానుకో, లేదా బిజినెస్ పాడు చేస్తున్నావని మీ మేనేజర్ తో చెబుతా' నన్నట్లుగా చూశాడు ప్రేమారావు. కిక్కురు ముసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు సర్వారావు.

సంభాషణ ఎలా మొదలుపెట్టాలా అని తోలోపల తర్జనభర్జన చేసుకుంటూ జ్ఞానసంబంధాన్ని సృష్టించుకొంటూ కూర్చున్నాడు. ఇలా ఉపేక్షిస్తే, మధ్యలో ఏ గడయినా తన్నుకోపోదానికి అవదాశముంటుంది గనుక జ్ఞానసంబంధం ఉపదేశించిన పంచాక్షర మంత్రాన్ని అవాల పరదామనుకున్నాడు. ఒక్కోటి జ్ఞాపకం తెచ్చుకున్నాడు. మొదటిది వాతావరణం గురించి (ఆకాశం నీలంగా వుందనో, చెల్లు వచ్చగా వున్నాయనో... ఎక్కేటరా) రెండవది — హోటల్లో పదార్థం గురించి (నానమ్మ గారెల పంట దగ్గర్నంది తనకు 'స్వేటి ప్లవో, హోటీప్లవో. ఎక్కేటరా) మూడవది—మగవాళ్ళ ప్రవర్తన గురించి ఆడ పిల్లల వైఖరిలో మగవాళ్ళు అధ్యాసనం గాను అపభ్రంశంగాను ప్రవర్తిస్తున్నారు... స్త్రీకి స్వాతంత్ర్యం ఉండాలిరా.. ఎక్కేటరా వొల్లవది—సినిమాలు (ఇష్టమైన నటి నటాలా.. సెన్సార్ బోర్డున తీట్టడం.. ఎక్కేటరా) ఐదు— దేవుడూ దేయ్యమూ.. ఆపైన నిలవెంట రాజకీయాలు. ఎక్కేటరా) ఊ 'వాహో'వనిదే' పంచాక్షర మంత్రాన్ని సంభాషణలో జోప్పించడం, ప్రదేశ కాంక్షనాన పరిస్థితులనుబట్టి మనో ప్రవర్తన ననుసరించి, యిష్టయిష్టేలను గ్రహించి, ఆపైన సాచ్చవేతలా

ప్రేమారావు కథ

తీసేవేతలా లాంటిది చేస్తుందాలని జ్ఞాన సంబంధం ఉవాద. ఊ ప్రణాళికను ప్రవేశపెట్టే ముందు మనో ప్రయోగం శ్రయమన్నాడు.

అంచేత, గజిగిగుచ్చి సూరేకొంతం, కళ్ళలోకి చూడ్డామనుకున్నాడు. సూరే కొంతం కూడా అతని వేపు చూడాలిగా మరి! ఏక్కుడాన్నయినా తనను చూడ్డాని కవకాశం వుంది. అందుకని ఇప్పట్నుంచి చూడ్డం మొదలెట్టాడు. అలా తీక్షణంగా చూడ్డంతో కంటోళ్ళ కారం పోసుకున్నంతగా మంటలు లేవాయి. అయినా శక్తిని పుంజుకుని కళ్ళు ఇంతతీవ్రతలు చేసుకుని అని మేషంగా చూడసాగాడు. ఫలితంగా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. ఎంత దామకుందామన్నా ఆగలేదు. కళ్ళు మూసీముయ్యగానే, సర్వర్ తెచ్చి, బల్ల మీద తనకు తెలియకుండా ఉంచినయిన కాఫీలో కన్నీటి ఒక్కల్ని బొటబొటా వడ్డాం.

ప్రేమారావు సూరేకొంతాన్ని చూస్తున్నంత సేపూ ఏదో రాస్తూనే వుంది. పను యానికి అతను కళ్ళొత్తుకొంటున్నప్పుడే తలెత్తి చూసింది. ఇంక అతని అవస్థ చూడాలి.., చచ్చినంత వనం వుంది.

అట్లు కన్నీరుమున్నీరుగా విరిపిస్తున్న ప్రేమారావును చూసి జాలివడింది సూరే కొంతం! పాపం, పోయినవాళ్ళ గుర్తొచ్చి వుంటారనుకుంది. సానుభూతిగా చూసింది.

“హేలో!” అంది ఇంగ్లీషులో.

గజగజా కళ్ళు తుడిచేసుకుని, వణుకు తున్న చేతుల్తో కాఫీకప్పు నోటి దగ్గరుంచుకో బోయాడు ప్రేమారావు.

నో..నో.. అది స్పెషల్ టియర్స్ కాఫీ. ఇది తీసుకోండి.” అంటూ తన కప్పును అతని చేతిలో పెట్టింది.

ప్రేమారావు ఆనందానికి అవధులేల్లకుండా పోయాయి. తన అదృష్టాన్ని అభినందించు కుంటున్నాడు. తెల్లగా పాలనరగలా నాజాగా, జాబిమొగ్గలా వున్న సూరేకొంతం తనను ప్రేమిస్తోంది! ఎంతదృష్టం, ఎంత దృష్టం!! తామింక చేయించేయి పట్టుకుని అందరినీనూ తిరుగుతారన్నమాట! చలం దగ్గర కెళ్ళి కరచాలనం చేస్తాడు. చూడ్రా కుంకా, ప్రేమారావుంటే ఏంటనుకున్నావ్.. అన్నట్లు చూస్తాడు! అందరూ అసాధు

పడుతూ వుండగా ఇద్దరూ కలిసి నిశానంగా తిరుగుతారు! రేపటి నుంచి పికార్లు ఎల్లండి నుంచి సినిమాలు, ఆ తర్వాత పె..!

అక్కడి దాకా వచ్చిన ఆలోచనకు బ్రేక్ పడింది. సూరేకొంతం గురించి ముందుగానే ఆరాతీసి ఇనద్దాన్నగా ప్రేమించేసి వుండడం వల్ల అతనికీస్తుడెంతో వాయిగా వుంది. వాళ్ళు అరవ వాళ్ళయినా తెలుగుకొద్దిగా వస్తుందని చెప్పాడుగా జ్ఞానసంబంధం. ఫరవాలేదు. అంతగా అయితే అమ్మానాన్నా కాదంటారు. ఆతర్వాత తనే త్యాగం చేసేసి యిల్లా వాకిలీ వదిలి సూరేకొంతంతో, వేరుండిపోతాడు. అదో ఆనందం! సూరే కొంతాన్ని ప్రేమించిన సూరేకొంతాడు. అంతగా తనను కోరుకుంటున్నప్పుడు అమాత్రం చాగం చేయకపోతే ఎట్లా...? అని తనను తాను సమాధానవరుచుకొన్నాడు.

“కాఫీ అంజా వళ్ళో వలకబోసు కున్నార!” అందామె చక్కని ఇంగ్లీషులో.

అప్పటిగ్గాని తన పరిస్థితి అర్థం కాలేదు. ఉలిక్కిపడి లేచి దులుపుకున్నాడు. అయినా తడిచిపోయి అపవ్యాంశ తయారయింది. జేబురుమాలు కప్పుక్కుచున్నాడు.

మర్యాదగల పిల్ల, అందుకే సూరే కొంతం నవ్వలేదు, ప్రేమిస్తే ఇలాంటి పిల్లనే ప్రేమించాలనుకున్నాడు. సర్వారావు బిల్లుతో ప్రత్యక్షమై మరో రెండు కాఫీ లకి ఆర్డరు తీసుకుని, ఆశ్చర్యపడి, ప్రేమారావు మరోసారి కోప్పడేలోగా అదృశ్యమై పోయాడు.

“అయావో సారీ..” అంది సూరేకొంతం.

ఎంత చక్కని గుణం..! కాఫీ వలక బోసుకున్నది తాను. అయినా సారీ చెబు తోంది. ఎంత మంచిపిల్ల! ప్రేమిస్తే యిలాంటి పిల్లనే ప్రేమించాలి.. అను కుంటుండగా..

“మిమ్మల్ని హోటల్లో చూపే నేనూ వచ్చాను.” అంది సూరేకొంతం.

అలా అన్నప్పుడు చాలా స్వల్పంగా వుంటానని తర్వాత అనుకున్నాడు ప్రేమారావు. లేకపోతే సర్వర్ మరోసారి రెండుకప్పుల కాఫీ తెచ్చి వుండడు?

“అసలు మిమ్మల్నేప్పటి నుంచో కల్యా కుందామనుకుంటున్నాను.. అయినా సమయం సందర్భం సమకూడలేదు.”— ఇది సూరేకొంతం ఇంగ్లీషుకు తెలుగు.

ప్రేమారావు ఉబ్బితబ్బిబ్బలుపోయాడు. అతని సంతోషానికి మితం లేకుండాపోయింది. గారిలో ఎగిరిపోతున్నట్టు నవించింది. అలా అలా మేమూల్లో దోబూములాడుతున్నట్టు, వంద్రుడితో సరాగాలాడుతున్నట్టు పాఠాన్ని చెందుతున్నాడు. శానపాలు కుక్కతో కూర్చున్నాడా అని అనుమానం వచ్చింది. కాళ్ళు దబదబా చేలకేసి కొట్టాడు. 'అబ్బా' అని సూరేశాంతం బాధగా ఎందుకు మూర్ఛిగిందో అతనికి అప్పటికే తెలియదు!

సూరేశాంతానికి సమాధానం చెప్పడానికి గొంతులో నుంచి మాటలు పెక్కి రావడం లేదు. గుట్టవేసి మాటల్ని మింగేస్తున్నాడు. అతని ముఖ కవళికల్ని చిట్టే ఆమె సమాధానం వూహించుకుంటూ వుంది!

అదే సమయానికి జ్ఞానసంబంధం అక్కడికొచ్చాడు. ప్రేమారావు భుజం వట్టుకు కుదిపాడు. ప్రేమారావు కంగారు పడి, తేరుకుని వెలుగుతున్న కళ్ళతో గర్వంగా మాళాడు, మాడవోయ్ వా ప్రతాపం, అన్నట్టు. 'కూర్చో. పస్తా చెనుంది' అన్నాడు పాడిగా నిర్లక్ష్యంగా.

సూరేశాంతం రెప్ప వేరుకుండా జ్ఞాన సంబంధాన్ని చూస్తోంది. కళ్ళు తుడుము కుంటూ వెళ్ళిపోయి మూయూన్న చిల్ల దగ్గర కుక్కతో వెనక్కితిరిగి కూలబడ్డాడు జ్ఞానసంబంధం భగ్గుప్రేమకు డిలా? వెధవ, వోర్చుకోలేక, ఏడుపు! అనుకున్నాడు ప్రేమారావు కకిగా.

జ్ఞానసంబంధం రావడంతోను, తమను చూడడంతోను ప్రచారమై పోతామని, సూరేశాంతం ఎక్కడ భయపడిపోతుందోనని.

"మరేం ఫలనాలేదు, వా డియరెస్ట్ వాడు, ఒకళ్ళ మాట పట్టించుకోడు, తన వేదో తాను చెబుకుపోతాడు, ఎవరి తోనూ ఏమీ కప్పీరకం కాదులే." అంటూ లోలోపల తిట్టుకుంటున్నా. - జ్ఞానసంబంధం ముగుడుగలాన్ని సూరేశాంతం ముందుంచి, ఎవరితోనూ చెప్పడలే అనే భరోసా యిచ్చి తృప్తిపడ్డాడు.

"మీరు తెలుగువాళ్ళనా?" అంది సూరేశాంతం ఏక్కి తెలుగులో ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటిస్తూ? ప్రేమారావు తెలుగువాడని అమెకు ఎవరో చెప్పి వుండాలి!

జ్ఞానసంబంధంతో మాట్లాడడంవల్ల తన తెలుగువాడని కనిపెట్టుకుంది. భలే చలాపి పిల్ల. అని లోలోపల సూరేశాంతం

తెలివితేటల్ని మాటల్ని అభినందిస్తూ? ప్రేమిస్తే ఇలాంటి సిల్లనే ప్రేమించాలని కున్నాడు ప్రేమారావు మరోసారి.

"అవును.." అన్నాడు కొంచెమాగా. "మీకూ తెలుగు వస్తుందని నీన్నా.." అన్నాడు ధీమాగా.

"ఎవరు చెప్పారు?" "జ్ఞానసంబంధం, వా డియరెస్ట్ ప్రాండ్.."

"హాహా.." అంది సూరేశాంతం, అలా అన్నప్పుడు అమె ముఖం ఆనందంతో వెల్లివిరిసింది.

"మీకు తెలియ దనుకుంటాను. ఇంకా మీ గురించి చాలా చెప్పాడు. చాలా తెలుసు కున్నాను" అన్నాడు ఆనందం పట్టలేక.

మాళాచా, నిన్నువట్టి నుంచో ప్రేమిస్తూ జాబితాలో చేర్చుకుని దరఖాస్తు పాఠేసి వుంచాను. జ్ఞానానికి ఇంటిరవ్వ దొరికింది అని అతని భార్య!

"చాలా శేంక్స్.." అంది సూరేశాంతం. శేంక్స్ ఎందుకు చెప్పిందో ముందు ప్రేమారావుకు అర్థం కాలేదు ఇంత ఇంఫర్మేషన్ ముందుగా పంపియించి తెలివిగా ప్రేమాయణం మొదలుపెట్టినందుకు అభినందిస్తోందని సరిపుచ్చు కున్నాడు. అమితానంద భరితరదయ్యాడు.

"ప్రెండ్లుంటే అలా వుండాలి. ఇదో గారాయణమల్లా తలో ఒకదారి అయితే సంపూర్ణం ఎక్కండుటూంది చెప్పండి. ఒకళ్ళన్నొకళ్ళు బాగా అర్థం చేసుకుని, తనువులా వేరైనా మనసులు ఒకటేతో అన్నట్లుండే వాళ్ళే సకలైన వసుషులు. ప్రపంచమంతా సర్వమానవ సహజత్వం అనే ఆదర్శం మీద నడుస్తోంది. పాకిస్తాన్, టైవాన్ లాంటి వాళ్ళు నిరుపమాల్ని ఉల్లంఘిస్తున్నారనుకోండి. అటువంటి వాళ్ళని వేరువురుగుల్లా ఏరిపారేయాలి. అప్పుడు నేషనల్ ఇంటిగ్రేషన్ బలపడుతుంది.

శిరశ్చాలంకరణ మీద వ్యసం క్రాసాను - బదిలీ?

మెక్లేన్స్

యొక్క, జలదరించే రుచితో
మీ నోరును పరిశుభ్రపరుస్తుంది

మెక్లేన్స్ 3 విధాల పనిచేస్తుంది!

- 1 శుభ్రపరుస్తుంది వర్ణను తగ్గేలా చేసి ఆహార అణువులను తొలిగిస్తుంది.
- 2 తెల్లగా చేస్తుంది నల్లమీద పడుపువచ్చు పొరను తిప్పేసి వర్ణను మెరిసేలా చేస్తుంది.
- 3 రక్షణ కలిగిస్తుంది. మీ వర్ణను, పసుపుగల్గును ఆరోగ్యవం శుభముగాను గట్టిగాను వుంచి వాటికి-రక్షణ కలిగిస్తుంది.

అతి తెల్లని పళ్లకు-మెక్లేన్స్

MTF-1-P-1-65/66 TL

కాంతి జీవనానికి నాందీవాచకం అవుతుంటే విదేశీ సహాయం లేకుండా మనదేశ ఆర్థిక పరిస్థితి బగువడతుందంటారా? వ్య... ఒక దేశానికి మరో దేశం సహాయం కావాలి. ఒక మనిషికి మరో మనిషి సహాయం కావాలి. అందరూ పిభాతృత్వంతో ముందడుగు వేయాలి. అభ్యుదయం సాధించాలి. దేశం పురోగమనానికి మెట్లెయ్యాలి. స్వేచ్ఛశీలత, సోదరభావం, చరోపకార పరాయణ ఉన్నవాళ్లంటే నేను వడి వస్తాను..! ఇహహ.. మీరూ అలాంటి వాళ్లనని ఇప్పుడే తెలుసుకుంటున్నా. అని వో..సిగ్గు పడిపోయింది మూరేకాంతం. ఇంత లాస్యపాటి ఉపన్యాసంరొను ప్రేమారావుకు ఒక్కముక్క కూడా అర్థం కాలేదు. మూరేకాంతానికి పాలిటిక్స్ దగ్గర్నుంచి అన్నిరకాల వివేకమూ, జ్ఞానమూ వుందని ఆ పువన్యాస సారంశంగా ఎంచుకుని ఇంత వతిజ్ఞానమున్న సిల్లను పెళ్లడి తీర్చింది.. అనుకున్నాడు.

ఇప్పుడు ఏదో షమాధానం చెప్పితి. ఉపన్యాసం బావుందనాలి. భలే సస్త్రిగా మాట్లాడారా రవాలి. ఇందిరాగాంధీ అంతటి దానివుతావనాలి. గెజెటే వాపుందరు.

“మీరు నాకు ఎప్పటి నుంచో తెలుసు మీరు అరవవాళ్ల..”

“వ్హట్..?”

“అయనవ్హరీ..”

అసలు ప్రేమారావు మాట్లాడుదా మనుకున్నది చేరు. స్పృహనం తప్పిన వోలు జారింది చేరు.

“అదేకెండ్.. మీరు పుట్టింది మద్రాసు లోనేనని.. మీకూ తెలుగు వస్తూందని.. నాకు ముందుగానే తెలుసు. జ్ఞానసంబంధం నాకంతా చెప్పాడు. చెప్పండి, మీ తెలువంటి సహాయం కావాలన్నా చేయడానికి సిద్ధంగా వున్నాను. మీ కోసం..” ఒక్కగుక్కతో మాట్లాడేవాడు, జ్ఞానసంబంధ పేరొచ్చి నప్పుడు ఒత్తి పలుకుతూ.

“ఆ బ్రహ్మ, జ్ఞానసంబంధానికి నావిషే యమెలా తెలుసు?” అని మద్దుతు ఒక్క సారంటుండేమో సంబరవడిపోదును అను కున్నాడు. కాని అలా అనకపోయేసరికి నిరుద్వాహవద్దాడు. అరవవాళ్లని అంటు

నవ్వుడు ఆమె అలా అరవడానికి కారణమేమిట? మాత్రం అతనికి బోధపడలేదు.

“మీ మంచి తనం వాకు తెలుసు. మీమీద నమ్మకం వుంది. అందుకే ఇవ్వేక రైల్వేగా వచ్చి మిమ్మల్ని కలుసుకోగోగునా. మీరింత మంచివారని, సహాయపరులని ముందుగానే తెలిసి వుంటే ఎప్పుడో వచ్చి కలుసుకుని వుండేదాన్ని. అనవసరమైన భయంతో వెరకముందూ అడి, కొలాన్నండా వ్యర్థం చేసుకున్నాను. అందుకీప్పుడు ఎంతో చింతిస్తూన్నాను. పోసిలెండి గత జరిపేతు బంధనం..! నేను.. మిమ్మల్ని.. మిమ్మల్ని..” అంటూ ఏదో చెప్పిపోయి, అమాంతం సిగ్గు పడిపోయి, ఇక నోటితో చెప్పలేక, ఇప్పటి వరకు రాసి ముగించిన కాయితాన్ని అతని చేతుల్లో పెట్టింది.

షేక్ నూచి తేరుకుని, ఒకవైపు తెల్ల బోతూ, మరొకపు అనందాశ్చర్యాలతో మునిగిపోతూ, కలో, వైష్ణవమాయా తెలియని అయోమయ అవస్థలో వున్న ప్రేమారావు, యాంత్రికంగా కాయితాన్ని విప్పి అందులో అక్షరాలు కనిపించక పోవడాన్ని చూసి హాస్యపోయాడు. కాయితంలో సూరేకాంతం తప్పితే ఒక్కక్షరం కూడా లేదు!

“చదవండి.. మనమలు తెలుసుకున్న తర్వాత మనలో మనకి భేదాలేమిటి?” అంది, సూరేకాంతం జ్ఞానసంబంధాన్ని కనిపెడుతూ, ప్రేమారావుతో మాట్లాడతూన్నా ఆమె రెండు కళ్ళూ జ్ఞానసంబంధాన్నే తేలుకుపోయాయి!

అప్పటికీ, కాయితంలో సూరేకాంతం మాయమై, అక్షరాలు కన్పించాయి. ఒక రైలు చదివి, అమాంతం సిగ్గుతో ముడుచుకుపోయాడు ప్రేమారావు.

“సరవలేదు చదవండి, పూర్తిగా చదివేయండి, అప్పుడుగాని నేను ఎన్నాళ్ళుగా పరితపిస్తున్నానో అర్థంకాదు!..” అని ప్రోత్సహించింది.

అది ఎవ్ తెలుర్. అందులోని ఒక అక్షరమూ ప్రేమారావును ఏదోఏదో చేసేస్తోంది. మనమడికి వంచనాణాలు అన్నది శుద్ధ అబద్ధం. పుత్రరంలో వున్న అక్షరాలన్నీ మనమధనాణాలే! —

“ప్రియతం,

ఇంత రైల్వే చేసినందుకు మన్నిచండి. ఏ అడవి ఎదురుబడి మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నానని నోటితో చెప్పలేదు.. మీరు రోజూ మా పిల్లలవలె వెళ్తావనూ వున్నారు. మీరు గస్తీ తిరుగుతున్న సమయానికి గుమ్మం దగ్గర నిలబడి మీ కోసం నేను ఎదురు చూస్తూ వుండడం, అదే పనిగా మీరు చూపులబాణాల్ని విసురుతూ వుండడం, మీ చూపుల్లోని అంతరార్థం, ఆతర్వాతి పరమార్థం నేను గ్రహించకపోలేదు. నేను మిమ్మల్ని ఎన్నాల్ని నుంచో ప్రేమిస్తున్నాను. ఎంత గట్టిగా ప్రేమిస్తున్నానూ అంటే దానికి ఉదాహరణ లేదంటే నమ్మండి. మీ నడవడిక ద్వారా మీరూ గట్టిగానే ప్రేమిస్తున్నట్టు అర్థం చేసుకున్నాను. మీ ఎదురింటి మీనా మీతో మాట్లాడుతుందిటా. మీ గురించి అన్ని విషయాలు వాకు చెప్పిందది. మీ ముందుకు వచ్చి వా ప్రేమ పంగతి వెల్లడించి మీతో కలిసిపోవమని ఎన్నాల్ని నుంచో ఉవ్విళ్ళూరుతున్నాను. అమ్మానాన్నల అడ్డొల్లో వున్న నాకా అవకాశం ఈనాటికి గాని చిక్కలేదు. అయినా నోటితో చెప్పలేక ఈ ఉత్తరం ద్వారా వా ప్రేమను వ్యక్తం చేస్తున్నాను. ఇవ్వేక సాయంత్రం సరిగ్గా ఎడు గంటలకి బీచ్ లో ఎదురు చూస్తుంటా. నిత్యమూ మిమ్మల్నే తలుచుకుంటూ ఆరాధిస్తూన్న నన్ను, వా ప్రేమను స్వీకరిస్తారు కదూ..!

మీ “పేద పాదదాసి, సత్యమార్య మీ వెంకట సూరేకాంతం” అని వుంది పుత్రరంలో.

ఇంకేముంది? ఇక నాటికి ప్రేమారావు అనే వాడు కూడా ప్రేమపాత్రాడైనాడని, పేరు సార్థకం చేసుకున్నాడని, అందరిలోనూ తలెత్తుకు తిరుగ్గొల్గడాని, చలం గాడికి సమాధానం చెప్పగలడని, కనబడ్డా ప్రతివాడికీ కాఫీలు పోయించక్కర్లేదని ఉబ్బితబ్బిచ్చాయి పోయాడు.

తల పెైకెత్తి, జ్ఞానసంబంధం తననే పరిశీలిస్తూ వున్నట్టు గమనించి, ఒకసారి సగర్వంగా తల విడలించి, రెండు వేళ్ళతో అలా అలా సులారంగా జుట్టు సవరించుకొని, చూడవోయ్ వా తడాఖా అన్నట్టు విజయ వంతమైన చిరుదరహాసం నలకబోసి హుందాగా చూశాడు.

జ్ఞానసంబంధం మొహం మరీ చిన్నబోయింది. గడ్డం సరిచేసుకున్నాడు పాతోచనగా.

రోగం కుదిరిందనుకొంటూ మరీజ్జానందించాడు ప్రేమారావు.

సర్వర్ తెచ్చిన కాఫీ గాగిం తర్వాత “ఇస్తారు కదూ..?!” అంది లేవబోతూ సూరేకాంతం.

“హ్లా...” అన్నాడు మెలితిగిపోతూ ముద్దుగా మొహాన్ని కుదిరించిన ప్రేమారావు.

“అదిగో.. ఎలా కూర్చున్నారో చూడండి. గుండె తరుక్కుపోతోంది. పవిత్రంగా ప్రేమించిన నేను నిర్దాక్షిణ్యంగా వూరుకుంటే ఏం బావుంటుంది చెప్పండి? ఆయన తీరు చూసే ఇవ్వాల తెగించి, మీ ద్వారా ఈ లేఖ నందజేయాలని...” ఇంకా ఇంకా ఏదేదో రహస్యంగా చెప్పింది సూరేకాంతం.

ప్రేమారావు తల తిరిగిపోయింది.

ఆ తర్వాత—

సూరేకాంతం జ్ఞానసంబంధం వైపు తిరిగి వన్నగా నవ్వడం, ప్రేమారావు నేతిలో ఉత్తరాన్ని చూపించి సిగ్గుతో మొహం చాట: చేసుకోవడం, సర్వర్ కు మరో రెండు కప్పుల కాఫీకి అర్డరిచ్చి, రెండు పగలిన కప్పుల వెంతో వెరసి మొత్తం వేసిన బిల్లును కౌంటర్ లో చెల్లించి, ఎవరికీ తెలియకుండా జ్ఞానప్రవాళానికి ‘టాటా’ సిగ్గులిచ్చి వెళ్లిపోవడం—ఇవన్నీ చిటికెతో జరిగిపోయాయి.

ప్రేమారావుకు ఇవేమీ తెలియదు.. అతను మనుషుల్లో లేడసలు.

జ్ఞానసంబంధం మెల్లగా ప్రేమారావు దగ్గరకొచ్చాడు. బుర్ర బిగుసుకుపోయిన ప్రేమారావు వేళ్లలో నుంచి ఉత్తరాన్ని లాక్కుని చదువుకున్నాడు. అతని ముఖం చాపంతయింది. ప్రేమారావును గట్టిగా కన్నగరించుకోబోయి ఎదురుగా వున్న కాఫీని చూసి ఆగిపోయాడు. కాఫీని గడగడా తాగిసి, ప్రేమారావును గట్టిగా కుదిపాడు. ప్రేమారావు చివరికి ఈ ప్రపంచానికి తిరిగొచ్చాడు. చచ్చి,

“స్వారేఖాంధం హరన ఫిల్లరా???” అని నోరు చించుకుని ప్రశ్నించాడు.

ఇన్ని కాఫీలు తాగితే పెత్తనంచా అన్నట్టు చూశాడు సర్వారావు!

బి.యస్.నారాయణం

3

పదకొండు గంటలయింది

కోపంతో వున్న అరుణకు రాజశేఖరం గదిలో కాలు పెట్టటం అంటేనే అసహ్య మేసింది. 'ఎందుకు అలాంటి వ్యక్తి కోపరం తను తావత్రయపదతి' అనుకున్నది.

కాని—మూర్ఖుడు నడివెల్తి మీద కొస్తున్న కొరిది ఆమెలోని కోపం మంచులా కరిగిపోయి దానిస్థానే జాలి ఉద్భవించ పోగింది.

గానికి తోడు డాక్టర్ వెళుతూ వెళుతూ రాజశేఖరానికి చెప్పిన మాటలు గుర్తుకు వచ్చినయ్యే. బాగా తడవటంతో ఇల్లాలు మీద ఇక్కడ వచ్చింది.. చాలా జాగ్రత్తగా వుండండి.. అవి ఇలితిని ఏన్యవోనియా లోకో దింపించుకున్నారంటే తరువాత ఎక్కువరోజులు బాధపడగలసి వస్తుంది!"

ఒక్కక్షణం—అక్కయ్యను రమ్మనమని వ్రామా—అని అనుకున్నది.

అక్కడ ఆమెకు ఎలా వున్నదో?

అతడి గదిలో కాలుపెట్టి "అకలవు తున్నదా?" అని అడిగింది.

"ఇప్పుడు టైం ఎంతయిందో నీకు తెలుసా?" తీక్షణంగా చూస్తూ అడిగాడు రాజశేఖరం.

"పదకొండు గంటలయి వుంటుంది!"

"పదకొండు గంటలయినా అకలిగాకుండా ఏలా వుంటుందనుకున్నావ్?"

"అకలయినప్పుడు అడగవచ్చు గదా?" నదురు చిట్లించి అన్నది.

"అడగండే యివ్వదలుచుకోలేదా?"

"అడగండే మీకేం కావాలో వాకెలా తెలుస్తుంది?"

"రోగిష్టి మారి వాడికి ఏం కావాలో తెలుసుకునేటంత లోకజ్ఞానం గూడా నీకు లేదా?" మంచం మీద కోపంతో లేచ బోయాడు.

అతడిని గంట పట్టి కడుపులో పేగులు కొరుక్కు తింటున్నాయి.

కాని అరుణను పిలిచి అడగటానికి

అనాం ఆడ్డుపడింది. ఆమె లేనిదే, ఆమె ఆనరా లేనిదే, ఒక్కక్షణం గడవదనే ఆపహా నిక్కడ ఆమె పడుతుందోనని!

కాని ఆమె బాధ అతడికి అర్థంగాదు.

అరుణ గిరుక్కున వెనక్కు తిరిగింది.

స్లాస్కోలో కాఫీ గాజాగ్లాసులోకి వంచి తీసుకువచ్చి రాజశేఖరం మంచం పక్కకు స్పృలు లాగి దాని మీద మోత అయ్యేలా పెట్టింది.

అతడు లేచి కూర్చోని త్రాగసాగాడు.

"అక్కయ్యను రమ్మనమని వ్రాద్దా మనుకుంటున్నాను!" అరుణ తలవంచుకొని అన్నది.

పెదాల దగ్గర పెట్టుకోబోతున్న గాజా గ్లాసును వెనక్కు తీసుకొని, తలెత్తి, కళ్ళు పెద్దవి చేసుకొని ఆమె మొఖంతోకి చూస్తూ "నీకు ఇలాంటి పనులు చేయాలంటే బాధగా వున్నదా? చెప్పు అరుణా!.. చెప్పు!.. నాకు ఎవరి ఆనరాన అక్కరలేదు.. నీ కంట కన్నంగా వుంటే చెప్పు.. ఏ ధర్మానుశ్రితి

రోనైనా జేరుతాను.. అంతేగాని..!" అతడి మొఖం కండగడ్డలా మారింది. అతడి పెదాలు వణుకుతున్నాయి.

"ఎదుకు లేనిపానివి కట్టించుకొని, మీరు బాధపడి నన్ను బాధపెడతారు?" అన్నది తీక్షణంగా కంఠం పెచ్చించి "అరుణా"

"నేను బాధపడితే ఏడుతున్నానేమోగాని, నిన్ను మాత్రం బాధపెట్టటం లేదు!" అతడూ తీక్షణంగానే అన్నాడు.

"చేసేవన్నీ చేస్తూ... ఈ అనవసరపు మాటలు దేనివి?"

"ఏం చేశాను?" వేవజోలున్నట్లుగా ముందుకు వంగి అన్నాడు.

"ఏం చేశారు మీకు తెలుసు, నాకు తెలుసు... ఎందుకు నన్నలా బాధపెడతారు? నేను మీకేం అవకాశం చేశాను?.. నన్ను ఇంతగా హింసించటం వలన మీరు పొందే ఆనందమేమిటి?" ఉక్కిరి బిక్కిరి అయ్యేలా అడగడల్పుకున్నవన్నీ అడిగివేసింది. గిరుక్కువ వెనక్కు తిరిగి, రోపలకు పోబోయింది.

"అరుణా! రాజశేఖరం కంఠం ఆమె కాళ్ళకు బంధాలు వేసింది." ఆగు అరుణా! తీక్షణంగా చూడనిగింది రాజశేఖరం మొఖంలోకి.

"ఏమన్నావ్...మళ్ళీ అను... నా మూల కంగా నీవు..."

"అవును, ముమ్మాటికీ నిజం!..మీరు నన్నా, నా పౌదరూన్ని చిత్రహింస చేస్తున్నారు.. గుండెల్ని రంపంతో కోసి, హెత్తురు విరజిముతున్నారు... నరనరల్ని పట్టుకు ఇరుటకు లాగి మెలిపెడుతున్నారు. నన్న ఒక మనిషిగను, మానవత్వమున్న ప్రేమగనూ ఆటలు గుడ్డపటమే లేదు.. ఏదో ఆగ్గర శ్మశ్మపులా.." తరువాత ఆమెకు వోటి వెంట మూట పెగల్లేదు. తడబడింది. క్షణంతో ఒణకిపోయింది. తల విసురుగా విడిలించి పక్కగదిలోకి వెళ్ళుచు చూసా మయింది.

రాజశేఖరానికి మొఖం చాచిపోట్టినట్లు ని పించింది. మనిషి ఉక్కిరిబిక్కిరి అయ్యాడు. మరుక్షణంలోనే ఆమె చెమటలు పట్టిన మొఖం కళ్ళ ముందు కదలగా, లేచి వడివడిగా అనంత గదిలోకి వెళ్ళి బోయాడు.

కాని ఏదో తర — మత్తులాంటి యెర ముందు అడ్డుగా నిలబడింది. కాళ్ళను ఎవరో కట్టివేశారు. తల విడిలించి, కదల కుండా కూర్చోని "గోపన్నా" అని పిలి తాడు.

తర వాత కొన్ని నిమిషాలకు వచ్చిన గోపన్నతో, "చిన్నప్పగారు ఏం చేస్తున్నారో చూడండి!" అత్యంతగా అన్నాడు.

గోపన్న రోపలక వెళ్ళిన వైపు చూస్తూ, తనూ లేవవల్సి వస్తుందన్నట్లుగా పట్టె మీద ముందుకు వంగి కూర్చున్నాడు.

తిరిగివచ్చిన గోపన్నన చూస్తూనే లేవ బోయాడు.

"పంటింటో ప్రి వెలిగిస్తోంది!"

అతడి మొఖం బిగుసుకుపోయింది!

అరుణ భయపాల్సి, కోపాన్ని జయించింది!

* * *
మూడురోజుల తరువాత —

రాత్రి పదిగంటలప్పుడు —

గదిలో గుడ్డి దీపం వెలుగుతోంది.

రాజశేఖరం సర్యం వరచి — అవస్థాధిక స్థితిలో అప్పటికి రెండురోజుల బట్టి పడుకొని వున్నాడు.

డాక్టర్ సలహాతో — అరగంటకీ, గంటకీ — అతడు నోరు తెరిచి మూలుగుతున్న సమయంలో అరుణ చెంచాతో గూళ్ళకోజా నీళ్ళు పోసింది.

ఆమెకీ ఈ రెండురోజుల బట్టి ఒహారం లేదు. నీళ్ళు లేవు. నిద్రలేదు. గోపన్న దూరంగా కళ్ళార్చకండా చూస్తూ కూర్చోని వున్నాడు.

ఈ పరిస్థితుల భయంతో కొట్టుకు తాడుతుంది అరుణ. రెండురోజుల క్రితమే అరుంధతికి ఉత్తరం వ్రాద్దామనుకుంటుండగా ఆమె వద్ద నుండే జాబు వచ్చింది.

అందులో ఇలా వున్నది.

"చెల్లీ!

మా అత్తగారు మొన్నరాత్రి పన్నెండు గంటల సమయంలో, అవాగ్యంతో కొన్ని దినాల బాధపడిన తరువాత కన్నముూశారు. ఆ రోజు ఉదయం నుండి కాస్త లేలిగా వుండటంతో వేసం ఎంతో తృప్తిపడి తేలిగా శ్వాస పీల్చుకున్నాం. కాని అనుకో కుండా ఆ రాత్రి ఆగె వెళ్ళిపోయింది.

ఇక, నేను ఇక్కడ సమీపపురాయితే గాని రాతేను. సుమారుగా నది, పదిహేను రోజులు పట్టవచ్చు.

మా బావ ఏమంటున్నాడు? నేను వచ్చే ముందు నీక చెప్పినట్లుగా — అతడిని మరచుకోవటం నీ చేతిలోని పని అరుణా! అంతేగాదు — పురుషుణ్ణి అత్యున్నత స్థానానికి తీసుక వెళ్ళినా, అదే పాతాళానికి తోడ్కొనిపో — ఒక్క ప్రేమే చేరు

గలదే.

అతడు పిచ్చివాడు. అమాయకత్వం ఇంకా పడలేదు. ఆ అమాయకత్వమే అతడిని పెంకివడుగా గూడా చేస్తోంది.. పిచ్చితనంతో గూడిన పెంకితనంతో ఏవో వాగవచ్చు — వాటిని నీ వేసి లెక్కించవద్దు. అతడు నీవారు నీ సామ్యము నీ కింత జాగ్రత్తగా చూచుకుంటావో, ఎంతగా భద్రపరుచుకుంటావో — అతడి విషయం రోసనా అలాగే ప్రవర్తించు! నీకు భగవంతుడు ఎల్లప్పుడూ లంది దండగా నిలిస్తాడు. నీ జీవితం సుఖ వంతమవుతుంది.

ఇట్లు
నీ క్రియాన్ని కోరే నీ అక్క
అరుంధతి"

ఆమె ఉత్తరంపదిని క్షణంలో హేళణగా నవ్వుకున్నది.

మరుక్షణంలోనే —

అవేశంతో పౌదరయం ఎగిరేగితి పడింది.

తన కిష్టంలేని వ్యక్తితో తన జీవితం ఏలా గడవగలదు

తమను రాజశేఖరం ఇష్టపడటం లేదని తెలిసే ఇంకా అరుంధతి ఆ ఉద్దేశ్యంతోనే ఎందుకున్నది

దానివల్ల ఎవరికి లాభం

ఉపా... ..

ఇవన్నీ ఆలోచించవలసి సమయం ఇచ్చి పోయింది — ఎన్నడూ తన పౌదరూన్ని అతడికి అర్పించేసింది — ఇప్పుడు అక్కయ కొరినట్లుగా అతణ్ణి త వైపు త్రిప్పు కోవటమే తన వాడిని చేసుకోవటమే — అన విధి! అన చేయవల్సిన పని!

ఇక ఏ ఆలోచనా వద్దు!

రాజశేఖరం మూలిగాడు. అటూయిటూ. బాధగా కదిలాడు. అరుణ లేచి, గూళ్ళకోజా నీళ్ళున్న గ్లాసు చేతిలో తీసుకున్నది. చెంచాతో నీళ్ళ నోట్లో పోయబోయింది

"అకలపుతంది.. కాసిని కాపి ఇంకా రాదూ!"

అరుణ పక్కనువ్య పాస్కో మరుక్షణం లోనే వేలిలోకి చీసుకున్నది.

గ్లాసులో పోసి, "లేచి కూర్చో లేరు.. చెంచాతో పోస్తాను!" అన్నది.

"నీ యిష్టం!" సూతిలో నుండి వచ్చి నట్లుగా వున్నాయి మాటలు. ఒకగుక్క కాపి త్రాగాడు. పొంతం అంటే గరుగు

రాడుతోంది.

“నీ కళ్ళు అంత ఎర్రగా వున్నయ్యే!” అంత నీరసంతోనూ కళ్ళు చిట్లించి చూస్తూ అడిగాడు.

అతడి ప్రశ్నకు ఆమె కళ్ళమ్మట ఏళ్ళు గిర్రున తిరిగినయ్యే.

“ఏడున్నన్నావు గూడానా?.. ఏవైంది?”

“వాకు భయమేస్తోంది!”

“నేను చచ్చిపోతానా?” పేలవంగా వచ్చాడు.

అతడి మాటలకు మరింత భయంతో ఆమె ముఖం బిగుసుకు పోయింది. వోట మ్మట మాట పెగలక అచేత నయింది.

“పిచ్చిరానా!..... నేను చచ్చిపోతే నీకు దీనికి భయం!” మళ్ళా నవ్వుటానికి ప్రయత్నించాడు.

ఆమె కళ్ళల్లోకి జాలిగా చూచాడు.

“ఛా! భయపడకు..... ఇది మొండి బండరే.... అంత త్వరగా చాచదు!” అతడి మాటలకు మరింత భయపడింది.

“జ్వర తీవ్రత వలన కాదుగదా..... ఛా ఎప్పుడీ ఏప్పు మాటలు!”

గొంతు అక్కడే పెట్టి, ముఖం జక్కనా తిప్పుకొని, దుఃఖాన్ని దిగ్గమింగుకుంటూ, లేచి వెళ్ళి బోయింది.

“అగు అరుణా!..... భోజనం చెశావా?”

కాలా నెమ్మదిగా అడిగాడు.

“లేదు!”

“ఏం?..”

“రెండూరోజుల బట్టి అమ్మగారు మంచి విశ్లేషణ వ్రాగటం లేదు బాబూ!” గోపన్న అన్నాడు.

తల వక్కకు వాల్చి, గోడ ప్రక్కగా తొర్చున్న గోపన్న మొఖంలోకి ఒక్కసారి జాలి, అరుణ వివాదికి చూపు మరలుస్తూ, “ఏం అరుణా?.. ఎందుకని?” అత్యంతగా అడిగాడు.

“రెండూరోజుల బట్టి మీకు స్మారకమే లేదు!”

“నిజంగానా?”

“అవును!”

ఒక్కక్షణం విశ్వస్థంగా శూన్యంలోకి చూసి, కృతజ్ఞతాపూరిత కంఠంతో, నంగి వంగిగా, “కృతజ్ఞాణ్ణి అరుణా!.. నీవు చేసిన సహాయానికి, నీవు చూపిన ఆదరానికి కృతజ్ఞాణ్ణి.. ఎప్పుడో అప్పుడు నీ బుర్రం

అరుణోదయం

తప్పక తీర్చుకుంటాను!” అన్నాడు.

అక్కడ నిర్భేటం ఇష్టం లేనట్లుగా వెళ్ళిపోతూ, అరుంధతి వ్రాసిన ఉత్తరం పురుకు రావటంతో వెనుతిరిగి, “అక్కయ్య ఉత్తరం వ్రాసింది... అత్తగారు పోయా రట... పది పదిహేను రోజుల్లో వస్తా నన్నది!”

“అరే పాపం!” నిట్టూర్పు విడిచాడు.

“ఇది... మీకూ ఒకటి వ్రాసింది!”

“చించి చదువు...”

“మీరు చదవండి రే..” ఆమె గుండె దడదడలాడింది—దానిలో ఏ వున్నదో?

కవరు చించి, కాగితం మడతను మడతగానే వుంచి అతడి చేతికిచ్చింది.

“బావా!”

అరుణ నీడి.. ఆమెను సంతోషపెట్టినా, దుఃఖ పెట్టినా అనుభవించేది నీవే!

—అరుంధతి

రెండే రెండు వాళ్ళూ..

అతడి కళ్ళు చివాకును వ్యక్తం చేశాయి.. ఎదురుగా కాగితాన్ని నలిపి దూరంగా వీసేరిచేశాడు.

“అరుంధతి!” కనెగా అనుకున్నాడు.

అరుణ—అందులో ఏ వున్నదో క్షణంలో గ్రహించింది!

మొఖం పాలిపోగా, వక్కగదిలోకి పరుగెత్తుకుపోయింది!

* * *

బదురోజు రియింది.

రెండూరోజుల క్రితమే జ్వరం తగ్గటంతో పత్యం పెట్టమన్నాడు డాక్టర్.

పదిగంటల కల్లా అన్నీ సీద్దం చేసి అతడి గదిలోకి వచ్చింది అరుణ.

వొద్దిరోజుల జ్వరానికే కళ్ళు గుంటలు పడి, మొఖమంతా వీక్కుపోయింది. గడ్డం పెరగటంతో సుదీర్ఘంగా నీరసించినట్లు కనబడుతున్నాడు రాజశేఖరం.

జాలిగా అతడి మొఖంలోకి ఒక్కసారి చూచి కంచాన్ని స్టూలు మీద పెట్టి అన్నం వడ్డించింది.

ఒక ముద్దు తిన్న తరువాత, “వోరు ఎలా వున్నది.. తిన బుద్ధి వస్తున్నదా?” అడిగింది.

“ఘా.. అని మూలిగాడు. చిన్నగా తల గూడా వూసాడు. కాని, కాస్త తినేటప్పటికే

వేగటు చేసింది. ఆ కంఠంలోనే చేయి కడిగేసుకొన్నాడు.

“తిన్నది కాస్తే అయినా— ఎద్ర మాత్రం పోగూడదు!” అరుణ అన్నది.

“ప్రయత్నిస్తాను!”

“ప్రయత్నించటం కాదు— పోవటానికి వీల్లేదు!” ఒత్తి పలికింది.

“పరే!”

“ఏవైవా వున్నకాలు తచ్చి ఇవ్వమంటారా?”

“చదువలేకపోవచ్చు... కళ్ళు వెప్పులు పుడతయ్యేమో..”

“నిజమే... పోనీయే నన్ను చదవమంటారా?” కంఠంలో సహజత్యం ఉట్టి పడింది.

కాని—అది అతడిని అంతగా సంతృప్తి పరచలేకపోయింది.

అరగంట చదివేటప్పటికే అతడికి విసుగు చేసింది. ఆపులింతలు పరామర్శించ పాగినయ్యే.

చివాకుల్లో అసహనంతో అటూయిటూ కదిలాడు. అరుణ వున్నకం మూసేసింది.

“అరుంధతి ఎప్పుడు వస్తుంది?” ఉన్నట్లుండి రాజశేఖరం అడిగాడు.

“ఏమో?”

“నీకు వ్రాసిన ఉత్తరంలో ఏమీ వ్రాశలేదా?”

“అక్కడి వసులన్నీ పూర్తయిన తరువాత వస్తానని వ్రాసింది!”

“అంటే వాలుగురోజుల్లో రావచ్చు నన్నమాట!” నిట్టూర్పు విడిచాడు.

కాని ఆ నిట్టూర్పు ఆమె గుండెల్లో బాకుగా పొడుచుకున్నదని అతడికి తెలియదు!

అరుణ మొఖం వక్కకు తీర్చుకుంటూ, “మీకీ కష్టాలు నాలుగయిదు రోజుల్లో తీరుతాయి లేండీ!” అన్నది.

“ఇవి కష్టాల్లో, సుఖాల్లో వాకయి తెలియదుగాని— ఆమె రావటంలో వాకేదో త్వస్తి వున్నది— అంతే!” అన్నాడు కళ్ళు పగం వాల్చి.

త్వస్తి అంటూ లేనప్పుడు— ప్రతిదీ కష్టంగానే తోస్తుంది—అది సహజం గూడా!— కాదంటారా?” ఆమె ఆ సందేహాను అంతటితో శ్రుంచి వేయదలచుకో లేదు.

“మళ్ళీ నన్ను ఆ గాడిలోకి రాగేస్తా

మీ జుత్తును ఆరోగ్యంగా నిగనిగలాడేలాగు వుంచుతుంది బ్రైల్ క్రీమ్

హార్వత్తమ హేర్-డ్రెసింగ్

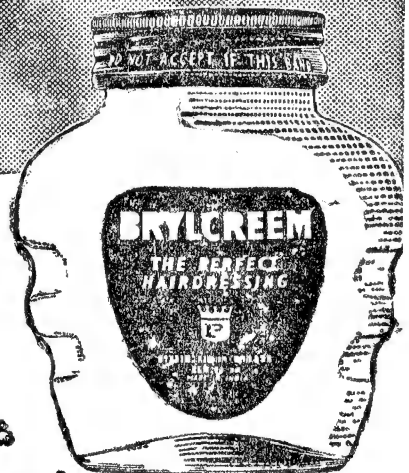

తేవలం బ్రైల్ క్రీమ్ మాత్రమే

- చక్కగా జుత్తు చుప్పుకొనడానికి సాయపడుతుంది. జుత్తు జీర్ణం కాదు, చెదిరి పోదు
- చాలా పొదుపు అయినది. ఒక్కసారి రాస్తే చాలు రోజంతా జుత్తు రేగదు
- దీనిలో చేర్చిన అద్వితీయమైన మిశ్రమము మాడును పోషించి, జుత్తును బాగా పెంచుతుంది
- మీ జుత్తు యొక్క సహజ రంగును జయలు వరచును

మీరు కూడా బ్రైల్ క్రీమ్ ఉపయోగించడం మొదలు పెట్టండి

ప్రపంచమంతటా అక్షలాది మంది సొగసుకారులు ఉపయోగించేది.

REGISTERED TRADE MARK

వ్నావో! ఆతడి సీరస్మై న మొఖంలో పేచ
మైన నవ్వు కట్టవచ్చినట్లుగా కనబడింది.
“ఆ వలయం నుండి మనం దూరదూరంగా
తిరుగుదాం... ఈ నాలోకం!” అన్నాడు.
ఒక్కక్షణమేగాని, పక్కాత్తైన కంకంత్,
“అరుణ! మీ అక్కయ్య లేని ఈ కొద్ది
రోజుల్లోనూ నీకు నా ప్రవర్తన వింత
గాను, కఠినంగాను తోచి వుండవచ్చు..
దానికి నన్ను క్షమించగలవా?” అన్నాడు—
అది, ఇద్దరు మానవత్వమున్న మనుష్యుల
నడుమ నడిచే సంభాషణ!

“దాని వలన లాభం?”
“నా తృప్తి!”
“అసంతృప్తితో గడచిన రోజుల్లో నీడి
పోయిన సంఘటనలను మననం చేసుకొని
క్షమాపణలను కోరుకోవటంలో తృప్తి
గనుక మీరు పొందగలిగితే— మీరు కోరిన
ప్రశ్నకు సమాధానం ఆలోచిస్తాను—
ఇతే నాకు కొద్ది టైం కావాల్సి వస్తుంది.”

“నా ప్రవర్తన క్షమాార్థం కాదం
టావా?” తెలియని ఆదుర్దతో ముందుకు
వంగి అడిగాడు. కంకం బొంగురుపోయింది.
ఆమె మాటలు అతడిని దెబ్బ తీసినయ్.

అరుణ కళ్ళలో నీళ్లు విమ్మిసయ్.
ఆ ప్రశ్నించే మయంలో ఈ అవ
సరం వస్తుందనే అనుకున్నాడా?” వోర
మాపుతో రాజశేఖరాన్ని చూచింది. మనగ
మనగ కనబడ్డాడు.

ఆమె ప్రశ్నలు అతడి శరీరాన్ని తాట్లు
డుస్తున్నాయి.
తడబడ్డాడు. “లేదు..లేదు!”
మరి?”

రాజశేఖరం మాట్లాడలేకపోయాడు
అరుణ తిరిగి అన్నది. ఆ లా నామీద
మీ రెండు కింత ద్వేషం?.. మిమ్మల్ని
హృదయంలో పెట్టుకు పూజిస్తున్న
నన్ను ఎందుకు కాలితో తన్ని— అప్పుడు
పుడూ మొఖాన నీళ్లు చల్లుతున్నారు?
మీ ప్రవర్తన నా కవగతమే కావటంలేదు.
వాటిది పగిల్చా?”

“.....”
“ఉహూ.. ఈనాడు మిమ్మల్ని వదల
టలుచుకోలేదు.. అంతేగాదు.. నాకు జీవి
తంలో శాంతి కావాలనుకుంటే నాలోని
కొన్ని అనుమానాలను నివృత్తి చేసుకోక
తప్పదు! ఆమె మాట చాలా స్వచ్ఛంగా
వున్నది.

అరుణో వయం

అతడు బాధతోనూ, భయంతోనూ
ఆమె ముఖంలోకి చూచాడు.

“చప్పండి!.. వేసంటే మీ కెందుకింత
ద్వేషం.. ఉహూ.. కప్పదాట్లు వేయవద్దు..
విజం చెప్పండి!” తల పూగిస్తూ అన్నది.

ఆమె వెనక్కువడి వున్న జడను ముం
దుకు లాక్కిని చివరలను వేలితో అటూ
యిటూ కలిపించసాగింది.

“నీ వంటే ద్వేషమని ఎవరన్నారు?”
తలెత్తకుండానే అడిగాడు.

“ఎవరైనా అనారా?.. మీ ప్రవర్తనే
చెబుతోంది!”

“లేదు అరుణ! లేదు.. నీ వంటే నాకు
ద్వేషం లేదు.. నిన్ను ద్వేషించవల్సిన కారణం
నాకులేదు! అన్నాడు త్వరత్వరగా రాజశేఖరం
అదిదాం భవంతులను పేరుస్తూ!
“మరి?”

తటాకంలో ఆతి ప్రశాంతతి ఏర్పడింది.
గాలి వీయటంలేదు. అల కదలటంలేదు.
వక్కులేమైనయ్యో తెలియటమే లేదు..
ఆ మధ్యాహ్నపు ఎండ— భయంకరమైన
ఎండ— ఎక్కడా ఏ పాజీని కదలాడ
నియటంలేదు!

“...నేనే ఉద్దేశ్యంతో ఇక్కడకు వచ్చానో,
ఇలా ఎందుకు సంభవించిందో నాకు
అర్థమే కావటంలేదు.. అరుంధతి పేవర్లో
ప్రచురించిన ప్రకటన నా జీవన రథానికి
అడ్డపడింది. ...నా తెలియని ఆలోచనల
నడుమ భయపడుతూ, భయపడుతూ
ఈ గృహంలో కాలుపెట్టాను..” ఏదో
అతీతమైన శక్తి అతడిని ఆవహించింది.
అతడిని ఏదో మత్తులాంటి తెర చుట్టి
వేరుగా అతడి నోటి నుండి మాటలు
వెలువడసాగియి. జరిగిన సంగతి విని
అచేతను డయ్యాను. అందమైన అరుంధతి
మొఖాన కుంకుమ లేకపోవటం సహించ
లేకపోయాను. ఆ స్థితిలోనే ఒకనాడు
ఆమె నా మీద కుగిసిందిన ద్వేషాన్ని
మర్చిపోయాను.. తిరిగి ఆమెను ప్రేమించ
సాగాను. ఆమెను నా గుండెలో, నా హృద
యంలో పొదిపి పెట్టుకున్నాను. పూజం
చాను.. కాని, ఈపూజకు ఈ బాంధవ్యానికి
నిప్పు అడ్డు నిలబడ్డట్లు నిపించింది. పరి
స్థితులు ఋజువు పరచసాగినయ్. నీ వంటే
భయం కలిగింది. నీ మీద కోపం రగిలింది
నీ మీద ద్వేషం వచ్చి, నా నరనరాన్ని

పట్టుకు వీడించసాగింది! నీ చేయాలి
నేనుగాదు అరుణ!.. నా పరిస్థితులతో
ఎవరున్నా ఇలాగే ప్రవర్తిస్తారు.. విజం
అరుణా విజం.. నాలోనూ మానవత్వ
మున్నది— నీ వంటే శాంతి వున్నది—కానీ,
ఆ పరిస్థితుల నడుమ నిన్ను ఇగించి
పూహించుకున్నప్పుడు మాత్రం..” అతడు,
ఆవేశంలో పూగిపోతున్నాడు.

అరుణ అతడి ఆవేశానికి కలవరపడ్డది.
“మారు పడుకోండి..!” అన్నది. లేదీ
విలబడి మొఖం వక్కుకు తిప్పుకొని కన్నీళ్లు
తుడుచుకున్నది.

పక్కగదిలోకి త్వరత్వరగా వెళ్ళబోతూ
“పోనీ... నన్ను మీ నడుమ మోడి
వెల్లిపొమ్మంటారా” అడిగింది.

తూలి పడబోయింది.
“నీ యివ్వం!”

* * *
“అరుణ!”
సమాధానం రాలేదు.
“అరుణ!”

ఆ గృహంలో ఉదయాన ఎనిమిది
గంటల సమయంలో— సూర్యుడు అప్పటికే
తన తీవ్రతతో పరిసరాలను ముడుచు
కున్నప్పుడు— రాజశేఖరం నిద్ర లేచిన
తరువాత—మొట్టమొదటిసారిగా అతడి,
కంకం నుండి వెలువడే మాటలు అవి!

“అరుణ!”
అరుణ పలకలేదు.
కోపన్న వచ్చాడు.
“అరుణ లేదా?..”

రాత్రి అరుణ మాటలతో వెలిగించిన
అనుమానం కళ్ళముందు విజమయ్యేలా
కనిపిస్తోంది!

ఆశ్చర్యగా— తెలియని భయంతో—
గోపన్న మొఖంలోకి చూచాడు.
“అరుణ లేదా?.. ఎక్కడకు వెళ్ళింది?”
“వస్తున్నారు బాబు.. కాఫీ పెడు
తున్నారు!”

అతడికి తెలియకుండానే అతడు తేలిగ్గా
శ్వాస పీల్చుకున్నాడు. తరువాత పది నిమి
షాలకు అరుణ బయటకు వచ్చింది. ఆమెను
చూస్తూనే ఆశ్చర్యపోయాడు.

తలారా స్నానం చేసి, జాబ్బును వదులుగా
బారనిడిచి చివర ముడి వేచుకున్నది..
పెట్టెలో నుండి తీసి కట్టుకున్న ఇస్త్రీ
పట్టువీరే ఆమె మొఖంలో తెలియని
హుందాతవాన్ని పెంపొందించింది. నడుచు

పెట్టుకున్న కుంకుమ విశాలమైన మొఖంలో వింత కాంతిలను వెదజల్లుతోంది.

ఆమె కళ్ళల్లోని కాంతి, పెదాల వివాద దీర్ఘస్వప్న ఆ సరిసరిలో వల్లని, తెల్లని వెన్నెలను కురిపిస్తోంది.

“నేను నిర్ణయానికి వచ్చేశాను!” అన్నది అరుణ.

అతడు మొఖం కడుక్కోసి, మొఖాన్ని తూడుకుంటున్న వాడల్లా, చేతిలోని తువ్వలను అలాగే వట్టుకొని, “నిమని?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

“నేను ఇక్కడి నుండి వెళ్లిపోదామనుకుంటున్నాను!”

అతడికి ఏం మాట్లాడాలో, ఏలా మాట్లాడాలో అర్థం కాలేదు— మావాన్ని వెల్లెన రుద్దుకొని గుడ్లవృగించి చూడసాగాడు.

పక్కనేదో నీడ కదిలి క్షణంలో మాడు ముంది. ఇద్దరి గుండెల్లోనూ భయం గూడుకట్టుకుంటోంది. దీనికి సర్వసాసం నిసిటి.

అరుణకూ—

ఏవి చేయాలో పాలుపోక పోయినప్పటికీ ఆ గృహంలో ఇక తను ఉండటం— అందునా రాజశేఖరం అంత వృద్ధునిగా చెప్పిన తరువాత—ఎవరికీ శ్రేయస్కరం కాదు అనిపించింది.

మరి అక్కయ్య ఎందుకని ఇంకా ఆరాంటిస్తూనే ఉన్నది.

అతడి ప్రవర్తన అమెకు అనగతం కాలేదా?

లేక—?

తెలిసే—ఆమె అంగీకరించ లేకపోతోందా?

ఆమె అంగీకరించని వక్షంలో—అతడు ఇంకా ఆరాంటి కోరికల కలలో ఎందుకుంటాడు?

ఏదో?.. ఏమో?

..అదంతా తనకు తెలియని వల.. అర్థం గాని చిక్కు ప్రశ్న...

ఈ భారతదేశంలో నాకు వుండటానికి క్లాప్పాన జానెడు చోటు ఎక్కడా దొరకటంబూరా”

తిరిగి వాళ్ళ నడుమ గంభీరత అల్లుకుంటున్నది.

“అలా దొరకని వక్షంలో నేను జీవించి

మాత్రం లాభమేం వున్నది”

“అరుణా!” అతడు ఆవేశపడ్డాడు.

“నన్ను అర్థంచేసుకోలేవా.. నన్ను, వాడూ అను అర్థం చేసుకో అరుణా!.. నా ప్రవర్తన అవస్థంగా వున్నా?.. ఆలోచించు అరుణా! జాలిగా ఆమె మొఖంలోకి చూపాడు.

“నాకు అర్థం గాకపోవటం మేమిటి?”

గంభీరంగా అన్నది. “మిమ్మల్ని పూర్తిగా అర్థం చేసుకోగలిగాను.. చేసుకున్నాను గూడా.. ఇది నేను పృథ్వీపూర్వకంగా చెబుతున్న మాటలు!” ఆమె వక్షం ఉప్పెత్తున లేచింది.

ఆమె కనురెప్పల చివర్లకు నీరు పొర్లింది.

ఆమె ఏదో చెప్పబోయింది.

అతడు అడ్డువడదలుచుకోలేదు.

“చెప్పు!” కాస్త వంగి అన్నాడు.

“చివరిసారిగా.. ఉహూ.. మొట్టమొదటి సారిగా మీ వద్ద వస్తువు తీసుకొని వాలోని భావాల్ని, నా ఉద్దేశ్యాన్ని— మనోకరి, ముందుంచలేనివి— మీ ముందుంచుతున్నాను. నన్ను మీరు పృథ్వీపూర్వకంగా అర్థం చేసుకుంటారనే ఆశిస్తాను!”

ఆమె ఒక్కక్షణం అంగింది.

అతడి ఆశ్చర్యంతో గూడిన మాపులు ఆమె చెప్పబోతున్న మాటలకు ఒత్తామ పలికినయ్య.

ఆమె తిరిగి గొంతు విప్పింది.

“చాలా ఇరుకయిన పరిధి గీసుకొని ఆశీర్వాద కోరిక అను గగన కుసుమాలుగా భావించుకుంటూ జీవితాన్ని మా తల్లి దండ్రుల వద్ద గడిపాను. కానీ, నన్ను దనరూపేణానే గాకుండా, అత్యంతలో గూడా బీదదాన్ని చేస్తూ భగవంతుడు నా తల్లిదండ్రులను నాకు దూరం చేశాడు.. నా జీవితం చీకటిలోను, భయం లోనూ చుట్టుకుపోయి వున్న క్షణాలలో— నాకు ఏం చేయాలో తెలియని పరిస్థితు లలో—ఏలా జీవించాలో గూడా తెలియని పరిస్థితులలో—వెల్లెన ఎవరయితే ఈ కష్టాలను రుద్దారో—వారే అక్కయ్య రూపంలో నా ఎదుట నిలబడి— తిరిగి నాకు మంచి జీవితాన్ని ప్రసాదించారు.

దాన్ నేను గడిచిన జీవితాన్ని జీవితంలో చీకటిని మరిచిపోయి పెదాలకు నవ్వును రుద్దుకో ప్రయత్నించాను. కళ్ళకు వెలుగు పులుసుకున్నాను.

మొఖంలో ఆనందాన్ని చిందించుకున్నాను. నేను మరో ప్రపంచంలో కాలు పెట్టాను!

అటువంటి నాకు—నా కళ్ళముందు ఓ వ్యక్తి నుంచి —‘ఈయనే నీ భగవంతుడు!’ అని అక్కయ్య ఓ శుభదినాన చెప్పింది.

ఆనాడే ఆయన పాదాల వద్ద వెళ్ళి రిల్లాను. ఆయనకు నా పృథ్వీపూర్వక భావన—కాదు, కాదు— నా సర్వస్వాన్ని అర్థం చేశాను. ప్రతిక్షణం ఆయన మాటాన్ని కళ్ళ ముందుంచుకొని, ఆయనలో నా భావి జీవితపు వెలుగును, ఆనందాన్ని చూడుకుంటూ గడిపాను. ఆయనే నా జీవితం అనుకున్నాను—”

ఆమె ఆవేశంలో ఒక్కక్షణమాగింది.

రాజశేఖరం ఆవేశంతో ఉగిరిపోగాడు.

“ఎవరా వ్యక్తి”

అరుణ అరక్షణం గూడా వ్యర్థం చేయకుండానే, “మీ కెందుకోల్పిందా అంత మానం... ఆయన మీరే!” అన్నది.

“అరుణా!”

“అవును..మీరే!.. అక్కయ్య నా పృథ్వీ యులో వెలిగించిన దేవుడు మీరే!.. నా పృథ్వీపూర్వక భావన, నన్ను ఆనందించే—నా సర్వస్వం అయినది మీరే.. ఇక మరెవ్వరూ కాలేరు గూడా!”

“అరుణా!”

“మీరు ఆవేశపడవద్దు.. వద్దా!”

ఆమె తల విదిరించింది. “మీకు ఆవేశం కలిగించానేది నా ఉద్దేశ్యమే కాదు... తల అలూయటూ వూపింది. ఆమె కళ్ళు రెండూ కన్నీటి కుండలయ్యాయి.

“..భగవంతుడు తిరిగి చివ్వుబూపు చూపాడు. పరిస్థితులు వాటి మొఖాన కొట్టవయ్యాయి. నన్ను, నా మనస్సుని, నా పృథ్వీ యాన్ని నా సర్వస్వాన్ని నశిపేసివయ్యాయి. నన్ను పిప్పి పిప్పి చేసివయ్యాయి.. ఉహూ!.. అవన్నీ ఎందుకు ఇప్పుడు!” ఆమె ఏడుపు ఆపుకో లేకపోయింది ఎక్కువచ్చింది. “నా కంఠం కలిగిపోయినయ్యాయి! నా మీద దురదృష్ట్య దేవత వల విసిరి బిగించి వేసింది... నేనేం చేయనా?.. నేనేం చేయగలనా?..”

ఆమె ఏడుపు ఆపుకోవటానికి ప్రయత్నించలేదు.

చటుక్కున రాజశేఖరం పాదాల వద్ద కూర్చున్నది.

ఆమె రెండు చేతులూ అసడి ఒక్కచేతి

మీద వుంది, కంటిని కీటిని, కను
శైలిలనుగూడా కంటికి చూపు, “మీపాదాల
దగ్గర చీలు యివ్వమని అడిగే శక్తి
వాకులేదు.. నన్ను జీవితాంతం మీ గుం
డెలో పొదిలి పెట్టుకొని ఉండుకోమని
అడిగే హక్కు వాకు లేదు.. కాని వాదో
క్కులు కొరక— వా చివరి కోరిక— వా
హృదయ తపాతపాతతో మీ ముందుంచు
తున్న కోరిక— మీరు నన్ను కోపగించ
వద్దు.. అపార్థం చేసుకోవద్దు! అంతే..
సర్వం మరచిపెండి... నేను చేసిన తప్పులన్నీ
క్షమించండి.. నన్ను ఈ భారతదేశంలోని
ఒక అభాగ్య స్త్రీగా మూత్రం గుర్తుంచు
కోండి... అదే వాకు శాంతి. అదే నా జీవి
తాశీ..” అన్నది. తల ఒరిగిపోతుండగా,
ఈరోజే వెళ్లిపోతున్నాను. మరెన్నడూ
మన జీవితంలో కనబడనంత దూరం
వెళ్లిపోతున్నాను... కాని, ఎక్కడున్నా
వా హృదయం మీ వద్దే వుంటుంది.,
జీవితాంతం, మొట్టమొదటి సారిగా.
నా అంట నేనుగా నన్ను అర్పణ చేసుకున్న
మీ మీదే...నా..” ఆమె నోట మాట పెగ
లేదు.

కళ్ళు తిరిగిపోయాయి..
రాజశేఖరులూ ఆవేశంతో ఆమె
తెండు బుజాలు పట్టుకొని ఆమె మొఖం
తోకి చూస్తూ ముందుకు పంబోయాడు.
ఎవరో వెట్టిపట్టుగా తలుపు తెరుచు
కున్నది.
ఇద్దరూ ఉలిక్కిపడి తలెత్తి వాకిలి
వైపుకు చూచారు.
అరుంధతి!
ఆమె వారిద్దరూ కూర్చోని వున్న
భృశ్యం చూస్తూనే చుట్టుకున్న మొఖం
వక్కుకు తిప్పుకున్నది— ఆమె కళ్ళు ఆనం
దంతో వచ్చినయో!

* * *
“అయితే అరుంధతి! నీ మనస్సు మార్పు
కోలేవన్న మాట.. వా మాటకు నిలువ
యివ్వలేవన్న మాట.. ఇకనరే! నేనెందు
కిక్కడ?.. నేను వెళ్లిపోతాను!”
“అనేక పడబోకు బావా!.. ఆలోచించు...
సావధానంగా ఆలోచించు.. మనస్ఫూర్తిగా
ఆలోచించు బావా!” అరుంధతి అన్నది—
తలెత్త కుండానే.
ఆమె పూరించింది— ఇక్కడ అర్థంగాని
వరిపీతులను దోచు అర్థహీనంగా వ్రాసి
వచ్చాడు— అనుకోకుండా ప్రయాణమయి

అరుంధతి దుమం

వచ్చింది.
ఆమె వచ్చినవాడు—రాత్రి భోజనం
యిన తరువాత అనలు విషయం అను
కున్నట్లుగానే ప్రసంగంతోకి వచ్చింది.
రాజశేఖరం—ఆమె మనస్సు మార్పుకోక
పోవటంతో—కస్పితో గంయన లేచాడు.
అరుంధతి అనునయిస్తోంది.
అరుణ ఏమి చేయటానికి పాలుపోని
వరిపీతులలో గుండెను చిక్కిపట్టుకొని,
భగవంతుని ప్రార్థిస్తూ— వారిద్దరినడచు
ప్రేక్షకురాలిగా నిలబడిపోయింది.
ఉండి ఉండి— రాజశేఖరం కోరమాపులు
ఆమె మీద ప్రసరిస్తున్నాయి.
“...ఈలాంటి వరిపీతులు ఏర్పడ
తయ్యని నేను కలలో గూడా అనుకోలేదు.
జరిగిందేదో జరిగిపోయింది.. ఇక నేను
నిన్ను వివాహం, చేసుకుంటాను అనేది
కల్లోమాట.. అది ఎన్నడూ జరగని పని.
దానిని గురించి నీవు ఏమాత్రమూ ఆలో
చించాల్సిన అవసరం లేదు..”
“అలాంటప్పుడు.. వా మాట విసలేని
నీవు.. నీ మాట మాత్రం నేను వివాంని
ఎలా అనుకుంటావో?” ఆమె మాటన్న,
వధ్యలోనే త్రుంచివేస్తూ కోపంగా అన్నాడు.
“నేను తెల్లవారుతూనే వెళ్లిపోతున్నాను.
ఇక ఒక్కక్షణం ఇక్కడి వుండలేను.. ఉండ
వల్సిన అవసరం లేదు!”
“నరే నీ యిష్టం!” అరుంధతి విమరుగా
లేచి నిలబడింది. “ఎవరు ఎవరికి చెప్ప
గలరు?.. ఏది భావ్యమో, ఏది కాదో గూడా
గ్రహించలేని స్థితిలో వున్నప్పుడు నేను
తాత్రయ పక్షి ప్రయోజనమేవున్నది?”
అంటూనే గిరుక్కున తిరిగి రోపరికి
వెళ్ళబోయింది. “ఇంత వయస్సు వచ్చిన
అరువాత—జ్ఞానహీనులవుతున్న వాళ్ళని
ఒక్క ఆ పైన వున్న భగవంతుడే రక్షించ
గలడు!”
ఆమె అన్న చివరమాటలు అని
రాజశేఖరం మాట్లాడలేదు.
అరుణకు మాట పెగలేల్లా.
* * *
తెల్లవారింది.
అప్పుడే ఊనం మేల్కొన్నా రన్నట్లుగా
బిందెల చప్పుళ్ళు పాలవాళ్ళ కేకలు విసబడు
తున్నాయి.
అరుణ లేచింది.

వక్కుమంచం మీద అరుంధతి కళ్ళ
బడకపోవటంత, తనకు అలవ్యంగా మెళ
కువ వచ్చినందుకు సాచ్చాత్తవ పడుతూ
మంచం మీద మండి లేచి ఇవతల గదిలోకి
వచ్చింది.
రాత్రి ఆమెకు నిద్రలేదు అరుంధతి
అనుకోని రాక— ఆమెను మరింత అయో
మయంలో పడవేసింది ఒకవిధంగా సంతో
షించింది! ఏది ఏమైనా—రాత్రి ఆమెకు
నిద్రలేదు!
ఎక్కడ అరుంధతి అలికిడిలేదు.
వంటయింటి వైపుకు వెళ్ళింది
ఆ తలుపు తెరవనయివా లేదు
రాజశేఖరం గదిలో వున్నదేమోనని అక్క
డకు వచ్చింది.
అక్కడ లేదు.
అప్పటికే రాజశేఖరం ఏదో కాగితం
చదువుతూ కూర్చోని వున్నాడు
అది అరుంధతి వ్రాసింది
అందులో ఇలా వున్నది
“బావా!
కోరికలు ఎల్లాయితే మౌనము
చేతిలో కళ్ళాలా లేచిపోవటం మహా విపత్తు
సుమా! అందుకు నీవే నిదర్శనం ఒకవాలి
నేను గూడా అనుకో!
నిన్ను నేను నిందించటంలేదు బావా!
వా భర్మకు విచారిస్తున్నాను అరుణ
దురదృష్టానికి జాలి చెందుతున్నాను .
నీ మూర్ఖత్వానికి పిగు వడుతున్నాను.
ఏది ఏమైనాగాని— వా నిర్ణయం ఇదే—
నేను ఈ రోజున మీ నుండి— ముఖ్యంగా
నీ నుండి— ఏదో తెలియని ప్రదేశంలోకి
వెళ్లిపోతున్నాను.. బహుశా అది తిరిగిరాలేని
ప్రదేశమేమో గూడా!
అది నిజం! అరుణ నీది దానిని జాడన
గలకత్తి నీకేగారు.. ఆ భగవంతుడికి గూడా
లేదేమోననిపిస్తోంది వాకు!
అంతేగాదు—నీవు ఈ విషయంలో
వరాజితుడువవుతావనేది విప్పందేహం —
వా కోరిక గూడా!
నేను తిరిగి ఈ గృహంలో జాల
పెట్టుటమనేదే నీ కోరికయినట్లయితే—
అది నీవు అరుణను వివాహం చేసుకున్న
వాడే జరుగుతోంది! తప్పుడు బావా అనని
తానుగా అర్పించుకున్న స్త్రీకి అవ్యాయం
జరగటం మరొక స్త్రీ సహించలేదు.
అరుణ—నీవు లేని అరుణ జీవించలేదనేది

నేను తెలుసుకున్న నగ్నసత్యం— అది నీకు తెలిసి వుండవచ్చునుగాని నిన్ను విషపు పాతలు క్రమ్మివేసినయ్.

నరే! ఇక— నే వెక్కడ వుండేది తెలుసు కోవట మంత కష్టం మరోటి నీకుండదు. నీవు అరుణను వివాహం చేసుకన్న వరు క్షణంలోనే అదుర్హేధ్యమైన రహస్యం పటానంచలవుతుందనేది నిస్సందేహమే!

అరుణ— దీనికంతటికీ కారణం—నేను, —చూడయితేనే నేను— నీ జీవితం ఇలా అన్యటానికి కారణం నేను— రాక్షసి నైన నేను— ఈనాడు పాశ్చాత్యంతో కృంగి కృశించిపోతేనే, నీ వివాద జాలి కురిపిస్తేనే —అనాడు కావాలని, నిన్ను దూరం చేసు కోవాలని—నిన్ను కుంటిపాడినీ చేసి (ఇప్పటి వరకు నీ కుంటికాలికీ కారణం నేనని నీకు లింగానైనా వూచా వచ్చి వుండకపోవచ్చు— నీ హద్యయం నాకు తెలుసు బావా!) ఉమా.. దేవుడు నరియైన శిక్ష వాకు విధించాడు బావా— దానిని ఎవరూ తప్పించలేరు..

కాదనకు బావా— నాయా కోరికను కాలితో నలిపి వేయకు బావా— ఏమీ తెలియని అమాయక అరుణను నీ మొండి పట్టుదలకు బలి యివ్వబోకు బావా—

అలా అంటూ జరిగితే— నేను సహించ లేను, నేను భరించలేను, నేను జీవించలేను.
—అరుంధతి—

రాజు ఖరం చేతిలోని కాగితాన్ని పూర్తిగా చదివి అయోమయంగా తల ఎత్తుకుంటోనే అరుణ అడిగింది. “అక్కయ్యా పాద్యున్నే ఎక్కడకు వెళ్ళింది”

“వెళ్ళిపోయింది!”
“ఎక్కడికి?”
“ఎవ్వరి?”
“అంటే—”

ఏదో చగిలినట్లు నిపించింది — కళ్ళ ముందు ఏదో భయం కరమైన వస్తువు ఎగిరి వెల్తురు విరజిమ్మి నట్లు నిపించింది — అమెకు అర్థమయింది!

(వనంవమే గిర్రున తిరుగుతున్నట్లు నిపించగా భయంతో, బథతో బిగుసుకు పోయింది.

వెలుగు కను మరుగయింది. చీకటి నడకవ్యాప్తమయి ఎట్లు నిపించింది. చిన్నగా కొక్కిరిస్తూ గిర్రున తిరుగుతూ నల్లబడి

పోతూ; అకాలాన్ని కొవ్వొత్తూ—నల్లని ముద్దలా మారిపోయింది.

అరుణ కుచ్చగా కూలిపోయింది. రాజు ఖరం వర్యం మఱిచి దిక్కులు తోచక చూస్తున్న రాజు ఖరం — (మోతకు తలవెత్తాడు.

అరుణ—క్రిందపడి, గిరిగిరిలాడుతూ, కాళ్ళూ చేతులూ కొద్దులా బిగుసుకు పోగా—విరుచుకుంటుంది.

నోటిలో నుండి తెల్లని నూగు, భయం కరంగా ఎదుటి మనిషిని నలిపివేస్తూ, కలిచివేస్తూ,—స్పృశిస్తూన అయిన అరుణకు మరింత భయానక రూపాన్ని కలిగిస్తూ వెలసడుతుంది.

రాజు ఖరానికి ఏం చేయాలో తోచ లేదు. అయోమయమయింది.

వణికిపోయాడు.

అరుంధతి!

—అరు

ఎవరు .. ఎవరు .. ఎవరు

ఉమా....

కొన్నిక్షణాలు కొన్ని యుగాలయినయి.

లేచి నిలబడ్డాడు. శరీరమంగా చల్ల ఒడుతోంది. కళ్ళ ముందు పరిచరాలు మనకముసకగా కనబడుతున్నయి. భూమే గిరిగిరా తిరుగుతున్నట్లు నిపించింది.

చేతిలోని కాగితాన్ని ఉండ చూట్టి దూరంగా విసిరి వేశాడు.

చేతిక్రిందకు కర్రను జేర్చుకొని చంట

యింటాకి పరుగెత్తాడు.

గ్లాసులో నీళ్లు తీసుకువచ్చాడు.

అరుణ తల దగ్గరగా కూర్చున్నాడు.

చిన్నగా మొహాన నీళ్లు చల్లపాగాడు.

ఆమె రూపం—రేగిన జాబ్బుతో, పాలి పోయిన చెక్కిళ్లతో, విరిగిన పెదాలతో— జాలిగొలిపే ఆమె రూపాన్ని—మనకముసకగా కనబడుతున్న ఆమె మొటాన్ని కన్నార్ప కుండా చూస్తూ కూర్చుండిపోయాడు.

అతడిలో ప్రళయం రేగింది. తుపానా గాలాలు ప్రారంభమయినయి— తిరిగి మరుక్షణంలోనే చప్పబడిపోయింది. నీరు కారిపోయాడు.

ఏం చేయాలో తోచని పరిస్థితి!

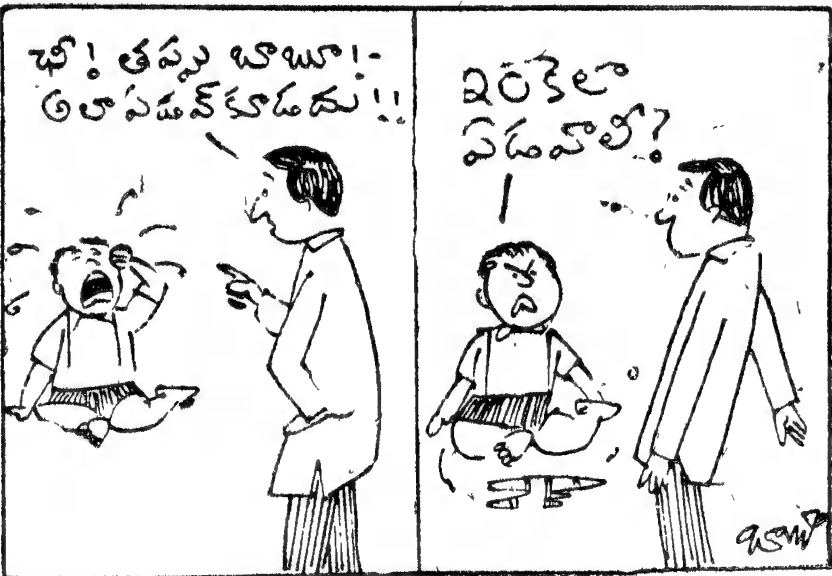
తరువాత కొన్నిక్షణాలకు— శూన్య లోకి చూస్తూ కూర్చున్న అతడు కదిలాడు ఆమె తలను తన ఒళ్లోకి జేర్చుకున్నాడు.

చంగి ఆమె మొఖంలోకి చూస్తూ నీళ్లు చల్లుతున్న అతడి మొఖంలో ఎంత మార్పు వచ్చింది. కళ్లు కాంతితో వెలగపొగినయి. చేతులు దృఢంగా పని చేయపొగినయి. మనిషిని నీరసం ఏడి పోయింది.

ఇక ఈలాంటి పరిస్థితి నీ కెన్నడూ ఏర్పడదు అరుణా! అన్నంత నిరంక వున్నయి అతడి చేష్టలు.

అతడికి అప్పుడే తెల్లవానినట్లు మించింది!

(అయిపోయింది) ●

(వర్సాయ్ కర్ ఒక బ్రాహ్మణ మడితుడు. అతనిది బొంబాయికి చేరువలో వున్న ఒక కుగ్రామం. 1856 లో ఉత్తర హిందూస్థాన యాత్రకు వెళ్ళా రున్నానో అగాడు.)

“పవిత్రమైన పుణ్యక్షేత్రాల్ని దర్శించాలనే కాంక్షతో నా గ్రామాన్ని విడిచి వెళ్ళాను. రుమాన్సీరాణి యిప్పుడు యజ్ఞం చేస్తూ వుంది. ఈ సమయంలో ఇక్కడకు రావడం వా అభ్యుష్టం. ఒకవైపు ఈస్టింగ్ డియా కంపెనీని ఎదుర్కొంటూ మరో వైపు యజ్ఞాన్ని ఘనంగా నిర్వహిస్తోంది రాణి. ఎంతోమంది మండితుల్ని రావించి సత్కరిస్తూ వుంది!”—వర్సాయ్ కర్.

(ఈమహారాష్ట్ర నండితూడైన వర్సాయ్ కర్ ఆ మహాయజ్ఞంలో చక్కని బాధ్యత తీసుకున్నాడు అతని పాండిత్యానికి, ప్రతిభకు రాణి ఎంతగానో ఆశ్చర్యపడింది. ప్రత్యేక మైన బహుమతుల్ని ఇచ్చి సత్కరించింది. యజ్ఞం పూర్తవగానే వర్సాయ్ కర్ తన యాత్రలో నిమగ్నమయ్యాడు.)

“ఓ మహారాష్ట్ర యాత్రకుడా! సిపాయీలున్నారు జాగ్రత్తగా ఉండు. కార్పిచ్చు కలకత్తాకు కూడా ప్రాకింది. బ్రిటిష్ సైనికులు తిరుగుబాటుదార్లగా అనుమానించి అమాయకులైన యాత్రకుల్ని కూడా కూలంగా హింసిస్తున్నారు”—ఒక సహచరుడు)

(అంతే. వర్సాయ్ కర్ తన యాత్రను విరమించుకుని బొంబాయికి తిరిగి వస్తూ గ్వాలియర్ నరకు వచ్చాడు. ఆ నగరానికి ఎంతో బలమైన కోట గోడలున్నాయి. అది తన్ను ప్రాధేయపడడం అతనికి సిగ్గుగా

సిపాయీల వశమై పోకుండా యోధులు పోరాడత వ్వారు.)

“ఓ భగవంతుడా! ఇంత మోరాన్ని కల్లారా చూస్తూ నవించగలిగే ఓర్పు వాడెందుకిచ్చావు? ఇంగ్లీషు సైనికులు దేశమంతా కొల్లగొడుతున్నారు. ప్రజల్ని చిత్రహింసలకు గురి చేస్తున్నారు. బాధిస్తున్నారు. నేనే కీకారణ్యంలోని దేవాలయం ఫట్టులో ఉన్నాను. అయినా నా ప్రాణం సురక్షితం కాదు. అదిగో, గుర్రపు డెక్కల చప్పుడు వినిపిస్తూ వుంది. ఎవరో ఇటే వస్తున్నారు. బ్రతికాను. ఆ స్వారీ చేస్తూ వస్తున్నవాడు అంగ్ల సైనికుడు కాదు. మగవాడు కూడాకాదు ఒక బారత వనిత. కవచం ధరించింది. మొలలో కత్తి. ఇదేమీ కలకాదు గదా! ఆమె లక్ష్మీబాయి అయి వుంటుంది! అవును ప్రేమిట్టున్నవీ అంగ్లీయ సైనికులు ఇటుగా పరుగు లెత్తడం చూస్తూనే వున్నాను. బహుశా రాణి యుద్ధరంగం నుంచే వస్తున్నట్టుంది! ఎంతటి కష్టకాలం! సహవారం, పల్లకీలో పక్కటి చవలపిన రాణి, వంటరిగా, ధూళితో రక్తపుసురకలతో నిండిన చిరిగిపోయిన దుస్తులతో, ముఖం పీక్కుపోయి స్వారీ చేస్తోంది!”

“బాబూ... నాకు చాలా దాహం వుంది. మీ ప్రాతను తాడును ఒకసారి అనుగ్రహించినట్లయితే నీళ్లు తోడుకుని దాహం తీర్చుకుంటాను”—రుమాన్సీరాణి.

(వర్సాయ్ కర్ కళ్ళలో నీళ్లు నిండాాయి. చింతాకొంటుండయ్యాడు. ఒక మహారాణి తన్ను ప్రాధేయపడడం అతనికి సిగ్గుగా

వుంది. దుప్పటి తీసి క్రిందవరలి కూర్చో మన్నాడు. నీళ్లు తోడిస్తాను త్రాగుని ప్రార్థించాడు. కాని రాణి అందుకు నమ్మ తించలేదు.)

“తల్లీ, లక్ష్మీబాయి...! మీకు దాహం తీర్చేందుకు నీళ్లు కాని, కూర్చోడానికి ఆసనంకాని ఇప్పుడానికి వోచుకోలేని నా అబా గ్యాన్ని ఏమని నిందించుకోను? తల్లీ, నన్ను గుర్తించలేదా? మీ దగ్గర నుంచి అనరిచితమైన బహుమతుల్ని అందుకున్న బ్రాహ్మణుణ్ణి నేను. మీ చేతుల్లోనే కదా రుమాన్సీరాణి ప్రసాదంలో యజ్ఞ సందర్భంగా ప్రసాదించారు?”—వర్సాయ్ కర్.

(రాణి సింహాసనాన్ని పోగొట్టుకున్నది. కోటను అంసులోని ధనరాశిని పోగొట్టుకున్నది. సైన్యాన్ని పోగొట్టుకున్నది. ఆమె కుడిభుజంగా నిలిచిన వీరులందరూ ఒక్కరోక్కరుగా హతమయి పోయారు. జయం మీద నమ్మకాన్ని కూడా పోగొట్టుకున్నది. సర్వమూ ఆమెను విడిచిపెట్టేశాయి. ఒంటరిగా మిగిలిపోయింది! అరు:వా ఆమె, హృదయంలోని బాధాన్ని ఉత్త మాదర్శాన్ని మూతం విడచిపెట్ట లేదు!

“మహాత్మా! నేను మిమ్మల్ని గుర్తుపట్టక పోవడమేమిటి? మిమ్మల్ని గుర్తించిన కార కారణంగానే మీ ఆతిథ్యాన్ని స్వీకరించలేక పోతున్నాను. ఒక వేదశాస్త్ర పాఠశాలాడి మంచి నేను గ్రహీతను కావాలా? కాలేను. యజ్ఞకాలంలో మిమ్మల్ని వేను సత్కరించిన గూట నిజమే కావచ్చు. దానికి మీ నుంచి వేను ప్రతిఫలం పొందలేను. వేదపండితుల్ని వాకు ధర్మాన్ని బోధించవలసిన వారే కాని, వా కోసం కాయకష్టం చేయవలసిన వారు కారు!”—రుమాన్సీ లక్ష్మీబాయి.

“దేవుడి దయవల్ల యింటికి క్షేమంగా చేరుకున్నాను. ఇప్పుడు నా ఉత్తరదేశ యాత్రను క్షుణ్ణంగా రచింపదలచుకున్నాను. రుమాన్సీరాణి నా సేవను లంగీకరించని సంఘటన రాస్తున్నప్పుడూ ఆ దృశ్యం నా కళ్ళలో మెదిలి ఇప్పటికీ కన్నీరు పెట్టిస్తున్నది!”

(వర్సాయ్ కర్ 1860 లో రాసిన గ్రంథం 1910 లో ప్రచురితమయింది. ఆ గ్రంథంలో అత్యుత్తమమైన భాగం వర్సాయ్ కర్ నిర్మించిన రుమాన్సీ లక్ష్మీబాయి వ్యక్తిత్వం.

మొదట ఆలా ముందుకు పడుతున్నట్లు అనిపిస్తుంది - తర్వాత ఆలవాటు పడిపోతారు!

‘నా
చర్మసౌందర్యం
కోసం లక్ష్మీ
నాకు ప్రీతి’
అన్నది జమున

జమున కన్న చే మీకున్న చర్మ సౌందర్యం అమూల్యం.....
ఆ సారసయే దానికి తగినది.

‘వనిత పొగలుకు విష్కలంకమైన చర్మ సౌందర్యం మరి దేనికంటేనీ
విక్రవ గుణతారి. నా చర్మసౌందర్య సాధనగా పర్యటా లక్ష్మీ వాడతాను.
దాని మీగడవంటి స్వరగ, దాని దివ్యమైన చరిమళం నాకెంతో ఆనంద
కరం. ఆలాగే మీకున్నా అది నా నమ్మకం.’ అన్నది ఆది పుండరియగు
జమున. లక్ష్మీతో అతి మనోహరముగా కవలడండి.

తెలుపులోను నాలుగు వానవెల్లి రంగుల్లోను వున్నది.

లక్ష్మీ టాయ్ లెట్ సబ్బు
సినిమా తారలకు నందర్వమునిచ్చే
శుద్ధమైన నొమ్మమగు సబ్బు

మింబాల్ టెక్స్, 200-149-15

హిందూస్థాన్ లిమిటెడ్, కలకత్తా

పుస్తకములు

5 పుస్తకముల పెట్టు రు. 5-50.

(1) కొక్కకత్తాత్తం (2) ముగ్గురి
(3) మంజున పద్యములు, (4) 84 అనన్
ములు, (5) రహస్యభోజ్ ఆల్బం. ఒక్కొక్క
పుస్తకం రు. 2/-, పోస్టేజీ, ప్యాకింగ్
అనన్. ఇంగ్లీషులో వ్రాగాండ్.

SULEKHA TRADERS.
WAT-7) .Beat No. 13. Aligarh

రు. 8/-లకు మాత్రమే

నవీన డిజైనులతో, రంగులతో
మిక్కిలి ఆందోళన వీరలు. 1 చీర
ధర రు. 8, 2 చీరలు రు. 15/-
3 చీరలు రు. 21. పుష్పదీపిక
రు. 10/-, 2 చీరలు రు. 19/-
3 చీరలు రు. 27/-, 4 చీరలు
రు. 35/-, 2 లోక ఆంలక

మిక్కిలి చీరలు కొన్ని నారిజ్ బ్లాస్ పీసు
మరియు ఇయర్ టూప్స్ ఉచితంగా ఇవ్వబడును.

Arvind Agencies (WAP 23)
P.O. Box 1408. Delhi-6.

ఇలహీనం నరముల సడలింపు

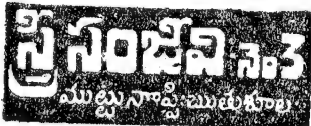
స్వస్థస్థితితం, పురుషత్వంతగ్గి యెండులు తెల్ల
పడులు, చెక్కెర వ్యాధి, రక్తం, ని ర. ఆకలి
లేకుండుట, జీవితముపై విరక్తి, భయం, నీతి
“నరముల సడలింపు” శరీర మంజుల వాప్తి
నమంనాప్తి ముగ్గురులకునికెక్కితే యబడును.
వివరములు 50 పే. స్పాంపుల్ వ్రాసువలెను.

ఒక నెలకె 5 బొజ్జధముల ధర రూ. 15/-
పోస్టేజీ రూ. 3/- మొత్తం రూ. 18/- M.O.
నంబి రిజిస్టర్ ద్వారా పార్కులో పొందండి.

ఎ. ఎన్. వెద్యకాల,

వెం. 13, స్టేషన్ వ్యూ గేటు,
కోదంబాక్కం, మద్రాసు-24.

ఆవరేషన్ లేకుండా.

నమవద్దీర్, మొండి ముట్టునాప్తి
బొప్పి ముట్టునాప్తిలను అతిగి వినంతము,
చిర్యంలమునైన, అహర్నిశ మూరికలచే
మోచి ఉదూరు చేయబడిన దివ్యపద
సేవచే అభ్యర్థనరముగా సోదరములు
వ్యవ్రత నెండులు గాక మాతృత్వ
మును కూడా పొందియున్నాడు.
వత్తములెను.

వెం. 10-00 పోస్టేజీ, ప్యాకింగ్ అనన్.

శ్రీ నాగార్జున మూలికా కుటీరం,
కెనాలి (ఆంధ్ర)

వారఫలం

21.4.1967 శుక్రవారం మొదలు

27.4.1967 గురువారం వరకు.

మేషం పుత్తివ్యాపారంలో ఉదాయంకంటే హడా
వుడి అధికంగా ఉంటుంది. ఆర్థిక వ్యవహారంలో
మొగ్గుబాటు తగ్గు. సాంఘిక కార్యక్రమాలు
ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. వారంతంలో అను
కోని వికాసులకు గురికాగలరు.

స్త్రీలకు— బా కుటుంబవ్యవహారాలు నెంట్నె
కరంగా ఉంటాయి. ఆదంబరంకోసం వ్యయం
చేస్తారు.

పుష్యభం : మాకుమున్నందు తాళించగల వ్యవ
రల్లో లభిస్తుంది సాధించగలరు. వ్యాపారంలో
కొత్తవారి పోటీని యెదుర్కొనవలసివస్తుంది. సాహస
ముతోకూడిన వ్యవహారాలు కీంతువరకు తాళిస్తాయి.
రాజకీయ వ్యవహారంలో ప్రతిపక్షాలనంచలనంపెరుగు
తుంది. వజ్రనిసాంగత్యం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. బంధు
మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

మిథునం : సామాన్యమైన నమలకు కూడా విశేష
మైన ప్రయత్నం చేయవలసి వస్తుంది. వారం
మధ్యలో పుత్తిలో నూతన అవకాశాలు లభిస్తాయి.
ప్రయాణాలు కొనెంక్షము మీద ఫలించగలవు.
ఉద్యోగంలో అనుకూలవర్తనలు వింటారు. సాం
ఘిక వ్యవహారాలు అనుకోని మార్పులు వస్తాయి.

స్త్రీలకు— కుటుంబవ్యవహారంలో కార్యభారం
పెరుగుతుంది. పుత్రకార్యాల చేస్తారు.

కర్కాటకం : వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు,
ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. పుత్తిలో సాహసరీ
పోటీని యెదుర్కొని అనుకూలతను సాధించగలరు.
అధి. రులవలన జరుగవలసిన వ్యవహారంలో మిత్రుల
సహకారం లభించగలదు. ఆర్థిక వ్యవహారాలు
సామాన్యంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. నెంట్నె
కరమైన వార్తలను వింటారు.

సింహం : వ్యాపారంలో ప్రయోజనం గల పరిప
యాలు యేర్పడతాయి. నమయానికి యేదో ఒక
విధంగా డబ్బు చేతికి వస్తుంది. సాహసముతోకూడిన
వ్యవహారాలు వారం మధ్యలో తాళిస్తాయి. సాహస
కార్యక్రమంలో మీ కృషి రజించగలదు. స్థిరస్థ
వ్యవహారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు నెంట్నె
కరంగా ఉంటాయి. వివాహకాంక్షలలో చిత్కిం
టారు.

కన్య పుత్తివ్యాపారంలో ఇదివరకు యేర్పడిన చిరా
కులు తొలగిపోతాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవప్రాప్త్యాలు
బాగా ఉంటాయి. సాంఘిక వ్యవహారంలో మోహము
ఖత పెరుగుతుంది. ప్రయాణాలు లాభదాయకంగా
ఉంటాయి. కోర్టువ్యవహారాల్లో మోసప్రయత్నాలు
ఫలించగలవు.

స్త్రీలకు— కుటుంబకార్యక్రమాలు నిరాటం
కంగా వెళ్తుంటాయి. నూతన విషయాలను తెలుసు
కొంటారు.

తుల : ఈవారం శుభాశుభ మిశ్రమంగా ఉం
టుంది. వారం ప్రారంభంలో పుత్తి వ్యాపారంలో
వికాసులు యేర్పడతాయి. మీ కాలాకు వస్తువులు

పోటీ ప్రమాదం ఉంది. అధికారులవలన జరుగవలసిన
వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభిస్తుంది. రాజకీయ
వ్యవహారాలు వారంతంలో బాగా ఉత్తరాయి.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగా ఉండదు. అధిక
వ్యయం జరుగుతుంది.

పుశ్చిమం : పుత్తివ్యాపారంలో మీరు యిదివరకా
చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలించగలవు. రావలసిన డబ్బు
పరుయానికి అందతుంది. వారం మధ్యలో ప్రేమకు
గురికాగలరు. దూరప్రయాణాలు వాయిదా వేయడం
వలసింది. విద్యావైఖ్యానిక రంగంలో అభివృద్ధిని
సాధించగలరు.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది
వివాహకాంక్షలలో పాల్గొంటారు.

ధనుస్సు ఇప్పుడు మీరు జరిగే వ్యవహారాల్లో వ్యక్తి
మున్నందు కూడా తగిన ఉపయోగం ఉంటుంది.
వ్యాపారంలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. సాహస
ముతో కూడిన వ్యవహారాలకూడా తాళించగలవు.
వారంతంలో అనుకోని వికాసులకు గురికాగలరు.
మిత్రులనవారం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— కుటుంబవ్యవహారాల్లో కార్యభారం
పెరుగుతుంది. సాహసరీ గౌరవం లభిస్తుంది.

మకరం పుత్తి వ్యాపారంలో ఇదివరకు యేర్ప
డిన వికాసులు తొలగిపోతాయి. వ్యాపారంలో అను
కూలవర్తనలు వింటారు. నమయానికి యేదో
ఒకవిధంగా డబ్బుచేతికి వస్తుంది. సాహసకారం
గాత్రం మీకృషి రాజిస్తుంది. ప్రయాణాలు ప్రయో
జనకరంగా ఉంటాయి.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. శుభ
కార్యాల విషయంలో అనుకూలత లభిస్తుంది.

కుంభం : వారం ప్రారంభంలోనే పుత్తివ్యాపారంలో
ఆందోళనవలసిందే పరిస్థితి యేర్పడుతుంది. కీంతు
మంది వ్యక్తులు మిమ్మల్ని వమ్మించి మోసంచేస్తారు.
వారం మధ్యలో అనుకూలవర్తనల యేర్పడుతుంది.
వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. ఉద్యో
గంలో గౌరవం లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— కుటుంబవ్యవహారాల్లో కార్యభారం
పెరుగుతుంది. వివాహ కాంక్షలలో పాల్గొంటారు.
మీనం : వివ్యవహారంలోను ఆరంభంలో కనుపిం
చిన అనుకూలత అఖరువరకు నిలవదు. ఆర్థిక వ్యవహార
లో మొగ్గుబాటులకు తగ్గు. వారంమధ్యలో
సాహసముతోకూడిన వ్యవహారాల్లో వ్యయం వస్తుంది.
రాజకీయ వ్యవహారాల్లో చిరాకులు యేర్పడతాయి.
ఆందోళన కలుగుతుంది.

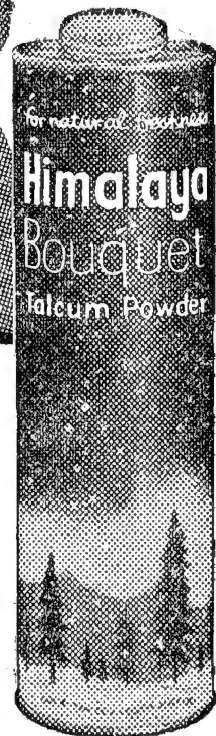
స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది
బంధుమిత్రులను కలుసుకొంటారు

— ముహూర్త —

పుష్పం వంటి తాజాగా
సువాసనగా...

Qం.టా.పి. - H.B.T. 36-140 T.L.

వుండుటకు హిమాలయా బుకేట్ టాల్కమ్

పుష్ప-వరిమళం, గంబం కొండీ, అలాగే మీరు వేందగోరుదురు, వహణం! కాంట్లో మీకు అద్భుతమైన టాల్కమ్ పొడలో కావలెను. పట్ల వంటి మృదువైనది, మరీ ఎన్నుకొనుటకు తో అకర్షణీయమైన మనానవలె వున్నది. ప్రతీదీ మనోహరమైన రంగుల దట్టిలో గలదు. కాంట్లో? హిమాలయా బుకేట్ టాల్కమ్ అదగండి. వహణమే!

5 వివిధ సువాసనలలోగల టాల్కమ్ ఇది ఒక్కటే

...ప్రతీదీ వెర్సెరు ప్రత్యేక దట్టిలో గలదు

హిమాలయా రిఫైన్ రిమిడర్ ఇది ప్రత్యేక దట్టి

'గృహలక్ష్మి' పద్మశ్రీభానుమతి, వాగేశ్వరరావు.

చిత్రసమీక్ష :

గృహలక్ష్మి

ఇది మగల మధ్య, అందులో కొత్తగా విడిపితులైన వారి మధ్య ఏదేవో జరుగుతున్నాయి. అందులో పెట్టుటం ఎలాంటి వివరణ పోయినా అది తీర్చిదిద్దే లక్షణం ఉందని అంటారు. అందుచేతనే మనం మనస్థిరమైన వారి మధ్య ఏదో జరుగుతున్నట్లు అని భావించాలి. అందుచేతనే మనం మనస్థిరమైన వారి మధ్య ఏదో జరుగుతున్నట్లు అని భావించాలి. అందుచేతనే మనం మనస్థిరమైన వారి మధ్య ఏదో జరుగుతున్నట్లు అని భావించాలి.

మీ రాజకీయాలను పరిశీలించి, మీ వాగ్దేవులను చూసి, మీ మనస్థిరమైన వారి మధ్య ఏదో జరుగుతున్నట్లు అని భావించాలి. అందుచేతనే మనం మనస్థిరమైన వారి మధ్య ఏదో జరుగుతున్నట్లు అని భావించాలి.

దర్శకత్వం ప్రతిభావంతంగా వుండి హాస్య రసభరితమైన, చక్కని వివరాలు అందించే ఈ చిత్రానికి దర్శక నిర్మాత పి. రామకృష్ణ, సంగీతం ఎస్. రజేశ్వరరావు, కేవలం పి. వాగేశ్వరరావు ఈ చిత్రం నవయుగ వారి ద్వారా ఆంధ్రలో విడుదలయింది.

చిత్రసమీక్ష :

ఇది జానపద చిత్రాల విషయం ప్రధానంగా వుంటుంది. తరువాతిభాగం పెననే ఆధార పడి వుంటున్నది. కథలో ఎవరూ ఏ విధంగానూ క్రొత్తదనం చూపడం లేదు. గమక ఆ విషయమై ఆశించడం కూడా పొరపాటు. జనానికి కావలసిన వ్యతిరేక లక్షణాలన్నీ వున్నా అనేక జానపదచిత్రాలు దెబ్బ తింటున్నాయి. అయినా ఇది ఒక రాజకీయ భావన వైపున ప్రయత్నం వారు చేసుకోవటానికే వున్నాయి.

శ్రీదేవి ప్రాజెక్టునువారు కూడా జాగ్రత్తగా చూపడం కథలో ఒక ప్రయత్నం చేశారు. ఆంధ్రలో ఏప్రిల్ 7న విడుదల అయింది. దీనిని మద్రాసు ప్రీమియర్ షోలో 3వ రోజున ప్రదర్శించు చూపారు.

చిత్రానికి మహారాజు ఏకైక కుమారుడు చంద్రశేఖరుడు, హరిజన్మయ్య మహారాజు గారిని పుత్రిక భువనముందరి, బ్రహ్మ శాసనానుసారం ప్రేమించుకోక తప్పలేదు. తాని హరిజన్మయ్య ఆస్థానంలో వున్న రాజగురువు వూరుకుంటాడా? కొడుకు దేవదత్తుడిని రాజును చేసి ఆ రాజువారైనా కూడా అతడికే ఇచ్చియ్యానని వానా తంబూరు వద్దాడు. 'కుటుంబం, ఎదురుకుంటుంది' అన్నీ పాగాయి. ఈ కథలో ఎగిరే పల్లకి, బ్రహ్మరాక్షసి, వలసాయ, ప్రవేశం వగయిరా సీని ప్రేమకృష్ణుని కాస్త చోటు చేసుకున్నాయి. అంతిమ విజయం కథావాయి కునికి ఇచ్చింది. చిరం గాత్రం దానిని ఎలాగూ ఎవరూ అవలెదు. అవిధంగా అతడు భువనముందరిని, రెండు రాజ్యాంశం, తన అధీనం చేసుకున్నాడు.

కథ ముగియలేదు. పరిశీలనలో అంత రుచి లేకపోయినా 'వయసు బమ్మింది' - 'వృద్ధుడయ్యాను' అనే పాటలు పోయినా వున్నాయి. ఒక పద్యం కూడా చాలా బాగుంది. బ్రహ్మరాక్షసితో ఎన్.టి. రామారావు, దీపాబలం, అశామరాగ్గన ఎగిరే పల్లకిపై - వేరే ఎక్కడా చోటులేక - హిరో నిలవకున్న పట్టు, సామాన్యజాతికి పిల్లలకు అపకృతి కలిగించుచు కథ అంతా పట్టుకు. ప్రేక్షకులు కాస్త ఓపికపట్టాలి. దైలాగ్లు పాఠాభిరం.

—మధవ్

భువనసుందరి కథ

చంద్రశేఖరుని ఎన్.టి. రామారావు మిగతా జానపదాలలో వలెనే సమర్థతతో తమ పాత్రను నిర్వహించారు. భువనసుందరిగా కృష్ణకుమారి ప్రతిభ కనుబరిచింది. రాజగురువుగా భాగ్యపాత ఆత్మలను ప్రకటన నియంగా ఆ పాత్రకు గరి కనుపించని దప్పింపున్న చూపేటట్లు ఇయ్యశి నృత్యాలు జాగున్నాయి. దేవదత్తుడుగా సత్యనాథాయన ఈ చిత్రంలో 'అందర్నీ గొండ్'లో కెల్లాడు ఆ అవస్థను చక్కగా ప్రదర్శించాడు. అయినా రామలింగయ్య రాజభక్తిని యువితంగా చూపాడు. ముక్కామల, మిక్కిలిసేని, జానియరు భావమతి ప్రభువులు నటించారు.

—పి.కె.ఎం.

దిన దినానికి...
రెక్సోనా

మీ చర్మ సౌందర్యం అతి
 మనోహరంగా పెంపొందుతుంది

రెక్సోనా వాడుకవల్ల మీ చర్మ సౌందర్యం ప్రతిరోజూ కొత్త వాంఛగా
 పెరుగుతుంది. రెక్సోనాలోనే సౌందర్యకారిణుల ప్రత్యేక మౌలిక నిర్మాణం
 'బేసిల్' ఉన్నది. రెక్సోనాలో మీతో ప్రతిమైన మహిళావలనగ
 శరీరమైన మీ శరీరంపై నిలిచిపోతుంది. రోజూ రెక్సోనా వాడండి

జాంబూపావ రసం ఉత్పత్తి

'కేడిల్'తో గూడిన రెక్సోనా
 మీ చర్మానికి గుణకారి

రెక్సోనా వాడుక 25-30 రోజులు

‘అరిన్’/కాటన్. ‘అరిన్’/ఎక్రిక్.
‘అరిన్’/విన్కాజ్.
‘అరిన్’ మరయు
‘మేన్’ రకములు.

A black and white photograph of a man in a suit and tie, looking down at an open book or document he is holding. The image is framed by a thick black border.

GENUINE
PHILLIPS
 MILK OF MAGNESIA

FOR THE CURE OF
 CONSTIPATION, COLIC, INDIGESTION,
 AND ALL AFFECTIONS OF THE
 BOWELS.

PREPARED BY J. C. PHILLIPS, NEW YORK.

SOLELY PREPARED BY
 J. C. PHILLIPS, NEW YORK.

MADE IN U.S.A.

నటి ఎల్. విజయలక్ష్మి వివాహం

ప్రఖ్యాత వాట్యాలగా పేరుపొందిన కుమారి ఎల్. విజయలక్ష్మి వివాహం ఈ సం 20 వ తేదీన కలకత్తాలో జరిగి నున్నది. జెంగాలీ య వకుడైన దాక్టర్ సురజిత్ దత్తాని ఆమె వివాహ మాడవతున్నది శ్రీ సురజిత్ దత్తా ఫిలిప్పైన్స్‌లోని మనిరాలో ఉన్న ఇంటర్నేషనల్ రైస్ కెడెన్స్ ఇన్స్టిట్యూట్‌లో ప్లాన్ అఫీసర్‌గా ఉన్నారు. ఈయన వయస్సు 28 సంవత్సరాలు.

ఎల్. విజయలక్ష్మి

వివాహసంతకం నటి విజయలక్ష్మి తానూ ప్రస్తుతం ఒప్పుకున్న కాంట్రాక్టులను పూర్తి చేయడానికి, 67 జూలై వరకూ భారతదేశంలోనే ఉంటుంది. ఆ తర్వాత ఆమె సీనియర్‌లో నటించదు. నటి విజయలక్ష్మి వివాహం ఆమె చల్లదండ్రులే నిశ్చయించారు. ఈనెల 24 వ తేదీన మద్రాసులోని న్యూ ఉర్రాండ్స్‌లో రిసెప్షన్ ఉంటుంది. ప్రస్తుతం ఈమె ఎన్. వి.ఎస్. వారి చిత్రంలోనూ, సురేష్ కంబైన్స్ వారి చిత్రంలోనూ, థియేట్ ఫిలింస్ వారి గొల్లభాయలోనూ, తదితరమైన తమిళ చిత్రాలలో నటిస్తున్నది.

-మోహన్ ●

‘కుమారసుందరికథ’లో ఎస్. టి. రామారావు, కృష్ణకుమారి

‘చదరంగం లో హరనాథ్, ఇమువ

అలా హాస్యం దేహీ !

పి యల్ ప్రసాద్, పిమ్మారు
అయ్యయ్యో ఎంతమాట! కాస్త
ఆగండి. “శ్రీశ్రీశ్రీ మర్యాద
రామన్న”గా వచ్చి మిమ్మల్ని నవ్వీ
స్తాను.

మన ప్రభుత్వం తెలుగు సినిమాలో హాస్యం
బిషిఫిస్తే మారేం చేస్తారు?

భాస్కర (భమరాంబ, తిరుపతి)
నేను రేలంగి, రమణారెడ్డి, బాల
క్రీష్ణ, రాజబాబు, కలసి నిరాహార
దీక్ష మీరచేత చేయిస్తాం.

(వస్తుత పరిస్థితుల దృష్ట్యా మీరు ప్రధాన
మంత్రి అవాలని అంటాము మీరేమంటారు?)

కె ప్రహ్లాద్, హైదరాబాద్
యిప్పుడు నవ్వేజనం నావరిపాల
నలో ఏడుస్తారంటాను.

ఆత్మ చావడంటారు కదా! మరి, ఆత్మను
భరించిన మానవుని గమ్యస్థాన మేది?

టి రవీంద్రనాథ్ డాన్, హైదరాబాద్
ఈ అనంత మైన ప్రకృతి

కాంగ్రెసు నాయకీవ బులు గాంధీ టోపీ
ధరించరేం?

వర్మ భాస్కరరావు, నల్లగొండ
కన్నూరి బాయి ధరించ లేదు
కాబట్టి

అమ్మదా! ఈ మధ్యవస్తువు తెలుగు సినిమా
లో ఆడవాళ్ళకు మగవాళ్ళు వేసుకునే బట్టలు—
తాగా బిగులుగా వుండేవి వేస్తున్నారు, ఎందుకు?
టి కాంతం, కాకిరాడ

అంగ సౌష్ఠవము - విశిష్టంగా కన
బుగేదానికి, యిది లేకపోతే ధన్యవాదీ
నున్నా.

మీరు మగవారయి ఉండి, విర్దొషిల్ గీతాంజ
లితో బాక్సింగ్లో ఓడిపోవటం సిగ్గుచేటు మీర,
ఎందుకు ఓడిపోవలసివచ్చింది?

చందా నారాయణరావు, కొత్తగూడెం
కింకాంగ్ లాంటి వస్త్రాదే దారా
సింగ్ చేతుల్లో లాలోచిగా వోడి
పోతాడు అలాంటి కేసే నాది
అయినా ప్రేమలో నెగ్గానుగా ఓడి
పోతే నష్టమేం?

ఈ జన్మలో ఎక్కువగా నవ్వితే మళ్ళీ జన్మలో
ఏడవల్సి వస్తుందంటారు మరి మీరు
పి కరుణాకరరెడ్డి నెల్లూరు
ఇంకో జన్మమూ లేదు, యింకో
లోకమూ లేదు మీకు ఓపి
కున్నంత నవ్వండి ఏం ఫర్వాలేదు.
మిమ్మల్ని ఎక్కడో చూసినట్లున్నాను
ఎక్కడబ్బా?

జె శోభామారి, విజయవాడ
ఎక్కడో చూడడం ఏవిటబ్బా?
గోడం మీద పోర్ట్రస్ లో చూస్తు
న్నారు వైతికలలో చూసున్నారు,
సినిమా హాల్లో చూస్తున్నారు.
యిప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చిందా అబ్బా!
మిమ్మల్ని చూస్తే మాకెప్పుడూ నవ్వు
వస్తుంది మమ్మల్ని చూస్తే మీకు ఎలా
వుటుంది?

కమారి రాజేందర్, గుడివాడ
భయమూ, భక్తి రెండు కలసి
వుంటాయ్.

ఈ దేవుడున్నాడు చూడూ, అన్ని కష్టాలు
ఆడవాళ్ళకే ఎందుకుపెట్టాడు? ఆడవారు ఆడ
పిల్లల్ని కనాలి ఇక మగవారు మగపిల్లల్ని కనే
టట్లు పెడితే బాగుండేదేమో, ఏమంటారు?

పి నై సదాశివరావు, మంచిర్యాల
అమ్మ బాబోయ్! క నేవని మూ
కొద్దు మావల్ల క దు

మనదేశం ప్రపంచ జన హాస్ ద్విత్తియస్థానం
ఆక్రమించింది అలా ఆక్రమి చదానికి కారణ
మేసిటో కాస్త చెప్పారా?

పి చక్రధర్, హైదరాబాద్.

వద్దు మొర్రో అన్నా! పిల్లలు
క్యాక్ క్యాక్ మని వస్తుంటే యింకా
కారణమమగుతా రేమిటి?

కుటుంబనియంత్రణ విషయంలో మీ అభి
ప్రాయం ఏమిటి?

వి సరోజిని, వర్మి
ఏమి అరుకోవద్దు మీకు వివాహ
మయిందా? ఒక సేళ అయితే రెండు
మొగ, ఒక ఆడ ఉత్తమ మంటాను.
ఎక్కువయితే డేంజర్.

సినిమాలో నాయకీనాయకుల్ని ఫస్ట్ క్లాసు
లోనే (యూనివర్సిటీ అంతటికీ) పాసవుతారు
ఎందుకు?

కంచి శేషగిరి, అనంతపురం,

అలా వాస్తవేనే నాయకీనాయకు
లనిపించుకుంటారు, లేకుంటే నా
లాంటి బడుద్దాయిలే (సినిమాల్లో).
మీ జీవిత చరిత్రను తెలిపే వున్నకం ఎందుక
రావేమ?

యానంబాక సీతారత్నమ్, అనంతపురం
చరిత్రను తెలిపేంత జీవితం నాక
లేదు కాబట్టి.

బిద్దురత్ మీరు విసిగ్గొన్న కంటి కంటారు?
 ఓ ప్రకాష్ కాకివాడ

వీధిపై న యంత్రసాహాయం
 లేకండా గాలిలో రయ్మనుని ఎగిరి
 పోతున్నట్లు, అప్పుడిప్పుడు కర్రెంటు
 పోల్ అడ్డొస్తే వాటిని తిప్పించుకొని
 మానుకొని పోతున్నట్లు, 50, 60
 అంతసుల నుంచి సునాయనంగా
 కిందికి నూకుతున్నట్లు

నెల చావులకు పిండు మాడటానికి ఎప్పుడూ
 మగవాళ్ళే వెళతారు అలా కాకుండా మగవాళ్ళను
 చాడటానికి ఆడలూ వెళ్తారు ఎందుకు?

ఏ వెంకటేశ్వరరావు పూనా

ఆకపిల్లలకు సిగ్గయ్యా? ఎలా
 పెళ్ళారు? మగవాళ్ళు మనుషు వేసు
 కుని ఛమక్, ఛమక్ మని సిగ్గు
 పడుతూ నడిచేరోజులు రానివ్వండి,
 మీకోరిక నెరవేరతుంది

మన తెలుగు చిత్రాలలో విశేషంగా కనిపించే
 'నెక్స్ టిజి'ను చూస్తే మన పెన్నరుబోర్డు
 వర్ణాలంతా మంచి కృంగార యురిని నా ఆది
 ప్రాయం మీరేమంటారు?

టి చిట్టెబాబు విజయవాడ

అయ్యో చిట్టి బాబూ! మన
 సినిమాల్లో చూసే సెక్సు ఒక నెక్సా?
 యింగ్లీషు ఎక్చర్ ర్సు ఫిజిక్ ఖాన్

చిత్రం చూడండి అదిరిపోతారు,
 సెక్సు అంటే అది

మన ప్రధానమంత్రికి గాయాలు ఇతర
 మంత్రులకు ప్రమాదాలు జరిగాయి ఎందుకు?

కాక వెంకటలలిత విజయవాడ

యికమీదైన ప్రభుత్వం జాగ్ర
 తగా వుండాలని కోర్చిగా వడ్డించి
 వుంటారు

సినిమా పరిశ్రమ జాతీయం చేస్తే — మీరు
 గజెటెడ్ అనువర్తతారా లేక వాన్ గజెటెడ్
 అవ్వవలెనా?

కె పిరభద్రకాపి రామారావుడు

ఏది దొరికితే అది అవుతాను

చివ్వురు కత్తిరవడ్డ మన పిల్లు (నెక్స్)
 నంతటిసి కలిసి పేరుట్టి విదేశాలకు ఎంపిస్తే—
 మనకి కావలసినంత ఎడేక మారక్కరివ్వం ఎన్నుంది
 కడంకి? ఎలావుంది ఎవ చడియో?

జయ ప్రకాష్ శ్రీకాకుళం

మీ బడియా ఏం బాగాలేదు
 అలా చేసేదిగలు కూలిపని చేసుకుని
 క్రిష్ణా! రామా! అని గంజిత్రాగి
 బ్రతకడం మేలు

కుక్కకాటుకి చెప్పుదెబ్బ అన్నాడు పెద్దలు
 మరి మీ ప్రేమకాటుకి?

వి లక్ష్మీరాజారాం కరీంనగర్

చెంపదెబ్బ

సినిమాల్లో పెళ్ళి కి మామూలు పెళ్ళికి
 తేడా ఏమిటండి?

పి పి బాపాత్ బరంపురం

బహుమతిపొందిన ప్రశ్న

సాధారణంగా సాంఘిక చిత్రాల్లో జమీందారు
 కొడుక్కి యే సామాన్య స్ట్రెస్ — జమీందారు
 కూతుర్ని యే సామాన్య మావవుడికో ముడి
 పెనుటాంటారు ఎందుకు?

డి గురుదాసు విశాఖపట్నం

కుల మత భేదాలు, పెదా గొం
 అనే తేడాలేకండా అందరూ ఈ
 సమాజంలో సమానులే అని నిరూ
 పించడానికి

సినిమాల్లో పెళ్ళిళ్ళు హెంపరకి
 మామూలు పెళ్ళిళ్ళు పర్మనెంట్

లక్ష్మీరాజారాం

విజయవర్మన్ గావీస్ వారు "జీవితంలో అపాయం" అనే చిత్రాన్ని గతనెల 26న వాషింగ్టన్ మొదటి ఫిల్మ్ లో ప్రారంభించారు. క్లిక్ మూవీస్ స్టూడియోలో నిర్మితమైన ఈ చిత్రం శ్రీ ది వెరలావర్స్ క్యాష్ కట్టారు. లూర్యా సిక్వెన్స్ అదినేతి. శ్రీ కామరాజు కెమెరా స్వీచ్ ఆన్ చేశారు. మొదటి వాట్ తిరుపతి వెంకటేశ్వరస్వామి విజయవిర్రులపై తీశారు. కృష్ణ, రామకృష్ణ, రామ్మా పావ్, రాజబాబు, గీతాంజలి, కె. వి. చలం మున్నగువారు నటించారు. సంభాషణలు నముద్రం జూనియర్, సంగీతం: మహా దేవన్, కళ: తోట, కెమెరా: ఎం. కె. రాజా,

చిత్రప్రపరి

క్లబ్ గా ఎడిటర్ గా పనిచేశారు

తేనెమమలు చిత్రం ద్వారా ప్రేక్షకులకు పరిచయమై కన్నెమమలు, ఇద్దరు మొనగాళ్లు చిత్రాల ద్వారా చక్కని నటిగా పేరు తెచ్చుకున్న కుమార్తె పంథ్యా గాజీ యిప్పుడు శ్రీ ప్రొడక్షన్స్ వారి సొంత కంబోను, టైగర్ ప్రొడక్షన్స్ వారి మూడవ చిత్రంలోను మంచి భూమికలు పోషిస్తు

ఫులింగిలో చుక్క (విజయవిర్రుల) పుట్టినరోజు దర్శకుడు బాపు, కెమెరామన్ పెయిరాజు, కృష్ణ, విజయలలిత, కె. వి. చలం, రామ్మా పావ్, రాజబాబు, గీతాంజలి, కె. వి. చలం మున్నగువారు నటించారు. సంభాషణలు నముద్రం జూనియర్, సంగీతం: మహా దేవన్, కళ: తోట, కెమెరా: ఎం. కె. రాజా,

పులింగిలో చుక్క (విజయవిర్రుల) పుట్టినరోజు దర్శకుడు బాపు, కెమెరామన్ పెయిరాజు, కృష్ణ, విజయలలిత, కె. వి. చలం, రామ్మా పావ్, రాజబాబు, గీతాంజలి, కె. వి. చలం మున్నగువారు నటించారు. సంభాషణలు నముద్రం జూనియర్, సంగీతం: మహా దేవన్, కళ: తోట, కెమెరా: ఎం. కె. రాజా,

పులింగిలో చుక్క (విజయవిర్రుల) పుట్టినరోజు దర్శకుడు బాపు, కెమెరామన్ పెయిరాజు, కృష్ణ, విజయలలిత, కె. వి. చలం, రామ్మా పావ్, రాజబాబు, గీతాంజలి, కె. వి. చలం మున్నగువారు నటించారు. సంభాషణలు నముద్రం జూనియర్, సంగీతం: మహా దేవన్, కళ: తోట, కెమెరా: ఎం. కె. రాజా,

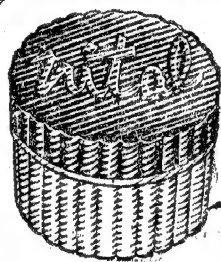
పులింగిలో చుక్క (విజయవిర్రుల) పుట్టినరోజు దర్శకుడు బాపు, కెమెరామన్ పెయిరాజు, కృష్ణ, విజయలలిత, కె. వి. చలం, రామ్మా పావ్, రాజబాబు, గీతాంజలి, కె. వి. చలం మున్నగువారు నటించారు. సంభాషణలు నముద్రం జూనియర్, సంగీతం: మహా దేవన్, కళ: తోట, కెమెరా: ఎం. కె. రాజా,

కె వాగ్జ్యరరావు ఈ చిత్రం మాటల్లో ఏప్రిల్ 16 నుంచి వీవీఎస్ స్టూడియోలో జరుగుతుంది

గతవారం శ్రీ లక్ష్మీ నేని వాగ్జ్యరరావు మద్రాసు వచ్చారు అన్నపూర్ణా కల్యాణం లో ఆయన్ని కలిశాం. ఎంతో ఉషారంగా కనిపించారు. అప్పుడే కారు ఎం. కె. రాజా ఆయన ఉన్నావాగానే పుంటూరు వచ్చుతూ ఎరదాగా చూడటం వారు వాగ్జ్యరరావు సినిమా రంగంలోని రోజుపాటులను చెప్పి కున్నట్లే మిగిలిన రంగాల్లోని విషయాలు క్లుప్తంగా ఆకళింపు చేసుకున్న వ్యక్తి, మంచివత్తు నట దిగా పుంటూనే తన బీబి తాన్ని ఎంతో విస్తృత పరమక వార్తలు దుస పాఠశాలకు రంగంలోకి ప్రవేశించారు. అప్పు లూర వర్తక జింగ్ మిల్స్ స్థాపించారు. అప్పు లూర ప్రొడక్షన్స్ పేరు కాపీటిక్స్ కొన్ని నిడుదల కావాలన్నవి త్వరలో వాటిలో ముందుగా క్రావా అనే షాంపూ, లబ్బరన్స్ నింగ్ వుడరూ నిడుదల అవుతూ నిడుదలకు పేరుల్ని షాన్ ఫ్లోంగ్ అన్నిటిని ఉత్తమమైంది అప్పట్లో

వీటిలో ఏమిటి? అన్నారూ ఆయన చేతికి కట్టుబడి వున్నట్లు కనిపించి అదే అడిగాను ఏమిటి రహస్యం ఎలా వాటింగ్ లో యిటీవల పాల్గొన్నప్పుడు కత్తి తగిలి ఎరిందిట బొటం పోకి చూపుతు వేరికి వధగా కత్తి జారి పీరింది. మీలో మాట్లాడుతూంటే కాస్త డిలీక్టర్లు వుంది అంత నెప్ప తెలియలేదు అన్నారు వాగ్జ్యరరావు ఎప్పుడూ అక్కినేని అదక్కి కంట చక్కవర్తి చిత్రం ఎంపిక స్థాపించా తెలుగు చలనచిత్ర పరిశ్రమలో ఈ ఆ ఆం కలయిక అపూర్వమే!

ఏ ఏ యం వారు విశ్రాంతి వుండే రెండు కత్తి తెలుగు చిత్రాల్లో నటించేందుకు తానంగీకరించటం జరిగిందని వాగ్జ్యరరావు చెప్పారు. రెండింటిలోనూ ఒకటి నలపు తెలుగులోనూ మరొకటి రంగులోనూ నిర్మించడంతో నలపు తెలుగులో నిర్మించే ఎలాంటి జాన్ లోనూ పర్వచిత్రం వచ్చే జనవరిలోనూ ఆరంభించి గలరని ఆయన తెలిపారు. వాగ్జ్యరరావు నటించిన కత్తి ఎలాంటి పద్మశ్రీ వారి 'ప్రాణమిత్రులు' స్టూడియోలూ, లయ

మీక మైన
దర

Graphic Arts

మొటిమెలు మీకు మీ వివాహానికి మధ్య అవరోధకం కాగూడదు నిటార్ బెషదయుక్త పింపుల్ క్రీమ్ వాడండి మరి వాటిని నిర్మూలించుకోండి

మీరు కూడ అందమైన వధువు కాగలరు. మిమ్మలను బాధించుచున్న మొటిమెలు మరియు నల్ల పొక్కులు మనస్సు మానసిక పోయిన ప్రకాశమాన నున్నది చర్మమును కలిగియుండును. నిటార్ బెషదయుక్త పింపుల్ క్రీమ్ను 7 రోజులు వాడండి అంతే. ఇంక చూడండి మీ ముఖము మొటిమెలు, నల్లపొక్కులు మరియు ఇతర దుడ్డులు వంటివి లేకుండా నున్నగా వుంటుంది. మధ్యలుగాని లేక పొడలుగాని ఏర్పడవు; చర్మ అంతర్గత నిర్మాణమును అలోగ్యవంతమొనర్చి చర్మమును బలిష్ఠంగాను ప్రకాశమానంగాను వుంచును. నిటార్ యొక్క క్రిమినీరోధక మాత్రమును డాక్టర్లు ఎక్కువగా సిఫారసు చేసియున్నారు. అది మనోహరంగా పరిమళమొనర్చుచు బాలికలకు కూడ ఉద్దేశింపబడినది.

వారె విదము—వాకెడ్ రో పున్నది

Mitai

MEDICATED PIMPLE CREAM

నిటార్ మొటిమెల మందు

7

రోజుల మొటిమెల
చికిత్స.

విక్రయకర్త కొచ్చిన్ పామ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్. నవరత్న హౌస్, మంజు బోర్డు. కొడి. 5-2.
మద్రాస్ అంబ్రెషన్ రోడ్ మైసూర్ అండ్ కేరళ రాష్ట్రములకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :
గణపతి అండ్ కం . 103-104, రంగి చెల పేట్, పోస్టు బాక్స్ నం 1986, మద్రాస్ 1.

ప్రత్యాకృత కెమిస్టులందరివద్ద లభించును

రీకార్డింగ్ జరుపుకొంటున్నది. దీని తర్వాత "పూరంగడు" వస్తుంది.

చిత్రలహరి

హైదరాబాద్ నుంచి వాగ్గేళ్ళరావు, మధుసూదనరావు కంపీ చిత్రావళి. తర్వాత మధుసూదనరావు గారిని కలికానూ. పూరి రంగడు చిత్రం యిన్ డోరులో ఒకపాట, అవుట్ డోర్ ఫర్ మాత్రం మిగిలి వున్నదని, దీని నెం రెండవ భాగానికి చిత్ర నిర్మాణం పూర్తి కాగలదని చెప్పారాయన. ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ రాసిన యీ చిత్ర కథకు ముప్పాళ్ళ రంగనాయకమ్మ పంజాబీ బాలు సమకూర్చారు. వాగ్గేళ్ళరావు, జమున, విజయనిర్మల, శోభనీబాబు, వడ్డేనాభం, చలం, గీతాంజలి, రాధాకుమారి ముఖ్య భూమికలు పోషిస్తున్నారు. పెండ్లరాజు ఛాయాగ్రహణమూ, రాజేశ్వరరావు సంగీత దర్శకత్వమూ నిర్వహిస్తున్న యీ చిత్రానికి నిర్మాతగా ఆడుర్తి.

ఆడుర్తి దార్జిలింగ్ వెళ్లారు, ఏప్రిల్ 2 న. ప్రసిద్ధ హిందీ నటుడు సునీల్ దత్ తన స్వంత సంస్థ అజండా ఆర్ట్స్ కేటబి హిందీలో ఒక వర్ణ చిత్రం నిర్మిస్తున్నారు. దీనికి ఆడుర్తి దర్శకత్వం వహిస్తున్నారు. బెంగుళూర్ కు చెందిన 'లీనా' అనే కన్నడ యిందులో కథానాయిక. సునీల్ దత్ తమ్మీడు పోషించే నాయకుడు. తెలుగు తార సంధ్యారాణి కూడా దీనిలో ఒక ముఖ్య పాత్ర ధరిస్తున్నది. ఈ చిత్రం అవుట్ డోర్ షూటింగ్ జరుగుతున్నది. ఇందునిమిత్తమే ఆడుర్తి దార్జిలింగ్

'ప్రాణమిత్రులు'లో గీతాంజలి, జగ్గయ్య వెళ్లారు. అవుట్ డోర్ లో పని పూర్తి చేసుకుని తిరిగి వచ్చేసరికి మొదటివారంలో మద్రాసు చేస్తారు.

'మిం' చిత్రం విడుదలనంతరం ఉత్తరభారతదేశంలో కూడా దర్శకుడుగా శ్రీ ఆడుర్తికి మంచి పేరు వచ్చింది. జాన్, జాల్మెయిర్ బెర్లిన్ లో జరుగుతోయే అంత రాత్రియ చలన చిత్రోత్సవానికి 'మిం' సంబంధించినదని ఒకవారం! ఆంధ్రదేశపు అందానూ, గోదావరి జరానూ, జర్మనీకి

గొనిపోయి శ్రీ ఆడుర్తి అభినందనలందుతారు.

"ఇది నీవేమో తారల పెళ్లిళ్ళ నీజన్ల ఉండే!" అన్నాడో మిత్రుడు యీమధ్య యీడగా లలానే కనిపిస్తున్నది. మార్చి 1 వీ. సరోజాదేవి వివాహం జరిగింది. ఈవి 20 వ ఏత్. విజయలక్ష్మి వివాహం జరుగబోతున్నది. ఈ నెంవల్లరం తారల వివాహం రిస్ట్ లో మరో ప్రసిద్ధ తార పేరు కూడా వినిపిస్తున్నది. ఆ వివరాలూ త్వరలో ప్రకటించబడగలవని తెలుస్తున్నది.

తారకరామా పిక్చర్స్ వారి "శ్రీకృష్ణ తారం" చిత్రం గత నెలలో వేచి పెడ్యూర్లో పని జరిగింది. ఇందులో అష్టమహిషి కథాంశం, శ్రీకృష్ణుడు (యన్. టి. రామారావు) కుచేలండి లష్టభార్యలతో లక్ష మివ్వడం మున్నగు దృశ్యాలను చిత్రీకరించారు. కృష్ణుని లష్టభార్యలుగా దేవిక, కాంచన, కృష్ణ కుమారి, ఎల్. విజయలక్ష్మి, గీతాంజలి సంధ్యారాణి, మకన్య, వర్మజ నటిస్తున్నారు. ఈ నెలలో మరొక పెద్ద పెడ్యూర్ దుర్యోధనుని (సత్యనారాయణ) దివ్యారూఢి వర్క చేస్తారు. దీనిలో యీ చిత్ర నిర్మాణం పూర్తి అవుతుంది. దర్శకుడు: కమల కర కామేశ్వరరావు, రచన: సముద్రాల, సంత: టి. వి. రాజు, నిర్మాత: అటల్ పుండరీకాక్షయ్య.

-మోహన్ కుమార్

బది మీకు తెలియదా? ఎవరూ చెప్పలేదా?

చదవే ఆంధ్రావనిత అనేక కొత్త విషయాలు తెలుస్తాయి. అనుభవం, విజ్ఞానం ఎక్కువయినచో ప్రతిభ ప్రజలలో అనేకవిధాల అభివృద్ధి అవుతుంది అయితే నిత్యజీవిత తాపత్రయాలలో పందలకొంటే ఖర్చు పెట్టి, ప్రతిదీ కొనచదవే తీరిక ఉండదు. దానితో తెలుసుకోవలసిన అనేక మంచి విషయాలు తెలియకుండా పోతాయి. మోక్ష శ్రమలేకుండా యీలోటును భర్తీ చేయటానికి ప్రతిసంవత్సరం అన్నిమంచి పత్రికలు, పుస్తకాలు, సంవత్సరమంతా అద్వైతిగా చదివి, వాటిలో అనుభవాన్ని అనందాన్ని, విజ్ఞానాన్ని, ఆశ్చర్యాన్ని ఎక్కువచేసే అనేక గొప్పవిషయాలు వీరికూర్చి, "తెలుసుకో దగ్గని" అనే పుస్తకరూపంలో సంవత్సరానికి భాగంగా తెలుగులో ప్రచురింపబడుచున్నది. చి రకు మిగలేది, మనలోపలేది, మనంచదిని తెలుసుకొనే విజ్ఞానం మాత్రమే. మొదటి భాగం తయారుగా ఉన్నది. ఇందులో మీరు వెంటనే తెలుసుకోదగ్గ అనేక రకాల ఆధుత విషయాలున్నాయి. ఇది సామాన్య జనాల్లోలాని అనుభవ ఆనందాలను, దీనికొకటి కాల క్రమంగా, చదివినంతలో పొందగలరు. కుటుంబంలో అందరికీ ఉపయోగిస్తుంది. మీ యింటో విద్యార్థులకుకూడా ఎంతో లోకజ్ఞానం తెస్తుంది. చదవటం మొదలెడలే పూర్తి అయ్యేవరకూ మానరు. చదువులో యిదివరకు మీరుచదివాడని ఎన్నో గొప్పగురులు చూపిస్తుంది. దానివల్ల బంగారం అయినావలే యిచ్చి కొని చదవదగ్గ విషయాలందున్నాయి. ఒకసంవత్సర శ్రమఫలితం. రచన ఎ. యన్. మూర్తి, యం.వి. 320 పేజీలు. ధర పన్ను ఖర్చుతోపాటూ రూ. 5. ఇది మీరు చదివేక, మీమనస్థిగా మీరనుకోన్నట్లు లేదనుకొంటే, మీకు పుస్తకం అందిన మూడు రోజుల్లో తిరిగిసంపిస్తే, ధరలో పొన్న ఖర్చు రూ. 1 తీసు, మిగతా రూ. 4 యిద్దరంగా మీకువేలునే తిరిగి పంపబడును. ప్రతిపేజీలో సురక్షాలలాంటి అనేక అమూల్య విషయాలున్నాయి. ఇవే మీరు వ్యవతంగా తెలుసుకోవాలంటే అనేకపందలెట్లు ఖర్చు శ్రమ అగును. అలాంటి శ్రమలేకుండా యిది మీకు అమర్చి పెట్టబట్టు అందుబాట్లో ఉంది. ముందుగా డబ్బు వసలే పదిలేదు. దేశీయ ప్రచురణలు, ఏలూరు, ఆంధ్రకు ఉత్తరం వ్రాస్తే పొన్న ఖర్చులతో పాటూ రూ. 5 లకు వి. సి. పోస్టులో పంపబడును. ఇది మీరు త్వరపడలసిన చక్కటి అవకాశం.

ఎక్కడ
లైఫ్ బాయ్ వున్నదో
అక్కడ ఆరోగ్యము వున్నది

లైఫ్ బాయ్ తో స్నానము మీకు అత్యంత ఆరోగ్యవంతమైన హాయి

గొలుపుతుంది. లైఫ్ బాయ్ తో శస్త్రమయైన వజ్రులో వుండ వలెనా

అన్ని సుగుణములే గౌరవ ఇంకా ఎన్నియో వున్నవని మీరు తెలిసికొంటారు.

లైఫ్ బాయ్ మురికిలో గల క్రములను కడిగి వేస్తుంది

[హైదరాబాద్ లైఫ్ బాయ్ ఉత్పత్తి]

అంబికాపేట 31-1-40 1959

“గదే అదిగో ఆడ నూడు సిన్నగ కంట బిడ్డంది, అడితెల్ల ఒకడు వచ్చుట్టు కొడున్నడు. ఈడ కూకున్న రావకీన బిడ్డది. ఎరకేందా?”

అగో, ఆ రెండు గోపురాల భవంతులు, తారామతి, ప్రేమామతి అనే రాజ సానురది. ఆడ కూకొని రాజ సప్పట్టు పరిస్తే ఆరికినవడి ఈడికొచ్చి తైలక్కలాడ్డది. “అవం పెరును ఉపేన్ పాగో? “అడి గిండు ఎంకి.

“కాదన్నా అది గండిపేట. పట్టుల వీట్లు ఇంద్రకెల్ల తాగుతరు. ఆ పక్క మాసినావ్ అది ఇమాయిల్ పాగో.”

మరి కింద కంటబిడ్డన్న ఆ సిన్న భవంతులేందో?

“అవ్వి మిల్ట్రోస్లండేవి. ఈడ పైన్యాల సేరివ త్తందరు ఎట్లు యుద్ధం పేయాతో నేర్చుకొంటరు.”

ఇద్దరు కిందికొంగబడి ఖుషిగా నూడి బట్టిల్లు.

ఇంతం పైకి కొందరు తెల్లదొర లొచ్చిల్లు. అరి ఎంటికలు ముసలోలకై పట్టు తెల్లగన్నయ్. కొందరి కందర్ల రాగెంటికలున్నయ్. అరి గుడ్డేమొ నీలం గున్నై. అదేందో బాసల మాట్లాడి బట్టిల్లు.

ఎంకిగాడు రామిగాడ్చి జరంత పక్కకు పిలిపి “ఇగో అందర్ల మొగోల్లా అడోరూ, అందరూ మొగోరేనా? “అన్నడు ముక్కునే తేసకొంట.

“ఎవో కాదులె అందర్ల అడోరు భీ వున్నరు. ఆరు భీ సొక్కలాగులే ఏను కొంటరు.”

“నీ కెట్టు తెల్లరా రామి?”

“అడోరు మూలికి ఎర్రరంగేసుకొంటరు. అరికి గిరజాం బట్టుంటది.” ఇద్దరిగ అడితెల్ల కిందికి పోదామనుకున్నరు.

ఇద్దరు అనేకం ఇంతల్ని కి ఇసుకొంట పడవబట్టిల్లు.

కుడేవున్న సిన్న పండు గుండ దిగ బట్టిల్లు. ఈడితెల్ల రాజ రోజొచ్చే టోడంట! జర్ర ముందుకు దిగినాంక మంచినీళ్ల బావి నూపిండు రామి. గోడం మీన మంచినీళ్ల గొట్టంభి నూపిండు.

“ఇయన్ని నీకెట్టు తెల్లరా రామి?” అనడిగిండందగాడు.

“గదంతలే” అన్నడాడు మీసాలు తిన్న కొంట.

ఎంకిగాడు పట్నం...

(29-వ పేజీ తరువాయి)

ఇద్దరూ ఇగ దిగి బనస్లకొచ్చిల్లు. ఈడ బనానుండెడిది. అన్నడు రామి.

“బనానంబె అడోరు గద? అడిగిం డెంకి.

“డనే” అన్నడాడు.

“గీ బావెండు కన్నా?” అడిగిండు ఎంకి.

“గదా? గిది రాజాగారును దుష్టనులు, గదే వత్తువులు పట్టుకుంటే ఈడ అయిన పెళ్లంలందరు గీ బావం దూకి వచ్చే టోరంట. ఇగ ఆ ముందుగాల వున్నది మాసినావ్ ఆడ నిలబడి నీ వార్లుతె మల్లి అడితెల్ల ఇనబడ్డది. సూప్తన్దా” అని ఎంకిగాడ్చి ముందుకు గుంజు పొయిండు.

“ఈడ నిలబడి పెద్దంగ ఒర్లు” అన్నడు రామి.

“ఓరి రామిగో” అర్పిండెంకి.

జర్రాగి నాంకిన బడ్డది ఓరి రామిగో.

“ఓర్ని అక్క నిజనేరో.” అన్నడు ఎంకి గుడ్డెల్ల బెట్టి.

అడితెల్ల పడుస్త తుపాకులున్న భవంతులు మాస్కాని బైటబడిల్లు.

ఇగ బైటికి రాంగనే రిచోర్లెంబడి తగలబట్టిల్లు, “గండిపేట్ తిన్న పోవారె? తీన్ రూపాయ్ ఇసాన్?”

ఎంకిగాడి గుడ్లు పచ్చబడినై.

“రామి పైకెల్ల గండిపేట్ మాసినం గద, ఇగ ఇంటికి పోదాం పడ.”

“గట్టనే కానియరాదు.” అన్నడు రామి.

ఇగ ఇద్దరు బస్సుకాడికి నడిసిండ్లు. బస్సుల జనం అప్పటికే నిండిండ్లు.

ఇగ ఇద్దరూ కూడ నిలబడిండ్లు. గివ్వేమొ బక్క బస్సులయ్. సర్కరోరి బస్సులైతె లావుగుంటై యని ఎరకవర్పిండు రామి.

జర్ర పీవ్ బిలాయించినాంక బస్సు “డుక్ మని ఒక్కసారి ముందుకుకింది.

ఎంకిగాడు కిందికి మీదికై ఎనక కూకొని నిద్దర్లున్నవ్వ మీన దబ్బున కూలిండు. ఆ అవ్వ ‘గయ్’ లేసింది.

“కళ్లు పారలు కమ్మివాయ్.రా? తాడి చెట్టుంతోడివి ఆడకూతురుమీద వడ్తాన్ద? నీకు అక్కఅమ్మా లేర?”

ఓ అవ్వ మా ఓడు మొన్ననే పూరి తెల్ల వచ్చిండు. అడికేం తెలవదూ, పోసారా?”

ఇగ ఎంకిగాడు భయం పైచున్న

నీకుల్ని గట్టిగ పట్టుకొన్నాడు.

బస్సు కదిలింది, పట్నం పొయిగ.

‘కార్వాన్’ కాడ దిగి దాక ఆ అవ్వ బూతులు తిడ్డనేపొయింది.

వచ్చునూలు కాడ బస్సుదిగి సీరిబండ సొయి నడిసిండ్లదరు. ఇద్దరు ఇంటికి జేరంగనే అన్నం దిని నిద్రపొయిండ్లు.

* * *

పొద్దు కూకే నిలకు లేచిండెంకిగాడు చర్లని నిల్లతో మొహం గోట్ట కడుగి పైకం లెక్కబెట్టిండు.

“ఓరి రామిగో”, అనర్పిండు లెక్కమాసే

“ఏందే అన్నా?”

“అరే పైకమ్మెపొయిండ్లా, నాగికేం కొనలేదింక, అన్నడు లాల్ మూతి పేన్కొని లేదన్నా, పట్టుమంటే పూకై తిదా?

పోని వదిరుపాలు రైలు తిక్కటికుంచకో, ఇంకో పది పెట్టి వళువులుండే జా మాసాడ్లాం.”

“ఎవో గదేం నూత్తం మా సొప్పు దంట సాలెంల ఎన్ని గొడ్లంటన్నవై త్తాడే మాదాతా” అన్నడాడు ఏడ్చు గొం తుతో.

“కాదులె మాస్కాని తెలవదు నీకు” ఇగెంకిగాడి కూకొక తప్పలేదు.

ఆ రెయ్యి ఎంకన్నకు నిద్దరేపట్టలేదు రెయ్యంత కలల నాగవచ్చి, ‘మావా, నాకు నీరలు తెల్తానె?’ అన్నది. ఆరెయ్యంత నాగితోనే ఉన్నడు ఎంకి కలల.

ఇగ తెల్లారి గట్ల కేసే వళ్లు తోమొని సాయ్ గిట్లు తాగి తానం గట్ల పేస్కొని.

నద్ది తిని, రామిగాడి రిచ్చల కూకొని జా సాయ్ జైల్లిండు.

“రామి గదేండ్లా గుడి లెక్కన్నది?” అనడిగిండు ఎంకిగాడు దార్ల.

“ఒనే, గిది గుడి లాగుండేదే! ఈడ నాయం పెవ్తరు. దీన్ని పైకోర్పంటరు.

రిచ్చ మలుపులు తిరుగతాపొయింది! ఇగ పాన దూరం పొయినాంక ఒక పెద్ద దరవాజ ముందాసిండు రామిగాడు. ఎంకి గాడు దిగినాక రిచ్చనోకాడికి దీస్కబొయి ఒకాయనకు రిచ్చయిచ్చి అట్టుముక్కు తేఫి ట్టిండు.

“గదేండ్లో రిచ్చనిచ్చి అట్టుముక్కు తెత వ్?” అనడిగిండు ఎంకి.

“గదంతలే మల్లి అట్టుముక్కు నూపితే మన రిచ్చ మనకు వాసనీస్తరు. ఆ! పైక్కే మేది?” అడిగిండ్లు రామిగాడు.

ఇగ ఇనుక్కుంటు ఎంకిగాడు బొడ్డకెల్లి పైకం తన రామిగాడిక్కట్టెండు.
ఇద్దరిగ తిక్కటి కొని రోవలికి బోయిండు.
రోవలి కెల్లంగనె ఎంకిగాడు తం గైండు.

అడెన్ని రంగు పూం పెట్టున్నయ్? దారి పాంటి ఇటు అటు రంగురంగుల పిలకలున్నయ్! ఇగంతమంది జనం! మంద అకు మందిలే! రోవలికి మర బండ్లు బీ వన్నున్నయ్.

ఎడమసేతేపు ఎర్ర అడ ఎన్నికాల, జంతువులున్నె గుండె పైరానైంది. నీటి వంది, ముళ్ళవంది, దుప్పి, ఏనుగు, పింగం, పెద్దపులి, గుడ్డెలుగు, కోతులు, కొడ ముచ్చుం, తాబేలు, పాములు రంగుల పిట్టలు, కొత్త జంతువులు రంగురంగుల చీరం మడుసులు....?!!

అన్ని నూసినాంక ఎంకిగాడు యగ, మీన పేయ పెట్టి - రామి! రోకం లిన్ని గొడ్డంటాయార?" అన్నడు.

"మరేమన:కొన్నయ్? ణక మావరా? అని ఇంక ముందుకు దీన్నపాయిండు.

ఇగ జ్వర ముందుకు పొంగనె అడ తోట యమగున్నది! తిరిగి తిరిగి రామి ఎంకి, ఒకాడ రాయి మీన కూకున్నయ.

జ్వరాగి ఎంకిగాడు కాలుమచ్చి రాసికు బోయిండు. జ్వర దూరం పొంగనె గుబురు గుచ్చి పెట్టు కనుపించినై, అడికెల్లి హుకోబోయిండు.

రేటా వేను విన్ను మనపారా ప్రేమి స్తున్నా! యాడికెల్లో మాట వివజడినై. ఎంకిగాడు మెల్లగ లేసి చెట్లు గుబురును పక్కకు జరిపి నూసెండు.

ఎవరో ఇద్దరు వయసోళ్లు అండ్ల ఒకరు మొగ, ఒకరు అడ. మొగయిన అడమడిసి తోడ మీన తలపెట్టి మాట్లాడుతున్నయ. అమె కూకొని ఆయన తల జట్టుల పెయ్య పెట్టి మాట్లాడు తున్నది.

వేనూ విన్ను ప్రేమిస్తున్నాను జాకబ్ మర నూ వాన్తోప్పుకోవారిగా?

ఎంకిగాడికి జంట జ్వర ముచ్చట గవిపించింది.

"మీ అయ్యారోప్పుకుంటే వేనార్లు లాగా! యమగుంది మీ జంట." అన్నాడు జ్వరంత బున్నె

అ మమడిసి గుబురున లేసి ఎంకి

గాడ్డి నూసి కొవంగ రెవి మనోడి కొడి కొచ్చిండు.
"మేం ప్రేమించుకొంటే మాస్తి పురా బ్రూట్ అని ఒక పెంపదెబ్బ పెట్టి పాయిండు.

ఎంకిగాడు సటములొత్తుకుంట రామి గాడి కొచ్చి సెప్పేడు.

"గట్ల నూడకూడదే మావ?" అన్న డాడు జ్వర గభరాయింది. ఇగ అడనే పున్న గడ్డి మీన: పల్లగ నీడుంటే నడు వాల్చిందెంకిగాడు.

మెల్లగ నిద్రబట్టింది.

కరం ఎర్రసీర గట్టిన సేన్నది ఎగుర్త కనబడింది. ఎర్ర సీర దొరసాని, ఎర్ర పెదాల పిట్ట అబ్బ పిట్టని వాటేస్తా బోయి పక్కకొరిగిండు. ప్రక్కనున్న నీటి గుంటల ధభిమని పడ్డడు ఎంకిగాడు.

శబ్దం కాంగనె పక్కకు నూసెండు రామి.

ఎంకిగాడు నీళ్లలో వడి చేతులు కాల్చి కొట్టుకుంట

"రా నయాల!" రా! అరవబట్టిండు.

"ఎంకన్నే లే! నీళ్లం బడి కొటుకు లాడవ్? అని అర్చినా హోష్ లేకుండు బోయింది. ఇగ రాభం లేదని ఎంకిగాడి తల్లి నీర్లల్లి ముంచెండు. జ్వర సేవటికి మెల్లగ కల్లు తెల్చిండు. ఎంకిగాడు, పెయ్యంత మన్నంటింది. జరాసేవటికి జరి గింది పెప్పిండు రామిగాడు. ఎంకిగాడు వచ్చి తన కొచ్చిన కల గూర్చి రామిగాని తెరకవర్చిండు.

ఇద్దరు మెల్లగ నడుస్త బైటికొచ్చిండు

ఎంకిగాడ్డి రిచ్చల కూకుండు జెట్టుకొని, ఇంటి పాయిగ రిచ్చనూ వడిపిండు రామి.

ఇంటికొచ్చి అన్నం దిని మంచం మీన కూకునంగనె నిద్ర పట్టెందెంకిగాడికి. నిద్రల బాగ జరం కూడొచ్చింది. నిద్రనే అరవ నురూజేసిండు. "ఓసి వాగ్ సన్నే, ఈ మాయదారి పట్టుం కోసం నిన్నదిలానే వాగ్!" అని అరవ బట్టిండు. మూరత్తు ఇంతల కసాయం కాసి అడి పోట్ల బోసింది. రాతంత అరిపిలగిసి తెల్లారి జ్వరంత కునుకు బట్టింది. ఎంకిగాడికి.

* * * తెల్లారిటారికి జ్వర జరం తగ్గింది ఎంకిగాడికి.

లేవంగనె మొహం కడిగి ముర్రె కట్టు కొని వస్త రామి! అతో వస్తా." అన ర్చిండు.

"ఇప్పుడేం పోతవ్? నిన్న రెయ్య పెయ్య విడెక్కింది. పెత్తం మాటలంక తగ్గ లేదు, ఈపుటుండు ఎంకి!" అన్నదత్త.

"లేదత్త పోవరె"ని మొండెప్పిని కూకు న్నడు.

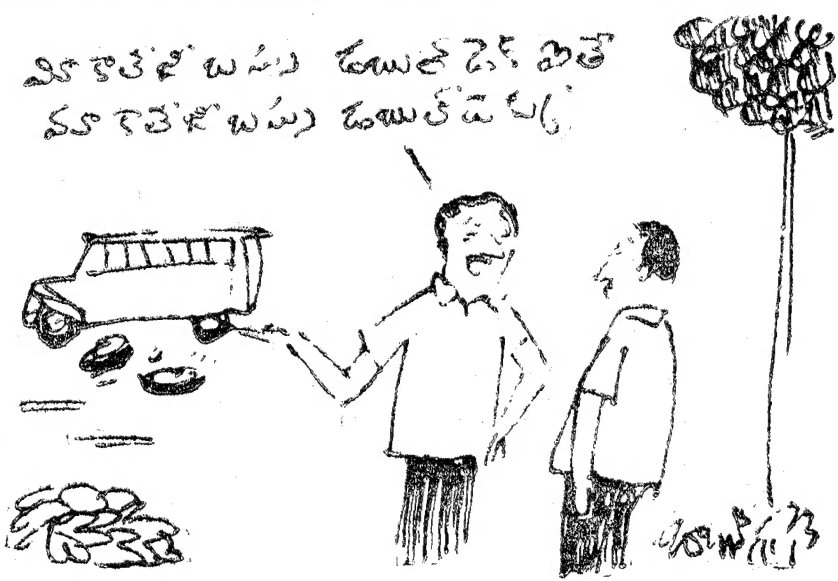
ఇగ రాభం లేదని ఎంకిగాడ్డి రిచ్చల కూకొపెట్టుకొని రైలు స్టేషనికి తిప్పు బోయిండు.

రైలు కదిలేముందడిగిండు రామి - "మరెప్పుడొచ్చవ్ ఎంకిగా?"

"ఇగడికి రానో" అన్నడు గొంగడి ఇంక వింద కప్పుకొంట.

రైలు బైతెల్లింది.

రైలు పట్టుం దాటి పాలం మద్యం వడి పురకబట్టింది. ఇంతల తెల్లకొటు

వచ్చింది.

అయిన్ని నూడంగన ఎంకిగాడు,
తిక్కటి తీసివచ్చింది.
అటుసేసిటుసేసి గాలికి రైలు పొన్న

రచయితలకు సదవకాశం
చారిత్రిక, జానపద, డిటెక్టివ్,
మిస్టరీ నవలలు ప్రచురణకు
కావలెను.
వివరములకు :
వాసూ మిక్స్
రాజమండ్రి - 2.

రెండు రత్నాలు
Licenced under M. & T. P.
Act — Rule (83)
వీర్యసంభవము—Tonic Pills&Oil
కడుపులోకి పైకి మర్తనము (1) కోర్టు 20
5 శాతము రూ. 20—పెన్షన్ రకం రూ. 47
పైకం M.O. సంపాది. పి. లేదు.
డా. రత్నం సన్స్, (Estd 1904)
మలకపేట బిల్డింగ్స్, New
ఆంధ్రపూర్ మార్కెట్ పేదర్లు,
హైదరాబాద్—36 ఆం. ప్ర.

హెడెన్సా

**ముఖ
స్వాధులకు.**
ప్రతి చోట దొరుకును

రండిత
డి. గోపాలాచార్యమూర్తి
ప్రీవామృతం
అరగ్గొనికీ బలూనికీ
అయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు-17

ఎంకిగాడు పట్నం...

దంట్ల పాలానికి నీకటి పడటానికి సేరు
కున్నది.

స్టేషన్ దిగి వెయ్యిరిచి ఎంకిగాడు
పాలెం పొయిగ నడవబట్టింది—తలనిండ
గొంగడి కప్పుకొని.

“మావో!” యూడికెల్లో వాగి గొంతు
ఇనబడింది.

ఎంకిగాడి గుండెల్లో రాయిపడింది. ఇర్ర
జల్లి నడవబట్టింది. ఎనకకెల్లి వాగి
గడ్డిమొపు మొస్తవురుక్కొంటు ఎంకిగాడి
కాడికొచ్చింది.

“మావా! పట్నం నూసినావే?!”

“అ.” అన్నాడు గొంగడింక నిండ
కప్పుకొంటు.

వాకేం తెచ్చినవో?” అంది వాగి.

“నెత్తిన గుడ్డే స్కాచ్చిన.” అన్నాడు
ఏడ్చు మొహంపెట్టి.

“ఎహా!” అంది వాగి ఇర్ర జల్లి నడుస్త.
ఇద్దరూర్ల పడటాల్కి ఇర్రజల్లి నీకటి
పడబట్టింది.

ఎంకిగాడు పూర్తి కాలు పెట్టంగన
మార్గ పోల్లగాళ్ళూ, పెద్దోళ్ళూ, అదోళ్ళూ
అందరూ ఎంకిగాడ్ని నుట్టిండ్లు.

పోల్లగాల్లెతె ఎగరబట్టిండ్లు “ఎంకి
గాడు పట్నం నూసిండు. “పెద్ద తాత
అనబట్టిండ్లు. “ఎంకిగా మాకేం తెచ్చి
నవో!”

వాగి అరచ బట్టింది. “వా మాటేం
సేననవో మావో...?!”

ఇగ ఎంకిగాడు ఏడ్చు మొహం పెట్ట
అన్నడు.

“ఇగో నా కాకలెస్తుంటే మాగోలేంది?
అన్నడు. ఇర్ర కోవమై.

వాగి అందర్నదిస్తంది

“ఇగో మల్లమలై, రామయ్య తాతా
అంతా సావిడి కాడికెల్లి కూకొండి. నాలుగు
లాంతర్లు గూడ తీస్తాని రండి. మా ఎంకి
మావ అన్నం దినాడి కొస్తడు. అందరి
మధ్యల కూకొని పట్నంల నూసింది
పెస్తడు.” అంది.

ఇగ అందరు ఆర్లారు గుసగుసలాడా
కొంటు ఎల్లిపోయిండ్లు.

ఎంకిగాడి కన్నంపెట్టి పూరి మధ్యల
సావిడి కాడికి గుంజాకపోయింది.

ఎంకిగాడు అరుగు మీస కూకున్నడు.
సొప్పదంట్ల పాలెం రాజలాగున్నాడు. అంద
రొచ్చి కూకున్నాక ఎంకిగాడు సెప్ప మురు
జేసిండు.

“ఇగో బాగ ఇనండి వేనాక్కపాలెసెబాత”
అన్నాడు.

అందరు ఆడవె నూడబట్టిండ్లు.

“నేనం పెట్టుల దిగంగన నాకు రామి
గాడు నా నెడల పూదందేసిండు”. అన్న
ాడు. పట్నం పొగ గుంజి వెల్లగ వదుల్త.
ఆడున్నందరు ముక్కునేలేసుకున్నారు.

“రా ఎంకిగా రామిగాడికెట్టు తెల్పురా
వచ్చినట్టు?” అన్నది పైనుమ్మవ్వ.

“గదట్లనే తెలుస్తదిలే! అన్నాడు.

“ఇగ ఆడికి జేరంగన ఆడు నన్ను మర
బండల కూకొట్టొని పెద్ద సత్తంల
దింపిండు. అడ ఎడాకుల అన్నం.
పెట్టిండ్లు. రాల్తెల్లాడ వజ్రాల్లిగి
వగటోలోలుగుంటయ్. అడ రాప్పసులు
కట్టిన భవంతులు శాన ఉన్నయ్.

“అయితే రావణాసురుడి ఇల్లు ఆడే
వుందా?” అడిగింది లచ్చక్క.

“వుంది. ఇంటి ముందు ఆరునో బొమ్మ
రంగుల్లో వుంది. ఆరునందరికి గుడ్డ
మీస కనబడ్డడు.

పోలవ్వ గుడ్డు పెద్దగ సేసింది.

“ఒసి నాగో ఎంకిగాడికి దిప్పి తియ్యవో!”
అంది యూదమ్మదిన.

ఎంకిగాడు మీసాలు దిప్పుకొన్నడు.

“ఇగో ఎంకిగా ఊ పాలి ఎండల్లో అంద
రం పొదామట్ర పట్నం— నూడ్చికి?” అంది
పోలవ్వ.

ఎంకిగాడు ఇర్రంత పైరానై లేచి
ఇంటి పొయిగురుకబట్టిండు.

అందరు తంగై ఆడవే కూకున్నారు.
ఆడల్లెందుకు సేసిండ్ ఎవ్వరికీ ఇంత
వరకు అంతుబట్టలేదు.

మరి ఇగో మిరెవరై నా సొప్పదంట్ల
పాలెమొల్లెతె ఎంకిగాడ్ని అడగండి.
“ఏం ఎంకిగా, పట్నం నూసినావో?” అడిగ
ఉరికి పోతడు.

అంకితం

అమామకుడు, ఉత్సాహవంతుడైన మా
ఎంకిన్నకు

అయి భాంధి

అందమైన ముఖపర్వస్యనకు
ఎక్కువకాలం నిలిచే పరిమళమునకు

రెమి R

వల్కమ్ పౌడరు

Manufacturers REMY PERFUMS PRIVATE LIMITED
263 Thambu Chetty St, Madras-1